

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2003/C 275/01	Απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-301/96: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση 96/666/ΕΚ — Αντιστάθμιση οικονομικών μειονεκτημάτων προκληθέντων από τη διαίρεση της Γερμανίας — Σοβαρή διαταραχή της οικονομίας κράτους μέλους — Περιφερειακή οικονομική ανάπτυξη»)	1
2003/C 275/02	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-176/99 P: ARBED SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αναίρεση — Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές — Ευρωπαίοι παραγωγοί δοκών χάλυβα»)	1
2003/C 275/03	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-179/99 P, Eurofer ASBL κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αναίρεση — Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές — Ευρωπαίοι παραγωγοί δοκών χάλυβα»)	2
2003/C 275/04	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-182/99 P: Salzgitter AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αίτηση αναίρεσης — Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές — Ευρωπαίοι παραγωγοί δοκών χάλυβα»)	2

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2003/C 275/05	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-194/99 P: Thyssen Stahl AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αναίρεση — Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές — Ευρωπαίοι παραγωγοί δοκών χάλυβα») ...	3
2003/C 275/06	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-196/99 P: Siderúrgica Aristrain Madrid SL κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αίτηση αναιρέσεως — Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές — Ευρωπαίοι παραγωγοί δοκών χάλυβα»)	3
2003/C 275/07	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-198/99 P: Empresa Nacional Siderúrgica SA (Ensidesa) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αναίρεση — Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές — Ευρωπαίοι παραγωγοί δοκών χάλυβα»)	3
2003/C 275/08	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-199/99 P, Corus UK Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αναίρεση — Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές — Ευρωπαίοι παραγωγοί δοκών χάλυβα»)	4
2003/C 275/09	Απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-57/00 P και C-61/00 P: Freistaat Sachsen, Volkswagen AG και Volkswagen Sachsen GmbH κατά Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Κρατικές ενισχύσεις — Αντισταθμισμό των οικονομικών μειονεκτημάτων που προκάλεσε η διαίρεση της Γερμανίας — Σοβαρή διαταραχή της οικονομίας κράτους μέλους — Περιφερειακή οικονομική ανάπτυξη — Κοινοτικό πλαίσιο των κοινοτικών ενισχύσεων στον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας») ..	4
2003/C 275/10	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 2ας Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-322/00: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών («Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/676/ΕΟΚ — Προστασία των υδάτων από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προελεύσεως — Άρθρο 5, παράγραφοι 4 και 5, και παραρτήματα II, A, 1), 2), 4) και 6), και III, σημεία 1, 2) και 3), και 2 — Χωρητικότητα των δοχείων αποθηκεύσεως κοπριάς — Περιορισμός της ποσότητας λιπάσματος που επιτρέπεται να διασπείρεται στο έδαφος βάσει της ισορροπίας μεταξύ των προβλεπόμενων αναγκών των καλλιεργειών σε άζωτο και της ποσότητας αζώτου που εισρέει στις καλλιέργειες από το έδαφος και τα λιπάσματα — Διασφάλιση ότι η ποσότητα κόπρου που προστίθεται κάθε χρόνο στο έδαφος δεν υπερβαίνει μια καθορισμένη ποσότητα ανά εκτάριο — Κανόνες που περιέχονται στον κώδικα ορθής γεωργικής πρακτικής και αφορούν τις περιόδους, τις προϋποθέσεις και τις μεθόδους διασποράς κόπρου στο έδαφος — Υποχρέωση λήψεως όλων των αναγκαίων συμπληρωματικών μέτρων ή ενισχυμένων δράσεων»)	5
2003/C 275/11	Απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-30/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας («Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη, όσον αφορά το Γιβραλτάρ, των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 87/18/ΕΟΚ (τομέας των χημικών επικινδύνων ουσιών), 93/12/ΕΟΚ (τομέας των υγρών καυσίμων), 79/113/ΕΟΚ, 84/533/ΕΟΚ, 84/534/ΕΟΚ, 84/535/ΕΟΚ, 84/536/ΕΟΚ, 84/537/ΕΟΚ, 84/538/ΕΟΚ, 86/594/ΕΟΚ και 86/662/ΕΟΚ (τομέας των ηχητικών εκπομπών), 94/62/ΕΚ (τομέας των απορριμμάτων συσκευασίας) και 97/35/ΕΚ (τομέας της σκόπιμης ελευθερώσεως γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον»)	5

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2003/C 275/12	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 25ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-58/01 (αίτηση των Special Commissioners of Income Tax για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Océ van der Grinten NV κατά Commissioners of Inland Revenue («Οδηγία 90/435/ΕΟΚ — Φόρος επί των εταιριών — Μητρικές και θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών — Έννοια της παρακρατήσεως φόρου στην πηγή»)	7
2003/C 275/13	Απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-76/01 P: Comité des industries du coton et des fibres connexes de l'Union européenne (Eurocoton) κ.λπ. («Αίτηση αναίρεσεως — Ντάμπινγκ — Μη υιοθέτηση εκ μέρους του Συμβουλίου προτάσεως κανονισμού για την επιβολή οριστικών δασμών αντντάμπινγκ — Έλλειψη της αναγκαίας για την έκδοση του κανονισμού απλής πλειοψηφίας — Λήξη της προθεσμίας έρευνας αντντάμπινγκ — Έννοια της δυναμένης να προσβληθεί πράξεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»)	7
2003/C 275/14	Απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-78/01 (αίτηση του Bundesgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Bundesverband Güterkraftverkehr und Logistik eV (BGL) κατά Bundesrepublik Deutschland, εκπροσωπούμενης από το Hauptzollamt Friedrichshafen («Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Πράξη εξωτερικής διαμετακομίσεως — Κυκλοφορία υπό την κάλυψη δελτίου TIR — Παραβάσεις ή παρατυπίες — Δυνατότητα για τον εγγυοδοτικό οργανισμό να αποδείξει τον τόπο διαπράξεως της παραβάσεως ή της παρατυπίας — Προθεσμία για την προσκόμιση της αποδείξεως — Υποχρέωση, όσον αφορά το κράτος μέλος που διαπιστώνει τη διάπραξη παραβάσεως ή παρατυπίας, εξακριβώσεως του τόπου αυτού»)	8
2003/C 275/15	Απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-109/01 (αίτηση του Immigration Appeal Tribunal για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Secretary of State for the Home Department κατά Hacene Akrich («Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Υπήκοος τρίτης χώρας που είναι σύζυγος υπηκόου κράτους μέλους — Σύζυγος στον οποίο έχει απαγορευθεί η είσοδος και η διαμονή στο κράτος μέλος αυτό — Προσωρινή εγκατάσταση του ζεύγους σε άλλο κράτος μέλος — Εγκατάσταση με σκοπό την παροχή στον σύζυγο του δικαιώματος εισόδου και διαμονής στο πρώτο κράτος μέλος δυνάμει του κοινοτικού δικαίου — Κατάχρηση δικαιώματος»)	9
2003/C 275/16	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-147/01 (αίτηση του Verwaltungsgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Weber's Wine World Handels-GmbH, Ernestine Rathgeber, Karl Schlosser, Beta-Leasing GmbH κατά Abgabenberufungskommission Wien («Έμμεσοι φόροι — Φόρος επί της πωλήσεως οινοπνευματωδών ποτών — Ασυμβίβαστο με το κοινοτικό δίκαιο — Επιστροφή του φόρου»)	10
2003/C 275/17	Απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-167/01 (αίτηση του Kantongerecht te Amsterdam για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam κατά Inspire Art Ltd («Άρθρα 43 ΕΚ, 46 ΕΚ και 48 ΕΚ — Εταιρία που έχει συσταθεί σε κράτος μέλος και ασκεί τις δραστηριότητές της σε άλλο κράτος μέλος — Εφαρμογή των περί προστασίας των συμφερόντων τρίτων διατάξεων του εταιρικού δικαίου του κράτους μέλους εγκαταστάσεως»)	10
2003/C 275/18	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Οκτωβρίου 2003 στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P και C-180/01 P: International Power plc, British Coal Corporation, PowerGen (UK) plc, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO) («Αίτηση αναίρεσεως — Συνθήκη EKAX — Απόρριψη καταγγελίας για εισάγουσες δυσμενείς διακρίσεις τιμές αγοράς και για καταχρηστικά τέλη — Αρμοδιότητα της Επιτροπής»)	11

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2003/C 275/19	Απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-192/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Δανίας («Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Απαγόρευση διαθέσεως στο εμπόριο τροφίμων στα οποία έχουν προστεθεί βιταμίνες και ανόργανα στοιχεία — Δικαιολόγηση — Δημόσια υγεία — Διατροφική ανάγκη»)	12
2003/C 275/20	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 11ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-201/01 (αίτηση του Oberster Gerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Maria Walcher κατά Bundesamt für Soziales und Behindertenwesen Steiermark («Προστασία των εργαζομένων — Αφερεγγυότητα του εργοδότη — Πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ — Εθνική νομολογία σχετική με τα χορηγούμενα από εταιρους δάνεια που εξομοιώνονται προς εισφορές κεφαλαίου — Ολική απώλεια των δικαιωμάτων»)	12
2003/C 275/21	Απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-224/01 (αίτηση του Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Gerhard Köbler κατά Republik Österreich («Ίση μεταχείριση — Αμοιβές των καθηγητών πανεπιστημίου — Έμμεση δυσμενής διάκριση — Επίδομα αρχαιότητας — Ευθύνη κράτους μέλους για ζημιές που προκάλεσαν σε ιδιώτες παραβιάσεις του κοινοτικού δικαίου που του καταλογίζονται — Παραβιάσεις καταλογιζόμενες σε εθνικό δικαστήριο»)	13
2003/C 275/22	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-232/01 (αίτηση του Politierechtbank te Mechelen για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ποινική δίκη κατά Hans Van Lent («Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Χρηματοδοτική μίσθωση αυτοκινήτων — Υποχρέωση ταξινόμησης αυτοκινήτου στο κράτος μέλος της κατοικίας του εργαζομένου»)	14
2003/C 275/23	Απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-239/01: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Γεωργία — ΕΓΤΠΕ — Μερική ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 690/2001 — Ειδικά μέτρα στηρίξεως της αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος — Εκτελεστικός κανονισμός της Επιτροπής προβλέπων υποχρεωτική συγχρηματοδότηση από τα κράτη μέλη»)	14
2003/C 275/24	Απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-405/01 (αίτηση του Tribunal Supremo για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española κατά Administración del Estado, παρισταμένης της: Asociación de Navieros Españoles (ANAVE) («Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Άρθρο 39, παράγραφος 4, ΕΚ — Θέσεις εργασίας στη δημόσια διοίκηση — Πλοίαρχοι και υποπλοίαρχοι του εμπορικού ναυτικού — Χορήγηση προνομίων δημοσίας εξουσίας επί του σκάφους — Θέσεις εργασίας που επιφυλάσσονται στους υπηκόους του κράτους της σημαίας του πλοίου — Θέσεις εργασίας που μπορούν να καταληφθούν από υπηκόους άλλων κρατών μελών υπό τον όρο της αμοιβαιότητας»)	15
2003/C 275/25	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 2ας Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-411/01 (αίτηση του Tribunal d'instance de Metz για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): GEFCO SA κατά Receveur principal des douanes («Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας και κανονισμός εφαρμογής — Καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή — Απαλλαγή των παραγώνων προϊόντων από εισαγωγικούς δασμούς — Ποσό που αφαιρείται σε περίπτωση εσφαλμένης αναγραφής δασμολογικής κλάσεως στη διασάφηση προσωρινής εξαγωγής προϊόντων — Πλημμέλεια μη έχουσα πραγματική επίπτωση στην ορθή λειτουργία του καθεστώτος τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή»)	15

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2003/C 275/26	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-437/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας («Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 92/12/ΕΟΚ και 92/81/ΕΟΚ — Φόρος επί των λιπαντικών ελαίων — Ειδικός φόρος καταναλώσεως επί των πετρελαιοειδών»)	16
2003/C 275/27	Απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-452/01 (αίτηση του Verwaltungsgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Margarethe Ospelt και Schlössle Weissenberg Familienstiftung («Ελεύθερη κίνηση κεφαλαίων — Άρθρο 73 Β της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 56 ΕΚ) — Άρθρο 40 και παράρτημα XII της Συμφωνίας ΕΟΧ — Διαδικασία χορηγήσεως προηγούμενης αδειας για την κτήση κυριότητας αγροτικών και δασικών ακινήτων — Παραδεκτό — Προϋποθέσεις»)	16
2003/C 275/28	Απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-47/02 (αίτηση του Schleswig-Holsteinisches Obergerverwaltungsgericht για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Albert Anker, Klaas Ras, Alvertus Snoek κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας («Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Άρθρο 39, παράγραφος 4, ΕΚ — Θέσεις απασχολήσεως στη δημόσια διοίκηση — Πλοίαρχοι αλιευτικών σκαφών — Άσκηση αρμοδιοτήτων δημόσιας εξουσίας επί του πλοίου — Θέσεις προοριζόμενες αποκλειστικά για τους υπηκόους του κράτους της σημαίας του πλοίου»)	17
2003/C 275/29	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 11ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-67/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας («Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 5 της οδηγίας 79/923/ΕΟΚ — Ποιότητα των υδάτων για τα οστρακοειδή — Πρόγραμμα μειώσεως της ρυπάνσεως»)	17
2003/C 275/30	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-74/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας («Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 1999/94/ΕΚ — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο»)	18
2003/C 275/31	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 11ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-77/02 (αίτηση του Verwaltungsgericht Sigmaringen για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Erika Steinicke κατά Bundesanstalt für Arbeit («Κοινωνική πολιτική — Ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών — Απασχόληση με μειωμένο ωράριο λόγω ηλικίας — Οδηγία 76/207/ΕΟΚ — Έμμεση δυσμενής διάκριση — Αντικειμενική αιτιολογία»)	18
2003/C 275/32	Απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-93/02 P: Biret International SA κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως («Αίτηση αναιρέσεως — Οδηγίες 81/602/ΕΟΚ, 88/146/ΕΟΚ και 96/22/ΕΚ — Απαγόρευση χρήσεως ορισμένων ουσιών με ορμονική δράση — Απαγόρευση εισαγωγής κρεάτων, προελεύσεως τρίτων χωρών, προερχομένων από ζώα εκμεταλλεύσεως στα οποία έχουν χορηγηθεί οι εν λόγω ουσίες — Αγωγή αποζημιώσεως — Άμεσο αποτέλεσμα της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου και των συμφωνιών που περιλαμβάνονται στα παραρτήματά της — Συμφωνία για την εφαρμογή μέτρων υγειονομικής και φυτοϋγειονομικής προστασίας — Συστάσεις και αποφάσεις του Οργάνου Επιλύσεως Διαφορών του ΠΟΕ»)	19

2003/C 275/33	Απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-94/02 P: <i>Établissements Biret et Cie SA</i> κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως («Αίτηση αναίρεσως — Οδηγίες 81/602/ΕΟΚ, 88/146/ΕΟΚ και 96/22/ΕΚ — Απαγόρευση χρήσεως ορισμένων ουσιών με ορμονική δράση — Απαγόρευση εισαγωγής κρεάτων, προελεύσεως τρίτων χωρών, προερχομένων από ζώα εκμεταλλεύσεως στα οποία έχουν χορηγηθεί οι εν λόγω ουσίες — Αγωγή αποζημιώσεως — Άμεσο αποτέλεσμα της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου και των συμφωνιών που περιλαμβάνονται στα παραρτήματά της — Συμφωνία για την εφαρμογή μέτρων υγειονομικής και φυτοϋγειονομικής προστασίας — Συστάσεις και αποφάσεις του Οργάνου Επιλύσεως Διαφορών του ΠΟΕ»)	19
2003/C 275/34	Απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-140/02 (αίτηση του House of Lords για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): <i>Regina, ex parte S. P. Anastasiou (Pissouri) Ltd κ.λπ.</i> , κατά Minister of Agriculture, Fisheries and Food, παρισταμένων των: <i>Cyprfruvex (UK) Ltd</i> και <i>Cyprfruvex Fruit and Vegetable (Cyprfruvex) Enterprises Ltd</i> («Προσέγγιση των νομοθεσιών — Υγειονομική προστασία των φυτών — Οδηγία 77/93/ΕΟΚ — Εισαγωγή στην Κοινότητα φυτών που κατάγονται από τρίτες χώρες και υπόκεινται σε ειδικές απαιτήσεις — Ειδικές απαιτήσεις που δεν είναι δυνατό να πληρούνται σε άλλον τόπο εκτός του τόπου καταγωγής — Αναγραφή ενδεδειγμένου σήματος καταγωγής επί της συσκευασίας των φυτών — Επίσημη δήλωση ότι τα φυτά κατάγονται από περιοχή που αναγνωρίζεται ως απαλλαγμένη από συγκεκριμένο επιβλαβή οργανισμό»)	20
2003/C 275/35	Απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-148/02 (αίτηση του Conseil d'État για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): <i>Carlos Garcia Avello κατά État belge</i> («Ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ενώσεως — Μεταβίβαση επωνύμου — Τέκνα υπηκόων κρατών μελών — Διπλή ιθαγένεια»)	20
2003/C 275/36	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 25ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-170/02 P: <i>Schlüssselverlag J.S. Moser GmbH κ.λπ.</i> κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αίτηση αναίρεσως — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Ανταγωνισμός — Καταγγελία — Έλεγχος των πράξεων συγκεντρώσεως — Λήψη θέσεως κατά την έννοια του άρθρου 232 ΕΚ — Απαράδεκτο της προσφυγής»)	21
2003/C 275/37	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-323/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά <i>Hydrowatt SARL</i> («Ρήτρα διατησίας — Μη εκτέλεση συμβάσεως — Λύση της συμβάσεως — Επιστροφή των προκαταβληθέντων ποσών — Τόκοι»)	21
2003/C 275/38	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 2ας Οκτωβρίου 2002 στην υπόθεση C-348/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας («Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας 1999/13/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο»)	22
2003/C 275/39	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 2ας Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-89/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου («Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας 93/15/ΕΟΚ στο εσωτερικό δίκαιο»)	22
2003/C 275/40	Υπόθεση C-208/03 P: Αίτηση αναίρεσως του <i>J. M. Le Pen</i> , η οποία υποβλήθηκε στις 15 Μαΐου 2003 (τηλεμοιοτύπημα της 10.05.2003), κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 10ης Απριλίου 2003, επί της υποθέσεως T-353/00, <i>J. M. Le Pen</i> κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, υποστηριζομένου από τη Γαλλική Δημοκρατία	23

2003/C 275/41	Υπόθεση C-299/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, με διάταξη της 4ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση Orthica B.V. κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από το ομοσπονδιακό Υπουργείο προστασίας των καταναλωτών, τροφίμων και γεωργίας, εκπροσωπούμενου από την ομοσπονδιακή υπηρεσία προστασίας καταναλωτών και ασφαλείας τροφίμων, μετέχων της διαδικασίας: ο κυβερνητικός επίτροπος ενώπιον του Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Υπουργείο Εσωτερικών	24
2003/C 275/42	Υπόθεση C-316/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen με διάταξη της 3ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση Orthica B. V. κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από το ομοσπονδιακό Υπουργείο Προστασίας των Καταναλωτών, Τροφίμων και Γεωργίας, εκπροσωπούμενου από την ομοσπονδιακή υπηρεσία προστασίας καταναλωτών και ασφαλείας τροφίμων, Μετέχων της διαδικασίας: ο κυβερνητικός επίτροπος ενώπιον του Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Υπουργείο Εσωτερικών	25
2003/C 275/43	Υπόθεση C-317/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen με διάταξη της 7ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση Orthica B. V. κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από το ομοσπονδιακό Υπουργείο Προστασίας των Καταναλωτών, Τροφίμων και Γεωργίας, εκπροσωπούμενου από την ομοσπονδιακή υπηρεσία προστασίας καταναλωτών και ασφαλείας τροφίμων, Μετέχων της διαδικασίας: Ο κυβερνητικός επίτροπος ενώπιον του Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Υπουργείο Εσωτερικών	27
2003/C 275/44	Υπόθεση C-318/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, με διάταξη της 8ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση Orthica B.V. κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από το ομοσπονδιακό Υπουργείο προστασίας των καταναλωτών, τροφίμων και γεωργίας, εκπροσωπούμενου από την ομοσπονδιακή υπηρεσία προστασίας καταναλωτών και ασφαλείας τροφίμων, μετέχων της διαδικασίας: ο κυβερνητικός επίτροπος ενώπιον του Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Υπουργείο Εσωτερικών	28
2003/C 275/45	Υπόθεση C-372/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που ασκήθηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 2003 ...	30
2003/C 275/46	Υπόθεση C-380/03: Προσφυγή της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 10 Σεπτεμβρίου 2003 (τηλεομοιοτυπία της 9ης Σεπτεμβρίου 2003)	31
2003/C 275/47	Υπόθεση C-382/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) με διάταξη της 2ας Απριλίου 2003 στην υπόθεση Ryanair Ltd κατά Aer Rianta	32
2003/C 275/48	Υπόθεση C-385/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με διάταξη της 30ής Ιουλίου 2003 στην υπόθεση Hauptzollamt Hamburg-Jonas κατά Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co KG	32
2003/C 275/49	Υπόθεση C-388/03: Προσφυγή του Βασιλείου των Κάτω Χωρών κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 5 Σεπτεμβρίου 2003	32

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2003/C 275/50	Υπόθεση C-397/03 P: Αναίρεση ασφαλεία στις 24 Σεπτεμβρίου 2003 από τις Archer Daniels Midland Company και Archer Daniels Midland Ingredients Limited κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 9 Ιουλίου 2003 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) επί της υποθέσεως T-224/00 μεταξύ Archer Daniels Midland Company και Archer Daniels Midland Ingredients Limited, αφενός, και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αφετέρου	33
2003/C 275/51	Υπόθεση C-398/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Helsingin hallinto-oikeus με απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση E. Gavrielides Oy	34
2003/C 275/52	Υπόθεση C-399/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 25 Σεπτεμβρίου 2003	35
2003/C 275/53	Υπόθεση C-400/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris με απόφαση της 21ης Αυγούστου 2003 στην υπόθεση WATERMAN, S.A., κατά Γενικού Διευθυντή δασμών και εμμέσων φόρων	36
2003/C 275/54	Υπόθεση C-404/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το tribunal de grande instance του Mans με απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2003, στην υπόθεση Procureur de la République κατά Olivier Duruy και Hervé Rouvre	36
2003/C 275/55	Υπόθεση C-407/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Φινλανδικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 2003	36
2003/C 275/56	Υπόθεση C-408/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου, που ασκήθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003	37
2003/C 275/57	Υπόθεση C-409/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με διάταξη της 15ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση SEPA Société d'Exportation de Produits Agricoles S.A. κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas	38
2003/C 275/58	Υπόθεση C-413/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 2 Οκτωβρίου 2003	38
2003/C 275/59	Υπόθεση C-414/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που ασκήθηκε στις 2 Οκτωβρίου 2003	39
2003/C 275/60	Υπόθεση C-416/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003	39
2003/C 275/61	Υπόθεση C-417/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου, που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003	39

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2003/C 275/62	Υπόθεση C-418/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003	40
2003/C 275/63	Υπόθεση C-419/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003	40
2003/C 275/64	Υπόθεση C-420/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003	41
2003/C 275/65	Υπόθεση C-421/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003	41
2003/C 275/66	Υπόθεση C-422/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003	41
2003/C 275/67	Υπόθεση C-423/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Φινλανδικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003	42
2003/C 275/68	Υπόθεση C-424/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003	42

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

2003/C 275/69	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-137/01: Stadtsportverband Neuss eV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόγραμμα Eurathlon — Κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή — Μερική επιστροφή — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Μέθοδος υπολογισμού — Παραγραφή — Μη επιλέξιμες δαπάνες»)	43
2003/C 275/70	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Σεπτεμβρίου 2003 στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-309/01 και T-239/02: Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH και Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar-Produkte mbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Εκ των υστέρων βεβαίωση εισαγωγικών δασμών — Προϋποθέσεις — Άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 2193/92 — Σφάλμα που μπορούσε να εντοπισθεί — Επιμέλεια — Κανονισμός (ΕΚ) 774/94 — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Δασμολογικές ποσοτώσεις ΠΟΕ»)	43
2003/C 275/71	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-321/01, Internationaler Hilfsfonds eV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Συνεργασία για την ανάπτυξη — Κοινοτική συγχρηματοδότηση δράσεων των ΜΚΟ — Μη επιλεξιμότητα μιας ΜΚΟ — Απόρριψη της αιτήσεως συγχρηματοδότησεως)	43

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2003/C 275/72	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-71/02: Classen Holding KG κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Παραδεκτό της ενώπιον του τμήματος προσφυγών προσφυγής — Τυπικές προϋποθέσεις — Κατάθεση υπομνήματος εκδόντος τους λόγους της προσφυγής — Προθεσμία υποβολής της αιτήσεως περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση — Άρθρα 59 και 78 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)	44
2003/C 275/73	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-76/02: Mara Messina κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Πρόσβαση στα έγγραφα — Μη κοινολόγηση εγγράφου εκδοθέντος από κράτος μέλος χωρίς την προηγούμενη συναίνεση του εν λόγω κράτους»)	44
2003/C 275/74	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 2003 στην υπόθεση T-41/01, Rafael Pérez Escobar κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Κρατικές ενισχύσεις — Καταγγελία — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Νομιμοποίηση — Παραδεκτό)	45
2003/C 275/75	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση T-371/02, Bernard Barbé κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου («Διαδικασία κατασχέσεως μισθού — Μη καταβολή στον πιστωτή που ζητεί την κατάσχεση των προγενέστερων της άρσεως κατασχέσεως κρατήσεων επί του μισθού — Προδήλως απαράδεκτο»)	45
2003/C 275/76	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 5ης Αυγούστου 2003 στην υπόθεση T-79/03 R: Industrie riunite odolesi Spa (IRO) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Ανταγωνισμός — Πληρωμή προστίμου — Τραπεζική εγγύηση — Επείγον — Απουσία»)	45
2003/C 275/77	Υπόθεση T-301/03: Προσφυγή της Canali Ireland Limited κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 29 Αυγούστου 2003	46
2003/C 275/78	Υπόθεση T-303/03: Προσφυγή της Lidl Stiftung & Co. KG κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 4 Σεπτεμβρίου 2003	46
2003/C 275/79	Υπόθεση T-305/03: Προσφυγή της OrpusDent GmbH κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 8 Σεπτεμβρίου 2003	47
2003/C 275/80	Υπόθεση T-309/03: Προσφυγή-αγωγή του Manel Camós Grau κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 8 Σεπτεμβρίου 2003	47
2003/C 275/81	Υπόθεση T-311/03: Προσφυγή της Nürburgring GmbH κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 2003	48

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2003/C 275/82	Υπόθεση T-313/03: Προσφυγή της Annelies Keyman κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 2003	49
2003/C 275/83	Υπόθεση T-314/03: Προσφυγή της εταιρίας Musée Grévin κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2003	49
2003/C 275/84	Υπόθεση T-320/03: Προσφυγή της Citicorp κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2003	50
2003/C 275/85	Υπόθεση T-321/03: Αγωγή των Juckem GmbH και λοιπών κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 8 Σεπτεμβρίου 2003	50
2003/C 275/86	Υπόθεση T-323/03: Προσφυγή της Baronía de Turis, Cooperativa Valenciana κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 24 Ιουλίου 2003	51
2003/C 275/87	Υπόθεση T-324/03: Προσφυγή-αγωγή του Heinrich Winter κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2003	52
2003/C 275/88	Υπόθεση T-328/03: Προσφυγή της O ₂ (Germany) GmbH & Co. OHG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 25 Σεπτεμβρίου 2003	52
2003/C 275/89	Υπόθεση T-329/03: Προσφυγή του Ricci Fabio Andrés κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 25 Σεπτεμβρίου 2003	53
2003/C 275/90	Μερική διαγραφή της υποθέσεως T-33/01	54
2003/C 275/91	Διαγραφή της υποθέσεως T-58/02	54
2003/C 275/92	Διαγραφή της υποθέσεως T-143/03 R	54

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

III Πληροφορίες

2003/C 275/93	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 264 της 1.11.2003	55
---------------	---	----

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 30ής Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-301/96: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(«Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση 96/666/ΕΚ — Αντισταθμισή οικονομικών μειονεκτημάτων προκληθέντων από τη διαίρεση της Γερμανίας — Σοβαρή διαταραχή της οικονομίας κράτους μέλους — Περιφερειακή οικονομική ανάπτυξη»)

(2003/C 275/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-301/96, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: W.-D. Plessing και T. Oppermann) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: K.-D. Borchardt, επικουρούμενος από τον M. Núñez Müller), υποστηριζόμενη από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: J.E. Collins), με αντικείμενο τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 96/666/ΕΚ της Επιτροπής, της 26ης Ιουνίου 1996, σχετικά με ενίσχυση που χορήγησε η Γερμανία προς τον όμιλο Volkswagen για τα εργοστάσια στις περιοχές Mosel και Chemnitz (ΕΕ L 308, σ. 46), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen και C. W. A. Timmermans, πρόεδρους τμήματος, D. A. O. Edward, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken (εισηγήτρια), S. von Bahr και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

- 3) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 336 της 9.11.1996.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 2ας Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-176/99 P: ARBED SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(«Αναίρεση — Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές — Ευρωπαίοι παραγωγοί δοκών χάλυβα»)

(2003/C 275/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-176/99 P, ARBED SA με έδρα το Λουξεμβούργο (Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: A. Vandencastele), με αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 11 Μαρτίου 1999 επί της υποθέσεως T-137/94, ARBED κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. II-303), και με την οποία ζητήθηκε η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος ήταν Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και W. Wils, επικουρούμενοι από τον J.-Y. Art), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (εισηγητή) και S. von Bahr, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 2 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Εξαφανίζει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Μαρτίου 1999, T-137/94, ARBED κατά Επιτροπής.
- 2) Ακυρώνει την απόφαση 94/215/EKAX της Επιτροπής, της 16ης Φεβρουαρίου 1994, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ όσον αφορά συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές που εφήρμοσαν ευρωπαίοι παραγωγοί δοκών χάλυβα, καθό μέτρο αφορά την ARBED SA.
- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα τόσο της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας όσο και της παρούσας δίκης.

(¹) ΕΕ C 299 της 16.10.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 2ας Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-179/99 P, Eurofer ASBL κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Αναίρεση — Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές — Ευρωπαίοι παραγωγοί δοκών χάλυβα»)

(2003/C 275/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-179/99 P, Eurofer ASBL, με έδρα το Λουξεμβούργο, (εκπρόσωπος: N. Koch, Rechtsanwalt), με αντικείμενο αίτηση αναίρεσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 11 Μαρτίου 1999 επί της υποθέσεως T-136/94 Eurofer κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. II-263), με την οποία ζητήθηκε η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος ήταν η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currell και W. Wils, επικουρούμενοι από τον H.-J. Freund, Rechtsanwalt), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (εισηγητή) και S. von Bahr, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 2 Οκτωβρίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Eurofer ASBL στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 299 της 16.10.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 2ας Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-182/99 P: Salzgitter AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Αίτηση αναίρεσεως — Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές — Ευρωπαίοι παραγωγοί δοκών χάλυβα»)

(2003/C 275/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-182/99 P, Salzgitter AG, πρώην Preussag Stahl AG, με έδρα την πόλη Salzgitter (Γερμανία), (δικηγόροι: H. Satzky και C. Frick), με αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο πενταμελές τμήμα) της 11ης Μαρτίου 1999, T-148/94, Preussag κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. II-613), με την οποία ζητείται η μερική ακύρωση της ως άνω αποφάσεως, όπου ο έτερος διάδικος είναι η: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currell και W. Wils, επικουρούμενοι από τον δικηγόρο H.-J. Freund), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (εισηγητή) και S. von Bahr, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 2 Οκτωβρίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Salzgitter AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 299 της 16.10.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 2ας Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-194/99 P: Thyssen Stahl AG κατά Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(«Αναίρεση — Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές — Ευρωπαϊοί παραγωγοί δοκών χάλυβα»)

(2003/C 275/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-194/99 P, Thyssen Stahl AG, με έδρα την πόλη Duisburg (Γερμανία) (εκπρόσωπος: F. Montag), με αντικείμενο αίτηση αναίρεσης κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 11 Μαρτίου 1999 επί της υποθέσεως T-141/94, Thyssen Stahl κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. II-347), με την οποία ζητήθηκε η μερική εξαφάνιση της απόφασεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος ήταν η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και W. Wils, επικουρούμενοι από τον H.-J. Freund), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (εισηγητή) και S. von Bahr, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 2 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Thyssen Stahl AG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 299 της 16.10.1999.**ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ**

(πέμπτο τμήμα)

της 2ας Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-196/99 P: Siderúrgica Aristrain Madrid SL κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(«Αίτηση αναίρεσεως — Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές — Ευρωπαϊοί παραγωγοί δοκών χάλυβα»)

(2003/C 275/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευτεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-196/99 P, Siderúrgica Aristrain Madrid SL, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), (δικηγόροι: A. Creus Carreras και

N. Lacalle Mangas), με αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο πενταμελές τμήμα) της 11ης Μαρτίου 1999, T-156/94, Aristrain κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. II-645), με την οποία ζητείται η ακύρωση της ως άνω αποφάσεως, όπου ο έτερος διάδικος είναι η: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και W. Wils, επικουρούμενοι από τον δικηγόρο J. Rivas de Andrés), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (εισηγητή) και S. von Bahr, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 2 Οκτωβρίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Μαρτίου 1999, T-156/94, Aristrain κατά Επιτροπής, καθ' ό μέτρο το Πρωτοδικείο έκρινε αβάσιμη την προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως 94/215/EKAX της Επιτροπής, της 16ης Φεβρουαρίου 1994, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 65 της Συνθήκης EKAX όσον αφορά συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές που εφήρμοσαν ευρωπαίοι παραγωγοί δοκών χάλυβα, ως προς την καταδική της Siderúrgica Aristrain Madrid SL στην καταβολή προστίμου, συνυπολογιζομένης της συμπεριφοράς της Aristrain Olaberria SL.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως κατά τα λοιπά.
- 3) Αναπέμπει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο.
- 4) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 299 της 16.10.1999.**ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ**

(πέμπτο τμήμα)

της 2ας Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-198/99 P: Empresa Nacional Siderúrgica SA (Ensidesa) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(«Αναίρεση — Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές — Ευρωπαϊοί παραγωγοί δοκών χάλυβα»)

(2003/C 275/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-198/99 P, Empresa Nacional Siderúrgica SA (Ensidesa), με έδρα την Avilés (Ισπανία) (δικηγόροι: S. Martínez Lage και J. Pérez-Bustamante Köster), με αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο πενταμελές τμήμα) στις 11 Μαρτίου 1999 επί της υποθέσεως T-157/94, Ensidesa κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. II-707), με την οποία ζητήθηκε η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος ήταν η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και W. Wils, επικουρούμενοι από τον J. Rivas de Andrés), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (εισηγητή) και S. von Bahr, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 2 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την *Empresa Nacional Siderúrgica SA (Ensidesa)* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 299 της 16.10.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 2ας Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-199/99 P, *Corus UK Ltd* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Αναίρεση — Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές — Ευρωπαίοι παραγωγοί δοκών χάλυβα»)

(2003/C 275/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-199/99 P, *Corus UK Ltd*, πρώην *British Steel plc*, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), (εκπρόσωποι: P. Collins και M. Levitt, solicitors), με αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 11 Μαρτίου 1999 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο πενταμελές τμήμα) στις 11 Μαρτίου 1999 επί της υποθέσεως T-151/94, *British Steel* κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. II-629), με την οποία ζητήθηκε η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος ήταν η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και W. Wils, επικουρούμενοι από τον J. Flynn, barrister), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (εισηγητή) και S. von Bahr, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 2 Οκτωβρίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την *Corus UK Ltd* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 204 της 17.7.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 30ής Σεπτεμβρίου 2003

στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-57/00 P και C-61/00 P: *Freistaat Sachsen, Volkswagen AG* και *Volkswagen Sachsen GmbH* κατά Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Κρατικές ενισχύσεις — Αντισταθμίση των οικονομικών μειονεκτημάτων που προκάλεσε η διαίρεση της Γερμανίας — Σοβαρή διαταραχή της οικονομίας κράτους μέλους — Περιφερειακή οικονομική ανάπτυξη — Κοινοτικό πλαίσιο των κοινοτικών ενισχύσεων στον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας»)

(2003/C 275/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-57/00 P και C-61/00 P, *Freistaat Sachsen* (εκπρόσωπος: J. Sedemund) (C-57/00 P), *Volkswagen AG* και *Volkswagen Sachsen GmbH* (εκπρόσωπος: M. Schütte) (C-61/00 P), με αντικείμενο δύο αναίρεσεις που ασκήθηκαν κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 15 Δεκεμβρίου 1999 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο πενταμελές τμήμα) στις υποθέσεις T-132/96 και T-143/96, *Freistaat Sachsen* κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. II-3663), με τις οποίες ζητήθηκε η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου οι λοιποί διάδικοι ήταν η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: K.-D. Borchardt, επικουρούμενος από τον M. Núñez-Müller), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωπος: T. Oppermann) και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, D. A. O. Edward, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken (εισηγήτρια), S. von Bahr και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει το *Freistaat Sachsen* στα δικαστικά έξοδα της υποθέσεως C-57/00 P.
- 3) Καταδικάζει τη *Volkswagen AG* και τη *Volkswagen Sachsen GmbH* στα δικαστικά έξοδα της υποθέσεως C-61/00 P.

4) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 163 της 10.6.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 2ας Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-322/00: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/676/ΕΟΚ — Προστασία των υδάτων από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προελεύσεως — Άρθρο 5, παράγραφοι 4 και 5, και παραρτήματα II, Α, 1), 2), 4) και 6), και III, σημεία 1, 2) και 3), και 2 — Χωρητικότητα των δοχείων αποθήκευσης κοπριάς — Περιορισμός της ποσότητας λιπάσματος που επιτρέπεται να διασπείρεται στο έδαφος βάσει της ισορροπίας μεταξύ των προβλεπόμενων αναγκών των καλλιεργειών σε άζωτο και της ποσότητας αζώτου που εισρξει στις καλλιέργειες από το έδαφος και τα λιπάσματα — Διασφάλιση ότι η ποσότητα κόπρου που προστίθεται κάθε χρόνο στο έδαφος δεν υπερβαίνει μια καθορισμένη ποσότητα ανά εκτάριο — Κανόνες που περιέχονται στον κώδικα ορθής γεωργικής πρακτικής και αφορούν τις περιόδους, τις προϋποθέσεις και τις μεθόδους διασποράς κόπρου στο έδαφος — Υποχρέωση λήψεως όλων των αναγκαίων συμπληρωματικών μέτρων ή ενισχυμένων δράσεων»)

(2003/C 275/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-322/00, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Valero Jordana και C. van Hauwaert) κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών (εκπρόσωπος: J. G. M. van Bakel), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές και διοικητικές διατάξεις που προβλέπονται στο άρθρο 4, στο άρθρο 5, παράγραφοι 4 και 5, στο παράρτημα II, Α, 1), 2), 4) και 6), καθώς και στο παράρτημα III, σημεία 1, 2) και 3), και 2, της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προελεύσεως (ΕΕ L 375, σ. 1), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann και B. Σκουρή, F. Macken (εισηγήτρια) και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 2 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές και διοικητικές διατάξεις που προβλέπονται:

— στο άρθρο 5, παράγραφος 4, στοιχείο α', της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προελεύσεως, σε συνδυασμό με το παράρτημα III, σημεία 1, 2) και 3), και 2, αυτής·

— στο άρθρο 5, παράγραφος 4, στοιχείο β', της ίδιας οδηγίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', και με το παράρτημα II, Α, 1), 2), 4) και 6), αυτής·

— στο άρθρο 5, παράγραφος 5, της εν λόγω οδηγίας,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 91/676.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 335 της 25.11.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 23ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-30/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη, όσον αφορά το Γιβραλτάρ, των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 87/18/ΕΟΚ (τομέας των χημικών επικινδύνων ουσιών), 93/12/ΕΟΚ (τομέας των υγρών καυσίμων), 79/113/ΕΟΚ, 84/533/ΕΟΚ, 84/534/ΕΟΚ, 84/535/ΕΟΚ, 84/536/ΕΟΚ, 84/537/ΕΟΚ, 84/538/ΕΟΚ, 86/594/ΕΟΚ και 86/662/ΕΟΚ (τομέας των ηχητικών εκπομπών), 94/62/ΕΚ (τομέας των απορριμμάτων συσκευασίας) και 97/35/ΕΚ (τομέας της σκόπιμης ελευθερώσεως γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον»)

(2003/C 275/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-30/01, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: R. B. Wainwright), υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: R. Silva de Lapuerta) κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: R. Magrill, επικουρούμενη από τον D. Wyatt QC), με αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει ή εν πάση περιπτώσει μη ενημερώνοντας σχετικά την Επιτροπή, όσον αφορά το Γιβραλτάρ, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς:

- την οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν στην ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 34), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/69/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 1997 (ΕΕ L 343, σ. 19)·
 - την οδηγία 87/18/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των αρχών ορθής εργαστηριακής πρακτικής και τον έλεγχο της εφαρμογής τους κατά τις δοκιμές των χημικών ουσιών (ΕΕ 1987, L 15, σ. 29)·
 - την οδηγία 93/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1993, σχετικά με την περιεκτικότητα ορισμένων υγρών καυσίμων σε θείο (ΕΕ L 74, σ. 81), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/70/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1998 (ΕΕ L 350, σ. 58)·
 - την οδηγία 79/113/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών περί του προσδιορισμού της ηχητικής εκπομπής των μηχανημάτων και υλικών εργοταξίου (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/008, σ. 26), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/405/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 1985 (ΕΕ L 233, σ. 9)·
 - την οδηγία 84/533/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Σεπτεμβρίου 1984, για την επιτρεπτή στάθμη ακουστικής ισχύος των μηχανοκινήτων αεροσυμπιεστών (ΕΕ L 300, σ. 123), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/406/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 1985 (ΕΕ L 233, σ. 11)·
 - την οδηγία 84/534/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Σεπτεμβρίου 1984, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επιτρεπτή στάθμη ακουστικής ισχύος των πυργογερανών (ΕΕ L 300, σ. 130), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 87/405/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 1987 (ΕΕ L 220, σ. 60)·
 - την οδηγία 84/535/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Σεπτεμβρίου 1984, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με το επιτρεπτό επίπεδο ηχητικής στάθμης των ηλεκτροπαραγωγών ζευγών συγκολλησεως (ΕΕ L 300, σ. 142), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/407/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 1985 (ΕΕ L 233, σ. 16)·
 - την οδηγία 84/536/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Σεπτεμβρίου 1984, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επιτρεπτή στάθμη ακουστικής ισχύος των ηλεκτροπαραγωγών ζευγών ισχύος (ΕΕ L 300, σ. 149), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/408/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 1985 (ΕΕ L 233, σ. 18)·
 - την οδηγία 84/537/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Σεπτεμβρίου 1984, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επιτρεπτή στάθμη ακουστικής ισχύος των φορητών συσκευών θραύσεως σκυροδέματος και αεροσφυρών (ΕΕ L 300, σ. 156), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/409/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 1985 (ΕΕ L 233, σ. 20)·
 - την οδηγία 84/538/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Σεπτεμβρίου 1984, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επιτρεπτή στάθμη ακουστικής ισχύος των χαρτοκοπτικών μηχανών (ΕΕ L 300, σ. 171), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 88/181/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1988 (ΕΕ L 81, σ. 71)·
 - την οδηγία 86/594/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 1986, που αφορά τον αερόφερτο θόρυβο που εκπέμπουν οι οικιακές συσκευές (ΕΕ L 344, σ. 24)·
 - την οδηγία 86/662/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για τον περιορισμό του θορύβου των υδραυλικών πτύων, των πτύων με καλώδια, των προωθητών γαιών, των φορτωτών και των φορτωτών-εκσκαφέων (ΕΕ L 384, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/27/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1995 (ΕΕ L 168, σ. 14)·
 - την οδηγία 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας (ΕΕ L 365, σ. 10) και
 - την οδηγία 97/35/ΕΚ της Επιτροπής, της 18ης Ιουνίου 1997, για τη δεύτερη προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον (ΕΕ L 169, σ. 72),
- παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις οδηγίες αυτές, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet, M. Wathelet και R. Schintgen, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric (εισηγήτρια), S. von Bahr και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 23 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:
- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
 - 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.
 - 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(1) ΕΕ C 108 της 7.4.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 25ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-58/01 (αίτηση των **Special Commissioners of Income Tax** για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): **Océ van der Grinten NV** κατά **Commissioners of Inland Revenue** ⁽¹⁾

(«Οδηγία 90/435/ΕΟΚ — Φόρος επί των εταιριών — Μητρικές και θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών — Έννοια της παρακρατήσεως φόρου στην πηγή»)

(2003/C 275/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-58/01, με αντικείμενο αίτηση των **Special Commissioners of Income Tax** (Ηνωμένο Βασίλειο) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ **Océ van der Grinten NV** και **Commissioners of Inland Revenue**, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των άρθρων 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ L 225, σ. 6), καθώς και ως προς την ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 25 Σεπτεμβρίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Φόρος όπως η προβλεπόμενη από την επίδικη στην κύρια δίκη σύμβαση περί διπλής φορολογίας επιβάρυνση του 5 %, καθόσον πλήττει τα μερίσματα που διανέμει η εδρεύουσα στο Ηνωμένο Βασίλειο θυγατρική στην εδρεύουσα σε άλλο κράτος μέλος μητρική εταιρία, συνιστά παρακράτηση φόρου στην πηγή επί των κερδών που διανέμει η θυγατρική στη μητρική της εταιρία υπό την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών. Αντιθέτως, κατά το μέτρο που πλήττει την πίστωση φόρου στην οποία η διανομή των μερισμάτων γεννά δικαίωμα στο Ηνωμένο Βασίλειο, η ίδια επιβάρυνση δεν αποτελεί παρακράτηση φόρου στην πηγή απαγορευόμενη από το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας.

- 2) Το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 90/435 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει φορολογία όπως η προβλεπόμενη από την επίδικη στην κύρια δίκη σύμβαση περί διπλής φορολογίας επιβάρυνση του 5 %, ακόμη και αν η επιβάρυνση αυτή, κατά το μέτρο που εφαρμόζεται στα μερίσματα που καταβάλλει η θυγατρική στη μητρική της εταιρία, συνιστά παρακράτηση φόρου στην πηγή υπό την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.
- 3) Από την εξέταση του τρίτου ερωτήματος δεν προέκυψαν τυπικά ή διαδικαστικά ελαττώματα ικανά να επηρεάσουν το κύρος του άρθρου 7, παράγραφος 2, της οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 134 της 5.5.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 30ής Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-76/01 **P. Comité des industries du coton et des fibres connexes de l'Union européenne (Eurocoton)** κ.λπ. ⁽¹⁾

(«Αίτηση ανατρέσεως — Ντάμπινγκ — Μη υιοθέτηση εκ μέρους του Συμβουλίου προτάσεως κανονισμού για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ — Έλλειψη της αναγκαίας για την έκδοση του κανονισμού απλής πλειοψηφίας — Λήξη της προθεσμίας έρευνας αντιντάμπινγκ — Έννοια της δυναμένης να προσβληθεί πράξεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»)

(2003/C 275/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-76/01 P, **Comité des industries du coton et des fibres connexes de l'Union européenne (Eurocoton)**, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), **Ettlin Gesellschaft für Spinnerei und Weberei AG**, με έδρα το Ettlingen (Γερμανία), **Textil Hof Weberei GmbH & Co. KG**, με έδρα το Hof (Γερμανία), **H. Hecking Söhne GmbH & Co.**, με έδρα το Stadtlohn (Γερμανία), **Spinnweberei Uhingen GmbH**, με έδρα το Uhingen (Γερμανία), **F. A. Kumpers GmbH & Co.**, με έδρα το Rheine (Γερμανία), **Tenthorey SA**, με έδρα το Éloyes (Γαλλία), **Les tissages des héritiers de G. Perrin — Groupe Alain Thirion (HPG—GAT Tissages)**, με έδρα το Cornimont (Γαλλία), **Établissements des fils de Victor Perrin SARL**, με έδρα το Thiéfosse (Γαλλία), **Filatures et tissages de**

Saulxures-sur-Moselotte, με έδρα το Saulxures-sur-Moselotte (Γαλλία), Tissage Mouline Thillot, με έδρα το Thillot (Γαλλία), Filature Niggeler & Kürfer SpA, με έδρα το Capriolo (Ιταλία), Standardtela SpA, με έδρα το Μιλάνο (Ιταλία) (εκπρόσωποι: C. Stanbrook και P. Bentley, QC), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε κατά της απόφασης που εξέδωσε στις 29 Νοεμβρίου 2002 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτέρο πενταμελές τμήμα) στην υπόθεση T-213/97, Eurocotop κ.λπ. κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1999, σ. II-3727), με την οποία ζητήθηκε η εξαφάνιση της απόφασης αυτής, όπου οι λοιποί διάδικοι ήταν το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Marquardt, επικουρούμενος από τους G. M. Berrisch και H. P. Nehl), το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: K. Manji), και η Tessival SpA, με έδρα το Azzano S. Paolo (Ιταλία), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, M. Wathelet και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, P. Jann, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr (εισηγητή), J. N. Cunha Rodrigues και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) *Αναιρεί την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 29ης Νοεμβρίου 2000, T-213/97, Eurocotop κ.λπ. κατά Συμβουλίου, καθόσον αφορά τους αναιρεσιόντες.*
- 2) *Ακυρώνει την απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 16ης Μαΐου 1997, η οποία κατέστη οριστική στις 21 Μαΐου 1997, περί μη υιοθέτησεως της προτάσεως κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές αλεύκαστων βαμβακερών υφασμάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Αιγύπτου, Ινδίας, Ινδονησίας, Πακιστάν και Τουρκίας [COM(97) 160 τελικό], που υπέβαλε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 21 Απριλίου 1997, καθόσον αφορά τους αναιρεσιόντες.*
- 3) *Απορρίπτει την αγωγή αποζημιώσεως.*
- 4) *Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι αναιρεσιόντες φέρουν τα έξοδά τους όσον αφορά την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία.*
- 5) *Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας.*
- 6) *Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα τόσο της πρωτόδικης όσο και της αναιρετικής διαδικασίας.*

(¹) EE C 108 της 7.4.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 23ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-78/01 (αίτηση του Bundesgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Bundesverband Güterkraftverkehr und Logistik eV (BGL) κατά Bundesrepublik Deutschland, εκπροσωπούμενης από το Hauptzollamt Friedrichshafen (¹)

(«Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Πράξη εξωτερικής διαμετακομίσεως — Κυκλοφορία υπό την κάλυψη δελτίου TIR — Παραβάσεις ή παρατυπίες — Δυνατότητα για τον εγγυοδοτικό οργανισμό να αποδείξει τον τόπο διαπράξεως της παραβάσεως ή της παρατυπίας — Προθεσμία για την προσκομιση της αποδείξεως — Υποχρέωση, όσον αφορά το κράτος μέλος που διαπιστώνει τη διάπραξη παραβάσεως ή παρατυπίας, εξακριβώσεως του τόπου αυτού»)

(2003/C 275/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-78/01, με αντικείμενο αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Bundesverband Güterkraftverkehr und Logistik eV (BGL) και Bundesrepublik Deutschland, εκπροσωπούμενης από το Hauptzollamt Friedrichshafen, παρισταμένης της Préservatrice Foncière Tiard SA, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 454 και 455 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (EE L 253, σ. 1), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, M. Wathelet, R. Schintgen και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, A. La Pergola, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues και A. Rosas (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 23 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 454, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, δεν απαγορεύει το να μπορεί ένας εγγυοδοτικός οργανισμός, που έχει αναχθεί από κράτος μέλος για την καταβολή δασμών βάσει συμβάσεως εγγυήσεως που έχει συνάψει με το κράτος αυτό σύμφωνα με την τελωνειακή σύμβαση σχετικά με τη διεθνή μεταφορά εμπορευμάτων υπό την κάλυψη δελτίων TIR, να προσκομίσει απόδειξη σχετικά με τον πραγματικό τόπο διαπράξεως της παραβάσεως ή της παρατυπίας, εφόσον η απόδειξη αυτή προσκομιστεί εντός της προβλεπόμενης από τη διάταξη αυτή προθεσμίας η οποία είναι αποκλειστική.
- 2) Τα άρθρα 454, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και 455 του κανονισμού 2454/93 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι ο εγγυοδοτικός οργανισμός διατέτει, προκειμένου να αποδείξει τον τόπο όπου πράγματι διεπράχθη η παράβαση ή η παρατυπία, προθεσμία δύο ετών η οποία αρχίζει να τρέχει από την ημερομηνία που ζητήθηκε από αυτόν η σχετική πληρωμή.

3) Τα άρθρα 454 και 455 του κανονισμού 2454/93 δεν επιβάλλουν στο κράτος μέλος που διαπιστώνει παράβαση ή παρατυπία διαπραχθείσα στο πλαίσιο μεταφοράς πραγματοποιηθείσας υπό την κάλυψη δελτίου TIR την υποχρέωση, πέραν των κοινοποιήσεων που προβλέπονται από το άρθρο 455, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού και της εντολής έρευνας προς το τελωνείο προορισμού, να προσδιορίσει τον πραγματικό τόπο διαπράξεως της παραβάσεως ή της παρατυπίας καθώς και την ταυτότητα των οφειλετών των δασμών, ζητώντας, προς διασαφήνιση των γεγονότων, τη διοικητική συνδρομή άλλου κράτους μέλους.

(¹) ΕΕ C 118 της 21.4.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 23ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-109/01 (αίτηση του Immigration Appeal Tribunal για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως):
Secretary of State for the Home Department κατά Hacene Akrich (¹)

(«Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Υπήκοος τρίτης χώρας που είναι σύζυγος υπηκόου κράτους μέλους — Σύζυγος στον οποίο έχει απαγορευθεί η είσοδος και η διαμονή στο κράτος μέλος αυτό — Προσωρινή εγκατάσταση του ζεύγους σε άλλο κράτος μέλος — Εγκατάσταση με σκοπό την παροχή στον σύζυγο του δικαιώματος εισόδου και διαμονής στο πρώτο κράτος μέλος δυνάμει του κοινοτικού δικαίου — Κατάχρηση δικαιώματος»)

(2003/C 275/15)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-109/01, με αντικείμενο αίτηση του Immigration Appeal Tribunal (Ηνωμένο Βασίλειο) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Secretary of State for the Home Department και Hacene Akrich, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου που διέπει την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και το δικαίωμα διαμονής υπηκόου

τρίτης χώρας που είναι σύζυγος υπηκόου κράτους μέλους, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissechet, M. Wathelet, R. Schintgen και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, F. Macken, N. Colneric (εισηγήτρια) και S. von Bar, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 23 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Σε μια περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, για να μπορεί ο υπήκοος τρίτης χώρας που είναι σύζυγος πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ασκεί τα δικαιώματα που προβλέπει το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας, πρέπει, κατά τον χρόνο της μεταβάσεώς του στο κράτος μέλος στο οποίο μεταναστεύει ή έχει μεταναστεύσει ο εν λόγω πολίτης της Ένωσης, να διαμένει νομίμως σε κάποιο κράτος μέλος.
- 2) Το άρθρο 10 του κανονισμού 1612/68 δεν έχει εφαρμογή όταν ο υπήκοος κράτους μέλους και ο υπήκοος τρίτης χώρας έχουν συνάψει εικονικό γάμο με σκοπό την καταστράτηγηση των διατάξεων περί εισόδου και διαμονής των υπηκόων τρίτων χωρών.
- 3) Εφόσον μεταξύ υπηκόου κράτους μέλους και υπηκόου τρίτης χώρας έχει συναφθεί πραγματικός γάμος, το γεγονός ότι οι σύζυγοι έχουν εγκατασταθεί σε άλλο κράτος μέλος με σκοπό να αποκτήσουν και να ασκήσουν τα δικαιώματα που παρέχει το κοινοτικό δικαίο κατά τον χρόνο της επανόδου στο κράτος μέλος του οποίου την ιθαγένεια έχει ο ένας από τους συζύγους δεν είναι λυσιτελής για την εκτίμηση της νομικής καταστάσεώς τους εκ μέρους των αρμόδιων αρχών του τελευταίου αυτού κράτους.
- 4) Αν ο υπήκοος του κράτους μέλους Α που έχει συνάψει γάμο με υπήκοο τρίτης χώρας, με τον οποίο συμβιώνει στο κράτος μέλος Β, επανακάμπτει στο κράτος μέλος του οποίου έχει την ιθαγένεια για να εργαστεί ως μισθωτός και κατά τον χρόνο της επανόδου αυτής ο σύζυγός του δεν έχει τα δικαιώματα που προβλέπει το άρθρο 10 του κανονισμού 1612/68, επειδή δεν έχει διαμείνει νομίμως στο έδαφος κανενός κράτους μέλους, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους Α πρέπει πάντως να λαμβάνουν υπόψη, κατά την εξέταση της αιτήσεως με την οποία ο σύζυγος ζητεί να του επιτραπεί η είσοδος και η διαμονή στην εν λόγω επικράτεια, το δικαίωμα σεβασμού της οικογενειακής ζωής, κατά την έννοια του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, υπό την προϋπόθεση ότι πρόκειται για πραγματικό και όχι εικονικό γάμο.

(¹) ΕΕ C 150 της 19.5.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 2ας Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-147/01 (αίτηση του **Verwaltungsgerichtshof** για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): **Weber's Wine World Handels-GmbH, Ernestine Rathgeber, Karl Schlosser, Beta-Leasing GmbH κατά Abgabenberufungskommission Wien** ⁽¹⁾)

(«Έμμεσοι φόροι — Φόρος επί της πωλήσεως οινοπνευματωδών ποτών — Ασυμβίβαστο με το κοινοτικό δίκαιο — Επιστροφή του φόρου»)

(2003/C 275/16)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-147/01, με αντικείμενο αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Weber's Wine World Handels-GmbH, Ernestine Rathgeber, Karl Schlosser, Beta-Leasing GmbH και Abgabenberufungskommission Wien, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 5 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 10 ΕΚ) και του σημείου 3 του διατακτικού της απόφασης του Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2000, C-437/97, ΕΚW και Wein & Co (Συλλογή 2000, σ. I-1157), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, C. W. A. Timmermans, A. La Pergola, P. Jann και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 2 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η θέσπιση από κράτος μέλος νομοθετικής ρυθμίσεως, όπως ο Wiener Abgabenordnung, προβλέπουσας αυστηρότερους διαδικαστικούς κανόνες στον τομέα της επιστροφής αχρεωστήτου, προκειμένου να προλάβει τα αποτελέσματα που θα μπορούσε να έχει απόφαση του Δικαστηρίου κρίνουμε ότι το κοινοτικό δίκαιο απαγορεύει τη διατήρηση σε ισχύ εθνικής φορολογίας, αντικείται σε αυτό και ιδίως στο άρθρο 5 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 10 ΕΚ), μόνον κατά το μέτρο που αφορά ειδικά αυτή τη φορολόγηση, πράγμα που απόκειται στον εθνικό δικαστή να διαπιστώσει.
- 2) Οι σχετικοί με την επιστροφή αχρεωστήτου κανόνες του κοινοτικού δικαίου πρέπει να ερμηνευθούν ότι απαγορεύουν εθνική νομοθετική ρύθμιση που αρνείται — κρίση που απόκειται στον εθνικό δικαστή — την επιστροφή ασυμβίβαστου με το κοινοτικό δίκαιο φόρου, με μόνη αιτιολογία ότι αυτός έχει μετακυλιστεί σε τρίτους, χωρίς να απαιτεί απόδειξη της εκτάσεως του αδικαιολόγητου πλουτισμού που η επιστροφή αυτού του φόρου συνεπάγεται για τον υποκείμενο στον φόρο.
- 3) Η αρχή της ισοδυναμίας απαγορεύει εθνική νομοθετική ρύθμιση προβλέπουσα λιγότερο ευνοϊκές διαδικασίες όσον αφορά τις βασιζόμενες στο κοινοτικό δίκαιο αιτήσεις επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου σε σχέση με τις εφαρμοστέες σε παρόμοιες βασιζόμενες σε ορισμένες εσωτερικού δικαίου διατάξεις προσφυγές. Στον εθνικό

δικαστή απόκειται να εξετάσει, βάσει συνολικής εκτιμήσεως του εθνικού δικαίου, αν όντως αποδεικνύεται ότι, αφενός, μόνον οι προσφεύγοντες που ασκούν βασιζόμενη στο εσωτερικό συνταγματικό δίκαιο προσφυγή μπορούν να επικαλεστούν την «Anlassfallwirkung» και εάν, αφετέρου, οι κανόνες που διέπουν την επιστροφή φόρων που έχουν κριθεί ασυμβίβαστοι με το εσωτερικό συνταγματικό δίκαιο είναι ευνοϊκότεροι από εκείνους που έχουν εφαρμογή στις προσφυγές με αντικείμενο φορολογήσεις που έχουν κριθεί αντίθετες με το κοινοτικό δίκαιο.

- 4) Η αρχή της αποτελεσματικότητας απαγορεύει εθνική νομοθετική ρύθμιση ή διοικητική πρακτική που καθιστά αδύνατη στην πράξη ή υπερβολικά δυσχερή την άσκηση των δικαιωμάτων που απονέμει η κοινοτική έννομη τάξη, θεσπίζοντας τεκμήριο αδικαιολόγητου πλουτισμού βάσει του γεγονότος και μόνον της μετακυλίσεως του φόρου σε τρίτους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 173 της 16.6.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 30ής Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-167/01 (αίτηση του **Kantongerecht te Amsterdam** για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): **Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam κατά Inspire Art Ltd** ⁽¹⁾)

(«Άρθρα 43 ΕΚ, 46 ΕΚ και 48 ΕΚ — Εταιρία που έχει συσταθεί σε κράτος μέλος και ασκεί τις δραστηριότητές της σε άλλο κράτος μέλος — Εφαρμογή των περί προστασίας των συμφερόντων τρίτων διατάξεων του εταιρικού δικαίου του κράτους μέλους εγκαταστάσεως»)

(2003/C 275/17)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-167/01, με αντικείμενο αίτηση του Kantongerecht te Amsterdam (Κάτω Χώρες) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam και Inspire Art Ltd, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των άρθρων 43 ΕΚ, 46 ΕΚ και 48 ΕΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet, M. Wathelet (εισηγητή), R. Schintgen και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 2 της ενδέκατης οδηγίας 89/666/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με τη δημοσιότητα των υποκαταστημάτων που έχουν συσταθεί σε ένα κράτος μέλος υπό ορισμένες μορφές εταιρειών που διέπονται από το δίκαιο άλλου κράτους, αποκλείει εθνική νομοθετική ρύθμιση, όπως ο *Wet op de formeel buitenlandse vennootschappen*, η οποία προβλέπει για το υποκατάστημα εταιρίας συσταθείσας σύμφωνα με εθνική νομοθεσία άλλου κράτους μέλους υποχρεώσεις περί δημοσιότητας μη προβλεπόμενες από την εν λόγω οδηγία.
- 2) Τα άρθρα 43 ΕΚ και 48 ΕΚ αποκλείουν εθνική νομοθετική ρύθμιση, όπως αυτή του *Wet op de formeel buitenlandse vennootschappen*, η οποία εξαρτά την άσκηση της ελευθερίας για δευτερεύουσα εγκατάσταση εντός αυτού του κράτους, εκ μέρους εταιρίας η οποία έχει συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, από ορισμένες προϋποθέσεις που προβλέπει η εσωτερική νομοθεσία για τη σύσταση εταιριών και οι οποίες αφορούν το ελάχιστο όριο κεφαλαίου και την ευθύνη των μελών του διευθυντικού οργάνου. Οι λόγοι για τους οποίους η εταιρία έχει συσταθεί στο πρώτο κράτος μέλος, καθώς και το ότι αυτή ασκεί τις δραστηριότητές της αποκλειστικώς ή σχεδόν αποκλειστικώς στο κράτος μέλος εγκαταστάσεως δεν αναιρούν το δικαίωμά της να επικαλεστεί την ελευθερία εγκαταστάσεως που διασφαλίζει η Συνθήκη, εκτός αν σε μια συγκεκριμένη περίπτωση αποδειχθεί ότι συντρέχει περίπτωση καταχρήσεως αυτού του δικαιώματος.

(¹) ΕΕ C 200 της 14.7.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 2ας Οκτωβρίου 2003

στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P και C-180/01 P: **International Power plc, British Coal Corporation, PowerGen (UK) plc**, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά **National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO)** (¹)

(«Αίτηση αναιρέσεως — Συνθήκη ΕΚΑΧ — Απόρριψη καταγγελίας για εισάγουσες δυσμενείς διακρίσεις τιμές αγοράς και για καταχρηστικά τέλη — Αρμοδιότητα της Επιτροπής»)

(2003/C 275/18)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P και C-180/01 P, **International Power plc**, πρώην **National Power plc**, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο)

(εκπρόσωποι: D. Anderson, QC, και M. Chamberlain, barrister, εντολοδόχοι του S. Ramsay, solicitor), **British Coal Corporation**, με έδρα το Λονδίνο (εκπρόσωποι: D. Vaughan και D. Lloyd Jones, QC, εντολοδόχοι του C. Mehta, solicitor), **PowerGen (UK) plc**, πρώην **PowerGen plc**, με έδρα το Λονδίνο (εκπρόσωπος: K. P. E. Lasok, QC, εντολοδόχος του P. Lomas, solicitor) και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: A. Whelan, επικουρούμενος από τον J. E. Flynn, barrister), με αντικείμενο αιτήσεις αναιρέσεως που ασκήθηκαν κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 7 Φεβρουαρίου 2001 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο τμήμα) στην υπόθεση T-89/98, **NALOO** κατά Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. II-515), και με τις οποίες ζητήθηκε η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος ήταν η **National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO)**, με έδρα το Newcastle upon Tyne (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον M. Hoskins, barrister, εντολοδόχο του A. Dowie, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (εισηγητή) και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 2 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Αναιρεί την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 7ης Φεβρουαρίου 2001, T-89/98, **NALOO** κατά Επιτροπής, στο μέτρο που με την απόφαση αυτή ακυρώθηκαν:

— η πτυχή της αποφάσεως IV/E-3/NALOO, της 27ης Απριλίου 1998, με την οποία η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θεώρησε ότι το άρθρο 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ δεν είχε εφαρμογή στον καθορισμό των τελών εξορύξεως άνθρακα·

— η πτυχή της αποφάσεως αυτής με την οποία η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων απέρριψε την καταγγελία όσον αφορά το επίπεδο των τελών που εφαρμόζονταν στην εξορύξη άνθρακα πριν από την 1η Απριλίου 1990.

2) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως κατά τα λοιπά.

3) Απορρίπτει την προσφυγή της **National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO)** ως προς τα αιτήματα:

— της ακυρώσεως της πτυχής της αποφάσεως IV/E-3/NALOO με την οποία η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θεώρησε ότι το άρθρο 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ δεν είχε εφαρμογή στον καθορισμό των τελών εξορύξεως άνθρακα·

— της ακυρώσεως της πτυχής της αποφάσεως αυτής με την οποία η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων απέρριψε την καταγγελία όσον αφορά το επίπεδο των τελών που εφαρμόζονταν στην εξορύξη άνθρακα πριν από την 1η Απριλίου 1990.

- 4) Στην υπόθεση C-172/01 P, η *International Power plc* φέρει τα δικαστικά έξοδά της στην ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία καθώς και τα έξοδα της NALOO στη διαδικασία αυτή. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα δικαστικά έξοδά της.
- 5) Στην υπόθεση C-175/01 P, η NALOO φέρει τα δικαστικά έξοδά της στην ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία καθώς και τα έξοδα της *British Coal Corporation* και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στη διαδικασία αυτή.
- 6) Στην υπόθεση C-176/01 P, η *PowerGen (UK) plc* φέρει τα δικαστικά έξοδά της στην ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία καθώς και τα έξοδα της NALOO στη διαδικασία αυτή. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα δικαστικά έξοδά της.
- 7) Στην υπόθεση C-180/01 P, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του στην ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία.
- 8) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και η NALOO φέρουν καθεμία τα δικαστικά έξοδά της στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία. Η *International Power plc*, η *British Coal Corporation* και η *PowerGen (UK) plc* φέρουν καθεμία τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε υπό την ιδιότητα του παρεμβάντος στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία.

(¹) EE C 200 της 14.7.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 23ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-192/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Δανίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Απαγόρευση διαδέσεως στο εμπόριο τροφίμων στα οποία έχουν προστεθεί βιταμίνες και ανόργανα στοιχεία — Δικαιολόγηση — Δημόσια υγεία — Διατροφική ανάγκη»)

(2003/C 275/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η δανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-192/01, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: H. C. Støvlbæk) κατά Βασιλείου της Δανίας (εκπρόσωπος: J. Molde), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο της Δανίας, εφαρμόζοντας διοικητική πρακτική σύμφωνα με την οποία εμπλουτισμένα τρόφιμα, νομίμως παραγόμενα ή διατιθέμενα

στο εμπόριο σε άλλα κράτη μέλη, δεν μπορούν να διατίθενται στην αγορά της Δανίας, παρά μόνον αν αποδεικνύεται ότι ο εμπλουτισμός αυτός σε θρεπτικά στοιχεία ανταποκρίνεται σε κάποια ανάγκη του δανικού πληθυσμού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 28 ΕΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο του έκτου τμήματος, προεδρεύοντα, M. Wathelet, R. Schintgen και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, A. La Pergola, F. Macken (εισηγήτρια), N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 23 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το Βασίλειο της Δανίας, εφαρμόζοντας διοικητική πρακτική σύμφωνα με την οποία εμπλουτισμένα τρόφιμα, νομίμως παραγόμενα ή διατιθέμενα στο εμπόριο σε άλλα κράτη μέλη, δεν μπορούν να διατίθενται στην αγορά της Δανίας, παρά μόνον αν αποδεικνύεται ότι ο εμπλουτισμός αυτός σε θρεπτικά στοιχεία ανταποκρίνεται σε κάποια ανάγκη του δανικού πληθυσμού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 28 ΕΚ.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Δανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 200 της 14.7.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 11ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-201/01 (αίτηση του Oberster Gerichtshof για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Maria Walcher κατά Bundesamt für Soziales und Behindertenwesen Steiermark (¹)

(«Προστασία των εργαζομένων — Αφερεγγυότητα του εργοδότη — Πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ — Εθνική νομολογία σχετική με τα χορηγούμενα από εταιρείες δάνεια που εξομοιώνονται προς εισφορές κεφαλαίου — Ολική απώλεια των δικαιωμάτων»)

(2003/C 275/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-201/01, με αντικείμενο αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Maria

Walcher και Bundesamt für Soziales und Behindertenwesen Steiermark, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 121), όπως τροποποιήθηκε με την πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας και των προσαρμογών των ιδρυτικών Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 1994, C 241, σ. 21, και ΕΕ 1995, L 1, σ. 1), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, F. Macken, N. Colneric (εισηγήτρια) και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischö, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 11 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Στην περίπτωση μισθωτού ο οποίος έχει σημαντική συμμετοχή στο κεφάλαιο της εταιρίας περιορισμένης ευθύνης στην οποία εργάζεται, αλλά δεν ασκεί δεσπόζουσα επιρροή στην εταιρία αυτή, η οδηγία 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, όπως τροποποιήθηκε με την πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας και των προσαρμογών των ιδρυτικών Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν επιτρέπει να χάνει ο μισθωτός, κατ' εφαρμογήν την αυστριακής νομολογίας περί των χορηγουμένων από τους εταιρείους δανείων που εξομοιώνονται προς εισφορές κεφαλαίου, το δικαίωμα επί της εγγυήσεως των απαιτήσεων εξ αποδοχών που δεν καταβλήθηκαν λόγω αφερεγγυότητας του εργοδότη και οι οποίες καλύπτονται από το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, όταν ο εν λόγω μισθωτός, αφού έλαβε γνώση του κλονισμού της πιστοληπτικής ικανότητας της εταιρίας αυτής, δεν απαιτήσε σοβαρά επί περισσότερες από 60 ημέρες τις περιοδικές αποδοχές που έπρεπε να του έχουν καταβληθεί.
- 2) Επιτρέπεται, καταρχήν, σε κράτος μέλος να λαμβάνει, προς αποτροπήν καταχρήσεων, μέτρα με τα οποία δεν αναγνωρίζεται σε ένα τέτοιο μισθωτό δικαίωμα επί της εγγυήσεως των απαιτήσεων εξ αποδοχών που γεννήθηκαν μετά την ημερομηνία κατά την οποία ένας εργαζόμενος ο οποίος δεν έχει την ιδιότητα του εταιρίου θα είχε παραιτηθεί λόγω μη καταβολής των αποδοχών του, εκτός αν αποδεικνύεται ότι δεν συντρέχει περίπτωση καταχρηστικής συμπεριφοράς. Όσον αφορά την εγγύηση της πληρωμής των απαιτήσεων που καλύπτονται από το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 80/987, το κράτος μέλος δεν μπορεί βασιμώς να θεωρήσει ότι, κατά κανόνα, ένας εργαζόμενος ο οποίος δεν έχει την ιδιότητα του εταιρίου θα είχε παραιτηθεί για τον λόγο αυτόν προτού η περίοδος για την οποία δεν καταβλήθηκαν οι αποδοχές υπερβεί τους τρεις μήνες.

(1) ΕΕ C 212 της 28.7.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 30ής Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-224/01 (αίτηση του Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Gerhard Köbler κατά Republik Österreich ⁽¹⁾

(«Ίση μεταχείριση — Αμοιβές των καθηγητών πανεπιστημίου — Έμμεση δυσμενής διάκριση — Επίδομα αρχαιότητας — Ευθύνη κράτους μέλους για ζημίες που προκάλεσαν σε ιδιώτες παραβιάσεις του κοινοτικού δικαίου που του καταλογίζονται — Παραβιάσεις καταλογιζόμενες σε εθνικό δικαστήριο»)

(2003/C 275/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-224/01, με αντικείμενο αίτηση του Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Gerhard Köbler και Republik Österreich, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία, αφενός, του άρθρου 48 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρου 39 ΕΚ) και, αφετέρου, της νομολογίας του Δικαστηρίου της προκύπτουσας, ιδίως, από τις αποφάσεις της 5ης Μαρτίου 1996, C-46/93 και C-48/93, Brasserie du pêcheur και Factortame (Συλλογή 1996, σ. I-1029), και της 17ης Σεπτεμβρίου 1997, C-54/96, Dorsch Consult (Συλλογή 1997, σ. I-4961), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen και C. W. A. Timmermans (εισηγητή), προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η αρχή κατά την οποία τα κράτη μέλη υποχρεούνται να αποκαθιστούν τις ζημίες που υπέστησαν οι ιδιώτες από παραβιάσεις του κοινοτικού δικαίου καταλογιστέες σε αυτά εφαρμόζεται, επίσης, όταν η παραβίαση προκύπτει από απόφαση δικαστηρίου κρίνοντος σε τελευταίο βαθμό, εφόσον ο παραβιασθείς κανόνας του κοινοτικού δικαίου αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες, η παραβίαση είναι κατάφωρη και υφίσταται άμεση αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παραβιάσεως της υποχρεώσεως που υπέχει το κράτος και της ζημίας που υπέστησαν οι ζημιωθέντες. Προκειμένου να καθορισθεί αν η παραβίαση είναι κατάφωρη, στην περίπτωση που η συγκεκριμένη παραβίαση προκύπτει από μια τέτοια απόφαση, ο αρμόδιος εθνικός δικαστής οφείλει, λαμβάνοντας υπόψη την ιδιομορφία του δικαστικού λειτουργήματος, να εξετάσει αν η παραβίαση έχει πρόδηλο χαρακτήρα. Στην έννομη τάξη κάθε κράτους μέλους απόκειται να ορίσει το δικαστήριο που είναι αρμόδιο για την επίλυση διαφορών σχετικών με την αποζημίωση αυτή.

- 2) Τα άρθρα 48 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 39 ΕΚ) και 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας, έχουν την έννοια ότι αποκλείουν τη χορήγηση, υπό προϋποθέσεις όπως αυτές που προβλέπει το άρθρο 50 bis του *Gehaltsgesetz* 1956 (νόμου περί μισθολογίου του 1956), όπως τροποποιήθηκε το 1997, ειδικού επιδόματος αρχαιότητας το οποίο, κατά την ερμηνεία που έδωσε το *Verwaltungsgerichtshof* (Αυστρία) με την απόφασή του της 24ης Ιουνίου 1998, αποτελεί ανταμοιβή για την επίδειξη πίστewος.
- 3) Παραβίαση του κοινοτικού δικαίου όπως αυτή που προκύπτει, υπό τις περιστάσεις της υποθέσεως της κύριας δίκης, από την απόφαση του *Verwaltungsgerichtshof* της 24ης Ιουνίου 1998 δεν ενέχει τον απαιτούμενο πρόδηλο χαρακτήρα ώστε να θεμελιωθεί, δυνάμει του κοινοτικού δικαίου, η ευθύνη κράτους μέλους λόγω αποφάσεως ενός των αποφαινόμενων σε τελευταίο βαθμό δικαιοδοτικών του οργάνων.

(¹) EE C 212 της 28.7.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 2ας Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-232/01 (αίτηση του *Politie rechtbank te Mechelen* για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ποινική δίκη κατά *Hans Van Lent* (¹)

(«Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Χρηματοδοτική μίσθωση αυτοκινήτων — Υποχρέωση ταξινόμησης αυτοκινήτου στο κράτος μέλος της κατοικίας του εργαζομένου»)

(2003/C 275/22)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-232/01, με αντικείμενο αίτηση του *Politie rechtbank te Mechelen* (Βέλγιο) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά *Hans Van Lent*, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 39 ΕΚ, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward, P. Jann, S. von Bahr (εισηγητή) και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 2 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 39 ΕΚ είναι αντίθετο προς εθνική ρύθμιση ενός κράτους μέλους, όπως η υπό κρίση, η οποία απαγορεύει σε εργαζόμενο, που κατοικεί εντός του κράτους αυτού, να χρησιμοποιεί στο έδαφός του εν λόγω κράτους αυτοκίνητο το οποίο είναι ταξινομημένο εντός άλλου κράτους μέλους, ομόρου του πρώτου, και το οποίο ανήκει σε εταιρία χρηματοδοτικής μισθώσεως, εγκατεστημένης εντός του

άλλου κράτους αυτού, και έχει τεθεί στη διάθεση του εργαζομένου εκ μέρους του εργοδότη του, ο οποίος επίσης είναι εγκατεστημένος εντός του άλλου κράτους αυτού.

(¹) EE C 227 της 11.8.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 30ής Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-239/01: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Γεωργία — ΕΓΤΠΕ — Μερική ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 690/2001 — Ειδικά μέτρα στήριξεως της αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος — Εκτελεστικός κανονισμός της Επιτροπής προβλέπων υποχρεωτική συγχρηματοδότηση από τα κράτη μέλη»)

(2003/C 275/23)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-239/01, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωπος: W. -D. Plessing, επικουρούμενος από τον J. Sedemund), υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: J. Molde και J. Bering Liisberg), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Boob και M. Niejahr), με αντικείμενο την ακύρωση του άρθρου 5, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 690/2001 της Επιτροπής, της 3ης Απριλίου 2001, για τη θέσπιση ειδικών μέτρων στήριξης της αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος (EE L 95, σ. 8), κατά το μέρος που η εν λόγω διάταξη επιβάλλει σε κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να χρηματοδοτεί το 30 % της τιμής του κρέατος που αγοράζεται δυνάμει του εν λόγω κανονισμού, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola (εισηγητή), P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 5, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 690/2001 της Επιτροπής, της 3ης Απριλίου 2001, για τη θέσπιση ειδικών μέτρων στήριξης της αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος, κατά το μέρος που η εν λόγω διάταξη επιβάλλει σε κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να χρηματοδοτεί το 30 % της τιμής του κρέατος που αγοράζεται δυνάμει του εν λόγω κανονισμού.

- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 245 της 1.9.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 30ής Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-405/01 (αίτηση του Tribunal Supremo για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española κατά Administración del Estado, παρισταμένης της: Asociación de Navieros Españoles (ANAVE) ⁽¹⁾

(«Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Άρθρο 39, παράγραφος 4, ΕΚ — Θέσεις εργασίας στη δημόσια διοίκηση — Πλοίαρχοι και υποπλοίαρχοι του εμπορικού ναυτικού — Χορήγηση προνομίων δημοσίας εξουσίας επί του σκάφους — Θέσεις εργασίας που επιφυλάσσονται στους υπηκόους του κράτους της σημαίας του πλοίου — Θέσεις εργασίας που μπορούν να καταληφθούν από υπηκόους άλλων κρατών μελών υπό τον όρο της αμοιβαιότητας»)

(2003/C 275/24)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-405/01, με αντικείμενο αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española και Administración del Estado, παρισταμένης της: Asociación de Navieros Españoles (ANAVE), η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 39 ΕΚ καθώς και των άρθρων 1 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet, M. Wathelet (εισηγητή), R. Schintgen και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues και A. Rosas, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 39, παράγραφος 4, ΕΚ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να προβλέπουν ότι οι θέσεις πλοίαρχου και υποπλοίαρχου των εμπορικών πλοίων τους μπορούν να καταλαμβάνονται αποκλειστικά από ημεδαπούς παρά μόνον υπό την προϋπόθεση ότι οι προνομίες δημοσίας εξουσίας που χορηγούνται στους πλοίαρχους και υποπλοίαρχους των πλοίων αυτών όντως ασκούνται τακτικά και δεν αντιπροσωπεύουν ένα πολύ μικρό μερίδιο των δραστηριοτήτων τους.
- 2) Το άρθρο 39 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εμποδίζει τα κράτη μέλη να εξαρτούν από την προϋπόθεση της αμοιβαιότητας την πρόσβαση των υπηκόων των άλλων κρατών μελών στις θέσεις εργασίας πλοίαρχου και υποπλοίαρχου των υπό τη σημαία τους εμπορικών πλοίων όπως οι θέσεις εργασίας που αναφέρονται στο άρθρο 8,

παράγραφος 3, του Real Decreto 2062/1999, por el que se regula el nivel mínimo de formación en profesiones marítimas, της 30ής Δεκεμβρίου 1999.

⁽¹⁾ EE C 17 της 19.1.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 2ας Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-411/01 (αίτηση του Tribunal d'instance de Metz για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): GEFCO SA κατά Receveur principal des douanes ⁽¹⁾

(«Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας και κανονισμός εφαρμογής — Καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή — Απαλλαγή των παραγώγων προϊόντων από εισαγωγικούς δασμούς — Ποσό που αφαιρείται σε περίπτωση εσφαλμένης αναγραφής δασμολογικής κλάσεως στη διασάφηση προσωρινής εξαγωγής προϊόντων — Πλημμέλεια μη έχουσα πραγματική επίπτωση στην ορθή λειτουργία του καθεστώτος τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή»)

(2003/C 275/25)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-411/01, με αντικείμενο αίτηση του tribunal d'instance de Metz (Γαλλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ GEFCO SA και Receveur principal des douanes, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των άρθρων 145 έως 151 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, P. Jann και A. Rosas (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 2 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Τα άρθρα 145 έως 151 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, έχουν την έννοια ότι δεν εμποδίζουν έναν επιχειρηματία ο οποίος, κατά την προσωρινή εξαγωγή εμπορευμάτων από το κοινοτικό έδαφος σύμφωνα με το καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή, είχε δηλώσει τα εμπορεύματα υπό εσφαλμένη δασμολογική κλάση να αποδείξει, ακόμη και αν δεν μεσολάβησε τυπική διόρθωση της διασαφήσεως προσωρινής εξαγωγής, ότι η εσφαλμένη διασάφηση δεν είχε πραγματική επίπτωση στην ορθή λειτουργία του εν λόγω καθεστώτος κατά την έννοια του άρθρου 150, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού.

- 2) Αντικείμενο της αποδείξεως αυτής πρέπει να είναι ότι τα παράγωγα προϊόντα προήλθαν, χωρίς αμφιβολία, από τη χρησιμοποίηση των προσωρινώς εξαχθέντων εμπορευμάτων.
- 3) Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να κρίνει, συνεκτιμώντας το σύνολο των περιστάσεων της διαφοράς της κύριας δίκης, αν ο επιχειρηματίας απέδειξε ή όχι το ανωτέρω στοιχείο.
- 4) Σε καταφατική περίπτωση, το ποσό των εισαγωγικών δασμών που θα είχαν επιβληθεί στα εξαχθέντα προσωρινώς εμπορεύματα βάσει της ορθής δασμολογικής τους κατατάξεως μπορεί να αφαιρεθεί κατά τη θέση των παραγώγων προϊόντων σε ελεύθερη κυκλοφορία.

(¹) ΕΕ C 369 της 22.12.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 25ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-437/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 92/12/ΕΟΚ και 92/81/ΕΟΚ — Φόρος επί των λιπαντικών ελαίων — Ειδικός φόρος καταναλώσεως επί των πετρελαιοειδών»)

(2003/C 275/26)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-437/01, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa και K. Gross) κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωπος: I. M. Braguglia, επικουρούμενος από τον G. Aiello), με αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, διατηρώντας σε ισχύ φόρο επί των λιπαντικών ελαίων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (ΕΕ L 76, σ. 1), και από το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή (ΕΕ L 316, σ. 12), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 94/74/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 365, σ. 46), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, P. Jann και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 25 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, διατηρώντας σε ισχύ, κατά τη λήξη της προθεσμίας που είχε ταχθεί με την αιτιολογημένη γνώμη, με το άρθρο 62, πρώτο εδάφιο, του decreto

legislativo 504, με τίτλο «Testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposte sulla produzione e sui consumi e relative sanzioni penali e amministrative» (ενιαίο κείμενο των νομοθετικών διατάξεων σχετικά με τους φόρους παραγωγής, καταναλώσεως και τις σχετικές ποινικές και διοικητικές κυρώσεις), της 26ης Οκτωβρίου 1995, τον φόρο καταναλώσεως επί των λιπαντικών ελαίων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, και από το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 94/74/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994.

- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 31 της 2.2.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 23ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-452/01 (αίτηση του Verwaltungsgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Margarethe Ospelt και Schössle Weissenberg Familienstiftung (¹)

(«Ελεύθερη κίνηση κεφαλαίων — Άρθρο 73 Β της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 56 ΕΚ) — Άρθρο 40 και παράρτημα ΧΙΙ της Συμφωνίας ΕΟΧ — Διαδικασία χορηγήσεως προηγούμενης αδειάς για την κτήση κυριότητας αγροτικών και δασικών ακινήτων — Παραδεκτό — Προϋποθέσεις»)

(2003/C 275/27)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-452/01, με αντικείμενο αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Margarethe Ospelt και Schössle Weissenberg Familienstiftung, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 6 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρου 12 ΕΚ) καθώς και 73 Β έως 73 Δ, 73 ΣΤ και 73 Ζ της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρων 56 ΕΚ έως 60 ΕΚ), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet (εισηγητή), M. Wathelet, R. Schintgen και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 23 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Κανόνες όπως οι κανόνες του *Vorarlberger Grundverkehrsgesetz* (νόμου περί της εγγείου ιδιοκτησίας), της 23ης Σεπτεμβρίου 1993, όπως τροποποιήθηκε, βάσει των οποίων οι συναλλαγές σχετικά με αγροτικά και δασικά ακίνητα υπόκεινται σε διοικητικούς περιορισμούς, πρέπει, προκειμένου για συναλλαγή μεταξύ υπηκόων κρατών μελών της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, να εκτιμώνται ενόψει του άρθρου 40 και του παραρτήματος XII της εν λόγω Συμφωνίας, διατάξεις που έχουν το ίδιο νομικό περιεχόμενο όπως οι κατ' ουσίαν ταυτόσημες διατάξεις του άρθρου 73 Β της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 56 ΕΚ).
- 2) Τα άρθρα 73 Β της Συνθήκης καθώς και τα άρθρα 73 Γ, 73 Δ, 73 ΣΤ και 73 Ζ της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρα 57 ΕΚ έως 60 ΕΚ) δεν απαγορεύουν να εξαρτάται η κτήση αγροτικών ακινήτων από τη χορήγηση προηγούμενης άδειας όπως αυτή που θεσπίζεται με τον εν λόγω νόμο. Πάντως, εν πάση περιπτώσει, τα άρθρα αυτά απαγορεύουν τη μη χορήγηση της άδειας αυτής για τον λόγο ότι ο αγοραστής δεν εκμεταλλεύεται ο ίδιος τα εν λόγω ακίνητα στο πλαίσιο αγροτικής εκμεταλλεύσεως και δεν κατοικεί εντός αυτής.

(¹) ΕΕ C 84 της 6.4.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 30ής Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-47/02 (αίτηση του *Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht* για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): *Albert Anker, Klaas Ras, Alvertus Snoek* κατά *Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας* (¹)

(«Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Άρθρο 39, παράγραφος 4, ΕΚ — Θέσεις απασχολήσεως στη δημόσια διοίκηση — Πλοίαρχοι αλιευτικών σκαφών — Άσκηση αρμοδιοτήτων δημόσιας εξουσίας επί του πλοίου — Θέσεις προοριζόμενες αποκλειστικά για τους υπηκόους του κράτους της σημαίας του πλοίου»)

(2003/C 275/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-47/02, με αντικείμενο αίτηση του *Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht* (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ *Albert Anker, Klaas Ras, Alvertus Snoek* και *Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας*, εκπροσωπούμενης από τη *Wasser- und Schifffahrtsdirektion Nord*, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 39, παράγραφος 4, ΕΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους *G. C. Rodríguez Iglesias*, Πρόεδρο, *J.-P. Puissochet*, *M. Wathelet* (εισηγητή), *R. Schintgen* και *C. W. A. Timmermans*, προέδρους τμήματος, *C. Gulmann*, *D. A. O. Edward*, *A. La Pergola*, *P. Jann*, *B. Σκουρή*, *F. Macken*, *N. Colneric*, *S. von Bahr*, *J. N. Cunha Rodrigues* και *A. Rosas*, δικαστές, γενική

εισαγγελέας: *C. Stix-Hackl*, γραμματέας: *M.-F. Contet*, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 39, παράγραφος 4, ΕΚ ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι επιτρέπει σε κράτος μέλος να προορίζει αποκλειστικά για τους υπηκόους του τις θέσεις πλοίαρχου σκαφών φερόντων τη σημαία του τα οποία ασκούν τη δραστηριότητά τους στα πλαίσια της «μικρής ναυσιπλοΐας» (*Kleine Seeschifffahrt*) μόνον υπό την προϋπόθεση ότι οι αρμοδιότητες δημόσιας εξουσίας οι οποίες απονέμονται στους πλοίαρχους των σκαφών αυτών ασκούνται πράγματι κατά τρόπο συνήθη και δεν αντιπροσωπεύουν πολύ περιορισμένο μέρος των δραστηριοτήτων τους.

(¹) ΕΕ C 109 της 4.5.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 11ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-67/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά *Ιρλανδίας* (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 5 της οδηγίας 79/923/ΕΟΚ — Ποιότητα των υδάτων για τα οστρακοειδή — Πρόγραμμα μειώσεως της ρυπάνσεως»)

(2003/C 275/29)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-67/02, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: *M. Shotton*) κατά *Ιρλανδίας* (εκπρόσωπος: *D. O'Hagan*), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι, παραλείποντας να καταρτίσει προγράμματα για όλα τα υποδειχθέντα ύδατα της για οστρακοειδή, σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας 79/923/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Οκτωβρίου 1979, περί της απαιτούμενης ποιότητας των υδάτων για οστρακοειδή (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 230), η *Ιρλανδία* παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους *C. W. A. Timmermans*, πρόεδρο τμήματος, *A. La Pergola* (εισηγητή) και *S. von Bahr*, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: *F. G. Jacobs*, γραμματέας: *R. Grass*, εξέδωσε στις 11 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Παραλείποντας να καταρτίσει προγράμματα για όλα τα υποδειχθέντα και αφορώντα τα οστρακοειδή ύδατά της, σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας 79/923/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Οκτωβρίου 1979, περί της απαιτούμενης ποιότητας των υδάτων για οστρακοειδή, η *Ιρλανδία* παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από αυτήν.
- 2) Καταδικάζει την *Ιρλανδία* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 109 της 4.5.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 25ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-74/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας⁽¹⁾

(«Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 1999/94/ΕΚ — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο»)

(2003/C 275/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-74/02, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: G. zur Hausen) κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (εκπρόσωποι: W.-D. Plessing και M. Lumma), με αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως ή, πάντως, μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή τα μέτρα που είναι αναγκαία για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 1999/94/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999, για τις πληροφορίες που πρέπει να τίθενται στη διάθεση των καταναλωτών σχετικά με την οικονομία καυσίμου και τις εκπομπές CO₂ όσον αφορά την εμπορία νέων επιβατηγών αυτοκινήτων (ΕΕ 2000, L 12, σ. 16), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, P. Jann και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 25 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 1999/94/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999, για τις πληροφορίες που πρέπει να τίθενται στη διάθεση των καταναλωτών σχετικά με την οικονομία καυσίμου και τις εκπομπές CO₂ όσον αφορά την εμπορία νέων επιβατηγών αυτοκινήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 97 της 20.4.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 11ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-77/02 (αίτηση του Verwaltungsgericht Sigmaringen για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Erika Steinicke κατά Bundesanstalt für Arbeit⁽¹⁾

(«Κοινωνική πολιτική — Ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών — Απασχόληση με μειωμένο ωράριο λόγω ηλικίας — Οδηγία 76/207/ΕΟΚ — Έμμεση δυσμενής διάκριση — Αντικειμενική αιτιολογία»)

(2003/C 275/31)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-77/02, με αντικείμενο αίτηση του Verwaltungsgericht Sigmaringen (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Erika Steinicke και Bundesanstalt für Arbeit, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 141 ΕΚ και των οδηγιών 75/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 1975, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν την εφαρμογή της αρχής της ισότητας των αμοιβών μεταξύ εργαζομένων ανδρών και γυναικών (ΕΕ L 45, σ. 19), 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ L 39, σ. 40), και 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης που συνήφθη από την UNICE, το CEEP και την CES (ΕΕ 1998, L 14, σ. 9), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissechet, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen, B. Σκουρή, F. Macken (εισηγήτρια) και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 11 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν διάταξη όπως το άρθρο 72 b, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, σημείο 2, του Bundesbeamtenengesetz (νόμου περί του κώδικα των ομοσπονδιακών δημοσίων υπαλλήλων), όπως δημοσιεύθηκε την 31η Μαρτίου 1999 και ίσχυε μέχρι τις 30 Ιουνίου 2000, κατά την οποία η υπαγωγή στο σύστημα απασχολήσεως με μειωμένο ωράριο λόγω ηλικίας μπορεί να επιτραπεί μόνο σε υπάλληλο ο οποίος, κατά τα πέντε τελευταία έτη πριν από την έναρξη της απασχολήσεως με μειωμένο ωράριο, εργάστηκε με πλήρες ωράριο τουλάχιστον επί τρία συνολικά έτη, εφόσον πολύ περισσότερες γυναίκες από άνδρες εργάζονται με μειωμένο ωράριο και, επομένως, σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη, αποκλείονται από το σύστημα απασχολήσεως με μειωμένο ωράριο λόγω ηλικίας, εκτός αν αυτή δικαιολογείται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων ανεξάρτητων από οποιαδήποτε διάκριση βασιζόμενη στο φύλο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 118 της 18.5.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 30ής Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-93/02 P: Biret International SA κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ⁽¹⁾

(«Αίτηση αναιρέσεως — Οδηγίες 81/602/ΕΟΚ, 88/146/ΕΟΚ και 96/22/ΕΚ — Απαγόρευση χρήσεως ορισμένων ουσιών με ορμονική δράση — Απαγόρευση εισαγωγής κρεάτων, προελεύσεως τρίτων χωρών, προερχομένων από ζώα εκμεταλλεύσεως στα οποία έχουν χορηγηθεί οι εν λόγω ουσίες — Αγωγή αποζημιώσεως — Άμεσο αποτέλεσμα της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου και των συμφωνιών που περιλαμβάνονται στα παραρτήματά της — Συμφωνία για την εφαρμογή μέτρων υγειονομικής και φυτοϋγειονομικής προστασίας — Συστάσεις και αποφάσεις του Οργάνου Επιλύσεως Διαφορών του ΠΟΕ»)

(2003/C 275/32)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-93/02 P, Biret International SA, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία) (εκπρόσωποι: M. de Thoré και S. Rodrigues), με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 11 Ιανουαρίου 2002 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στην υπόθεση T-174/00, Biret International κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2002, σ. Π-17), και με την οποία ζητήθηκε η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος ήταν Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: J. Carbery και F. P. Ruggeri Laderchi), υποστηριζόμενο από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: P. M. Ormond), και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Θ. Χριστοφόρου και A. Bordes), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet, M. Wathelet (εισηγητή), R. Schintgen και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η Biret International SA φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα δύο τρίτα των εξόδων του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως φέρει το ένα τρίτο των δικαστικών εξόδων του.
- 4) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 109 της 4.5.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 30ής Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-94/02 P: Établissements Biret et Cie SA κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ⁽¹⁾

(«Αίτηση αναιρέσεως — Οδηγίες 81/602/ΕΟΚ, 88/146/ΕΟΚ και 96/22/ΕΚ — Απαγόρευση χρήσεως ορισμένων ουσιών με ορμονική δράση — Απαγόρευση εισαγωγής κρεάτων, προελεύσεως τρίτων χωρών, προερχομένων από ζώα εκμεταλλεύσεως στα οποία έχουν χορηγηθεί οι εν λόγω ουσίες — Αγωγή αποζημιώσεως — Άμεσο αποτέλεσμα της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου και των συμφωνιών που περιλαμβάνονται στα παραρτήματά της — Συμφωνία για την εφαρμογή μέτρων υγειονομικής και φυτοϋγειονομικής προστασίας — Συστάσεις και αποφάσεις του Οργάνου Επιλύσεως Διαφορών του ΠΟΕ»)

(2003/C 275/33)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-94/02 P, Établissements Biret et Cie SA, με έδρα το Paris (Γαλλία) (εκπρόσωπος: S. Rodrigues), με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 11 Ιανουαρίου 2002 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στην υπόθεση T-210/00, Biret et Cie SA κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2002, σ. Π-47), με την οποία ζητήθηκε η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος ήταν το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: J. Carbery και F. P. Ruggeri Laderchi), υποστηριζόμενο από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: P. M. Ormond), και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, (εκπρόσωποι: Θ. Χριστοφόρου και A. Bordes), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet, M. Wathelet (εισηγητή), R. Schintgen και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η Établissements Biret et Cie SA φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα δύο τρίτα των εξόδων του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως φέρει το ένα τρίτο των δικαστικών εξόδων του.
- 4) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 109 της 4.5.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 30ής Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-140/02 (αίτηση του House of Lords για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Regina, ex parte S. P. Anastasiou (Pissouri) Ltd κ.λπ., κατά Minister of Agriculture, Fisheries and Food, παρισταμένων των: Cypfruvex (UK) Ltd και Cypfruvex Fruit and Vegetable (Cypfruvex) Enterprises Ltd ⁽¹⁾

(«Προσέγγιση των νομοθεσιών — Υγειονομική προστασία των φυτών — Οδηγία 77/93/ΕΟΚ — Εισαγωγή στην Κοινότητα φυτών που κατάγονται από τρίτες χώρες και υπόκεινται σε ειδικές απαιτήσεις — Ειδικές απαιτήσεις που δεν είναι δυνατό να πληρούνται σε άλλον τόπο εκτός του τόπου καταγωγής — Αναγραφή ενδεδειγμένου σήματος καταγωγής επί της συσκευασίας των φυτών — Επίσημη δήλωση ότι τα φυτά κατάγονται από περιοχή που αναγνωρίζεται ως απαλλαγμένη από συγκεκριμένο επιβλαβή οργανισμό»)

(2003/C 275/34)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-140/02, με αντικείμενο αίτηση του House of Lords (Ηνωμένο Βασίλειο) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Regina, ex parte S. P. Anastasiou (Pissouri) Ltd κ.λπ., και Minister of Agriculture, Fisheries and Food, παρισταμένων των: Cypfruvex (UK) Ltd και Cypfruvex Fruit and Vegetable (Cypfruvex) Enterprises Ltd, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1976, περί των μέτρων προστασίας κατά της εισαγωγής στα κράτη μέλη οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά ή τα φυτικά προϊόντα (ΕΕ 1977, L 26, σ. 20), όπως τροποποιήθηκε, μεταξύ άλλων, με την οδηγία 91/683/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1991 (ΕΕ L 376, σ. 29), με την οδηγία 92/103/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 1ης Δεκεμβρίου 1992 (ΕΕ L 363, σ. 1), και τελευταία, μεταξύ άλλων, με την οδηγία 98/2/ΕΚ της Επιτροπής, της 8ης Ιανουαρίου 1998 (ΕΕ L 15, σ. 34, και διορθωτικό L 127, σ. 35), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet (εισηγητή), M. Wathelet, R. Schintgen και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues και A. Rosas, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η οδηγία 77/93/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1976, περί των μέτρων προστασίας κατά της εισαγωγής στα κράτη μέλη οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά ή τα φυτικά προϊόντα, όπως τροποποιήθηκε, μεταξύ άλλων, με την οδηγία 91/683/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1991, και με την οδηγία 92/103/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 1ης Δεκεμβρίου 1991, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η προβλεπόμενη στο σημείο 16.1 του παραρτήματος IV, μέρος Α, κεφάλαιο I, της εν λόγω οδηγίας ειδική απαίτηση της αναγραφής ενδεδειγμένου σήματος καταγωγής επί της συσκευασίας των φυτών μπορεί να πληρούται μόνο

στη χώρα καταγωγής των οικείων φυτών. Οι τροποποιήσεις που επέφερε η οδηγία 98/2/ΕΚ της Επιτροπής, της 8ης Ιανουαρίου 1998, στα σημεία 16.2 και 16.3 δεν θέτουν υπό αμφισβήτηση την ερμηνεία αυτή. Το πιστοποιητικό φυτοϋγειονομικού ελέγχου που απαιτείται για την εισαγωγή των φυτών αυτών στην Κοινότητα πρέπει, επομένως, να εκδίδεται στη χώρα καταγωγής των εν λόγω φυτών από τις αρμόδιες αρχές της χώρας αυτής ή υπό τον έλεγχο αυτών.

(1) ΕΕ C 144 της 15.6.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 2ας Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-148/02 (αίτηση του Conseil d'État για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Carlos Garcia Avello κατά État belge ⁽¹⁾

(«Ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ενώσεως — Μεταβίβαση επωνύμου — Τέκνα υπηκόων κρατών μελών — Διπλή ιθαγένεια»)

(2003/C 275/35)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-148/02, με αντικείμενο αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Carlos Garcia Avello και État belge, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των άρθρων 17 ΕΚ και 18 ΕΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, M. Wathelet, R. Schintgen και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann και B. Σκουρή, F. Macken και N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή) και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 2 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Τα άρθρα 12 ΕΚ και 17 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν, υπό περιστάσεις όπως αυτή της κύριας δίκης, στη διοικητική αρχή κράτους μέλους να απορρίψει αίτηση μεταβολής επωνύμου αφορώσα ανήλικα τέκνα που κατοικούν σ' αυτό το κράτος μέλος και έχουν διπλή ιθαγένεια, ήτοι την ιθαγένεια του εν λόγω κράτους μέλους και ετέρου κράτους μέλους, όταν με την αίτηση αυτή ζητείται να αναγνωριστεί στα εν λόγω τέκνα η δυνατότητα να φέρουν το επώνυμο που τους αναγνωρίζεται βάσει του δικαίου και της παραδόσεως του δευτέρου κράτους μέλους.

(1) ΕΕ C 144 της 15.6.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 25ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-170/02 P: Schlüsselverlag J.S. Moser GmbH κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(«Αίτηση αναίρεσης — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Ανταγωνισμός — Καταγγελία — Έλεγχος των πράξεων συγκεντρώσεως — Λήψη θέσεως κατά την έννοια του άρθρου 232 ΕΚ — Απαράδεκτο της προσφυγής»)

(2003/C 275/36)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-170/02 P, Schlüsselverlag J. S. Moser GmbH, με έδρα το Innsbruck (Αυστρία), J. Wimmer Medien GmbH & Co. KG, με έδρα το Linz (Αυστρία), Styria Medien AG, με έδρα το Graz (Αυστρία), Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft mbH, με έδρα το Bregenz (Αυστρία), Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei GmbH, με έδρα το Schwarzach (Αυστρία), «Die Presse» Verlags-Gesellschaft mbH, με έδρα τη Βιέννη (Αυστρία) και «Salzburger Nachrichten» Verlags-Gesellschaft mbH & Co. KG, με έδρα το Salzburg (Αυστρία), εκπροσωπούμενες από τον M. Krüger, Rechtsanwalt, με αντικείμενο αίτηση αναίρεσης που ασκήθηκε κατά της διατάξεως που εξέδωσε στις 11 Μαρτίου 2002 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) στην υπόθεση της 11ης Μαρτίου 2002, T-3/02, Schlüsselverlag J. S. Moser κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 2002, σ. II-1473), με την οποία ζητήθηκε η εξαφάνιση της διατάξεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος ήταν η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: K. Wiedner), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissechet (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, F. Macken, N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 25 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει τις Schlüsselverlag J. S. Moser GmbH, J. Wimmer Medien GmbH & Co. KG, Styria Medien AG, Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft mbH, Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei GmbH, «Die Presse» Verlags-Gesellschaft mbH και «Salzburger Nachrichten» Verlags-Gesellschaft mbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 156 της 29.6.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 11ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-323/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Hydrowatt SARL ⁽¹⁾

(«Ρήτρα διατησίας — Μη εκτέλεση συμβάσεως — Λύση της συμβάσεως — Επιστροφή των προκαταβληθέντων ποσών — Τόκοι»)

(2003/C 275/37)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-323/02, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: H. Støvlbaek επικουρούμενο από τον E. Cabau) κατά Hydrowatt SARL, με έδρα τη Lyon (Γαλλία), με αντικείμενο αγωγή την οποία άσκησε η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 238 ΕΚ με αίτημα την επιστροφή του υπολοίπου της προκαταβολής που κατέβαλε η ενάγουσα στην εναγομένη στο πλαίσιο της συμβάσεως HY 134/87 FR, περί υλοποίησης ενός σχεδίου το οποίο τυγχάνει ενισχύσεως βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 3640/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την προαγωγή, μέσω χρηματοδοτικής ενίσχυσης, σχεδίων επίδειξης και προτύπων βιομηχανικών σχεδίων στον ενεργειακό τομέα (EE L 350, σ. 29), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, P. Jann (εισηγητή) και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 11 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Υποχρεώνει την Hydrowatt SARL να καταβάλει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το ποσό των 25 109 ευρώ, πλέον συμβατικών τόκων που ανέρχονται σε 23 442,91 ευρώ.
- 2) Καταδικάζει την Hydrowatt SARL στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 289 της 23.11.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 2ας Οκτωβρίου 2002

στην υπόθεση C-348/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας ⁽¹⁾

(«Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας 1999/13/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο»)

(2003/C 275/38)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-348/02, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Valero Jordana και R. Amorosi) κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωπος: U. Leanza, επικουρούμενος από τον M. Fiorilli), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 1999/13/ΕΚ του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1999, για τον περιορισμό των εκπομπών πτητικών οργανικών ενώσεων που οφείλονται στη χρήση οργανικών διαλυτών σε ορισμένες δραστηριότητες και εγκαταστάσεις (ΕΕ L 85, σ. 1, και — διορθωτικό — L 188, σ. 54), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 15 της οδηγίας αυτής, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, P. Jann και A. Rosas (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 2 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 1999/13/ΕΚ του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1999, για τον περιορισμό των εκπομπών πτητικών οργανικών ενώσεων που οφείλονται στη χρήση οργανικών διαλυτών σε ορισμένες δραστηριότητες και εγκαταστάσεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 15 της οδηγίας αυτής.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 289 της 23.11.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 2ας Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-89/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου ⁽¹⁾

(«Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας 93/15/ΕΟΚ στο εσωτερικό δίκαιο»)

(2003/C 275/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-89/03, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Ström και B. Stromsky) κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (εκπρόσωποι: S. Schreiner), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θέσει σε ισχύ όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 93/15/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, για την εναρμόνιση των διατάξεων περί της εμπορίας και του ελέγχου των εκρηκτικών υλών εμπορικής χρήσεως (ΕΕ L 121, σ. 20), ή, εν πάση περιπτώσει, να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις εν λόγω διατάξεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, P. Jann και A. Rosas (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 2 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θέσει σε ισχύ όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 93/15/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, για την εναρμόνιση των διατάξεων περί της εμπορίας και του ελέγχου των εκρηκτικών υλών εμπορικής χρήσεως, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- 2) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 101 της 26.4.2003.

Αίτηση αναιρέσεως του J. M. Le Pen, η οποία υποβλήθηκε στις 15 Μαΐου 2003 (τηλεομοιοτύπημα της 10.05.2003), κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 10ης Απριλίου 2003, επί της υποθέσεως T-353/00, J. M. Le Pen κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, υποστηριζομένου από τη Γαλλική Δημοκρατία

(Υπόθεση C-208/03 P)

(2003/C 275/40)

Ο J. M. Le Pen, εκπροσωπούμενος από τον F. Wagner, avocat, άσκησε αναιρέση στις 15 Μαΐου 2003 (τηλεομοιοτύπημα της 10.05.2003) ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 10ης Απριλίου 2003, επί της υποθέσεως T-353/00, J. M. Le Pen κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, υποστηριζομένου από τη Γαλλική Δημοκρατία.

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή την αίτηση αναιρέσεως του J. M. Le Pen κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 10ης Απριλίου 2003·
- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή ακυρώσεως του J. M. Le Pen κατά της αποφάσεως, υπό μορφή δηλώσεως της Προέδρου, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, η οποία έχει ως ακολούθως: «συνεπώς, συμφώνως προς το άρθρο 12, παράγραφος 2, της πράξεως του 1976, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο λαμβάνει γνώση της γνωστοποίησης της Γαλλικής Κυβερνήσεως με την οποία διαπιστώνεται η έκπτωση (του νυν αναιρεσείοντος) από το βουλευτικό αξίωμα·»
- να αναιρέσει, κατά ταύτα, την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση εν όλω ή ως προς ορισμένα από τα κεφάλαιά της και ορισμένους από τους εξετασθέντες λόγους ακυρώσεως·
- να αποφανθεί κατά νόμον, να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση, ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, δυνάμει του άρθρου 54 του Οργανισμού του Δικαστηρίου·
- να ακυρώσει την προσβαλλομένη πράξη·
- να επιδικάσει στον J. M. Le Pen το ποσό των 50 000 γαλλικών φράγκων (ήτοι 7 622,45 ευρώ) για έξοδα που δεν μπορούν να αναζητηθούν·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των εξόδων της δίκης.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναιρέσεως στηρίζεται στην εκ μέρους του Πρωτοδικείου παράβαση του κοινοτικού δικαίου όσον αφορά το παραδεκτόν της προσφυγής ακυρώσεως κατά της προσβαλλομένης πράξεως.

Μολονότι προέρχεται κατ' αρχήν από την Πρόεδρο του Κοινοβουλίου, η πράξη έχει τη μορφή ανακοινώσεως ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο λαμβάνει γνώση της γνωστοποίησης της Γαλλικής Κυβερνήσεως, με την οποία διαπιστώνεται η έκπτωση του J. M. Le Pen από το βουλευτικό αξίωμα.

Η πράξη αυτή έχει τρία χαρακτηριστικά:

- παράγει έννομες συνέπειες: εν προκειμένω, πρόκειται για πράξη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία τροποποιεί τη νομική κατάσταση του J. M. Le Pen, η δε έκπτωσή του από το βουλευτικό αξίωμα απαγγέλλεται ή διαπιστώνεται με την προσβαλλομένη πράξη·
- έχει οριστικό χαρακτήρα, δεδομένου ότι πρόκειται για πράξη που δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως προπαρασκευαστική·
- παράγει αποτελέσματα πέραν της εσωτερικής τάξεως του Κοινοβουλίου, επηρεάζοντας τη νομική κατάσταση και τα αστικά και πολιτικά δικαιώματα του J. M. Le Pen. Η εν λόγω απόφαση της Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αφορά πράγματι τη νομική θέση του αναιρεσείοντος, αποστερώντας τον από το βουλευτικό αξίωμα, κατ' αυτόν τον τρόπο δε επηρεάζοντας την αντιπροσώπευση των εκλογέων και νοθεύοντας εκ των υστέρων το αποτέλεσμα των εκλογών.

Επομένως, πρόκειται για πράξη δυνάμει να προσβληθεί, η δε άσκηση προσφυγής είναι δυνατή από την ίδια τη φύση της πράξεως.

Πράγματι, φαίνεται ότι, κατ' εσφαλμένη νομική και πραγματική εκτίμηση, το Πρωτοδικείο δεν διέκρινε μεταξύ του παραδεκτού (της φύσεως της πράξεως) και της ουσίας (της αρμοδιότητας του εκδόντος την πράξη).

Μόνο βάσει πρωθύστερου συλλογισμού, ο οποίος στερεί από τον διάδικο τη δυνατότητα να επιτύχει δικαστική απόφαση επί της ουσίας, όπως θα είχε δικαίωμα, το Πρωτοδικείο, αποφανόμενο ότι η πράξη έπασχε ακυρότητα λόγω αναρμοδιότητας του εκδόντος αυτήν οργάνου, κατέληξε στο ανυπόστατο αυτής και, επομένως, στο απαράδεκτο της προσφυγής ακυρώσεως.

Δεδομένου ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να γίνει δεκτή, η προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως της 23ης Οκτωβρίου 2000 της Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στηρίζεται επί των λόγων ακυρώσεων και των κύριων επιχειρημάτων που προβλήθηκαν προς στήριξη της προσφυγής της 21ης Νοεμβρίου 2000 (1).

(1) Υπόθεση T-353/00, Jean-Marie Le Pen κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, EE C 28 της 27.1.2001, σ. 27.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, με διάταξη της 4ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση Orthica B.V. κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από το ομοσπονδιακό Υπουργείο προστασίας των καταναλωτών, τροφίμων και γεωργίας, εκπροσωπούμενου από την ομοσπονδιακή υπηρεσία προστασίας καταναλωτών και ασφαλείας τροφίμων, μετέχων της διαδικασίας: ο κυβερνητικός επίτροπος ενώπιον του Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Υπουργείο Εσωτερικών

(Υπόθεση C-299/03)

(2003/C 275/41)

Με διάταξη της 4ης Ιουλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Ιουλίου 2003, το Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Orthica B.V. και Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από το ομοσπονδιακό Υπουργείο προστασίας των καταναλωτών, τροφίμων και γεωργίας, εκπροσωπούμενου από την ομοσπονδιακή υπηρεσία προστασίας καταναλωτών και ασφαλείας τροφίμων, μετέχων της διαδικασίας: ο κυβερνητικός επίτροπος ενώπιον του Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Υπουργείο Εσωτερικών, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

A. 1. είναι το επίδικο προϊόν

«C 1 000 (1 000 mg βιταμίνης C με σύμπλεγμα βιοφλαβονοειδών)»

τρόφιμο (ενδεχομένως συμπλήρωμα διατροφής) ή φάρμακο; Είναι η διαπίστωση αυτή δεσμευτική για όλα τα κράτη μέλη;

2. Αν το Δικαστήριο αποφανθεί ότι το εν λόγω προϊόν είναι φάρμακο, αλλά στα κράτη μέλη, στα οποία μέχρι τούδε χαρακτηριζόταν τρόφιμο, εξακολουθεί να θεωρείται τρόφιμο, ανακύπτουν για το αιτούν τμήμα προβλήματα, τα οποία εκτίθενται στο ερώτημα B VI σε συνδυασμό με το ερώτημα B III, στα οποία παραπέμπει το αιτούν τμήμα, καθώς και στις σχετικές με αυτά επεξηγήσεις, ζητώντας από το Δικαστήριο να απαντήσει σχετικώς.

B. Στην περίπτωση κατά την οποία τα υποβαλλόμενα στο σημείο A ερωτήματα (κατατάξεως) — ως μέχρι τούδε — πρέπει να κριθούν, όχι από το Δικαστήριο, αλλά από τα εθνικά δικαστήρια, ανακύπτουν, κατά την άποψη του παρόντος δικαστηρίου, τα ακόλουθα ερωτήματα:

I. α) Ο χαρακτηρισμός του επίδικου προϊόντος πρέπει να γίνει βάσει του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, σε συνδυασμό με την παράγραφο 3, στοιχείο δ', του κανονισμού ΕΚ 178/2002, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για

τα τρόφιμα, για την ίδρυση της ευρωπαϊκής αρχής για την ασφάλεια των τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31, σ. 1 — βασικός κανονισμός — ή — μετά τη λήξη της προθεσμίας μεταφοράς στο εσωτερικό δικαιο την 31η Ιουλίου 2003 — βάσει της οδηγίας 2002/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 2002, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί των συμπληρωμάτων διατροφής (ΕΕ L 183, σ. 51 — οδηγία περί συμπληρωμάτων διατροφής —), ενδεχομένως δε βάσει ποιων διατάξεων της οδηγίας;

β) Στην περίπτωση κατά την οποία έχει εφαρμογή το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, σε συνδυασμό με την παράγραφο 3, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού, ανακύπτει το ακόλουθο ερώτημα: είναι ορθό ότι δεν πρέπει πλέον να αποδίδεται σημασία στον υπέρτερο χαρακτήρα του (αντικειμενικού) προορισμού του προϊόντος, αλλά, αντιθέτως, στο στοιχείο ότι προϊόν, το οποίο πληροί τόσο τις προϋποθέσεις ενός τροφίμου όσο και ενός φαρμάκου, είναι πάντοτε από νομικής απόψεως — αποκλειστικώς — φάρμακο; Κατά πόσον έχει σημασία εν προκειμένω το είδος του προϊόντος και κατά πόσον το προϊόν για το οποίο πρόκειται στη συγκεκριμένη περίπτωση;

II. α) Πώς πρέπει να οριστεί από απόψεως κοινοτικού δικαίου — μεταξύ άλλων — κατά το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, σε συνδυασμό με την παράγραφο 3, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού, ο ουσιώδης για τον χαρακτηρισμό του προϊόντος όρος «φαρμακολογική δράση»; Αποτελεί ιδίως στοιχείο του ορισμού η αναγκαιότητα κινδύνου για την υγεία;

β) Δεδομένου ότι η οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67, στο εξής: κώδικας), καθιέρωσε με το πρώτο άρθρο του, σημείο 2, δεύτερη φράση (όσον αφορά τα λεγόμενα λειτουργικά φάρμακα), την έννοια των «φυσιολογικών λειτουργιών», ανακύπτει το ζήτημα της σημασίας αυτής της έννοιας και της σχέσεώς της με την έννοια «φαρμακολογική δράση»

III. Ισχύει η κρίση που εξέφερε το Δικαστήριο επ' ευκαιρία της γενικής εκτιμήσεως βιταμινούχων παρασκευασμάτων με απόφαση της 30ής Νοεμβρίου 1983 — 227/82, van Bennekom, Συλλογή 1983, σ. 3883, σκέψη 39 — ότι η εισαγωγή ενός προϊόντος το οποίο μπορεί να διατίθεται στο εμπόριο ως τρόφιμο εντός του κράτους μέλους παρασκευής πρέπει να επιτρέπεται μέσω χορηγήσεως αδειας εμπορίας, όταν θεωρείται μεν ως φάρμακο στο κράτος προορισμού, πλην όμως η άδεια εμπορίας ανταποκρίνεται στις ανάγκες προστασίας της υγείας, επίσης και για προβιοτικά προϊόντα αυτού του είδους και εμμένει το Δικαστήριο στην κρίση αυτή ενόψει του μεταγενέστερου κοινοτικού δικαίου;

- IV. α) Καθόσον, σε συνάρτηση με την έννοια «κίνδυνος υγείας» στο ερώτημα II ή III ή σε συνάρτηση με άλλες σχετικές διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, όπως των άρθρων 28 και 30 ΕΚ, έχει σημασία αυτή η έννοια: πρέπει να λαμβάνεται ως βάση το αποκαλούμενο Upper-Safe-Level ή μπορεί να υπάρξει απόκλιση από το κριτήριο αυτό, παραδείγματος χάριν διότι οι επιμαχες ουσίες λαμβάνονται ήδη και με την τροφή και/ή διότι — τουλάχιστον σε περίπτωση μακρόχρονης λήψης — μπορεί να πρέπει να λαμβάνονται υπόψη διάφορες κατηγορίες καταναλωτών και η διαφορετική τους ευαισθησία; Ποιά είναι η έννοια του χρησιμοποιούμενου στο άρθρο 5 όρου «ομάδες καταναλωτών».
- β) Ανταβαίνει προς το κοινοτικό δίκαιο, στην περίπτωση — ατομικού — προσδιορισμού του Upper-Safe-Level και ενδεχομένως των — ατομικών — αποκλίσεων από το κριτήριο αυτό, ένα εκ μέρους των δικαστηρίων μόνο περιορισμένα ελεγχόμενο πεδίο εκτιμήσεως των αρμοδίων αρχών;
- V. α) Έχει σημασία για την ελεύθερη κυκλοφορία ενός προϊόντος ως τροφίμου (συμπληρώματος διατροφής) εντός της Γερμανίας, στην περίπτωση που αυτό δύναται να διατεθεί στο εμπόριο εντός τουλάχιστον ενός άλλου κράτους μέλους ως τρόφιμο, το γεγονός ότι η γερμανική αρμόδια αρχή δηλώνει ουσιαστικώς ότι ουδόλως υφίσταται στη Γερμανία για το προϊόν αυτό «διατροφική ανάγκη»;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: συνάδει προς το κοινοτικό δίκαιο το εν προκειμένω υφιστάμενο υπέρ της κατά το εθνικό δίκαιο αρμόδιας αρχής δικαίωμα εκτιμήσεως το οποίο υπόκειται μόνο περιορισμένα σε δικαστικό έλεγχο;
- VI. Αν το Δικαστήριο απαντήσει καταφατικά στα ερωτήματα που διατυπώνονται στο στοιχείο III ως προς την απόφαση «van Bennekom» και δεν υφίσταται εν προκειμένω καμία αναντιστοιχία προς τις απαιτήσεις της προστασίας της υγείας: πώς μπορεί να ασκηθεί το δικαίωμα για χορήγηση αδειας εμπορίας; Μπορεί η αίτηση εκδόσεως πράξεως γενικής ισχύος κατά την έννοια του άρθρου 47a του LMBG να απορριφθεί χωρίς παραβίαση του κοινοτικού δικαίου, διότι κατά τον γερμανικό χαρακτηρισμό πρόκειται για φάρμακο, ενώ στο κράτος μέλος παρασκευής το προϊόν μπορεί να διατίθεται στο εμπόριο ως τρόφιμο; Συνάδει προς το κοινοτικό δίκαιο, ειδικότερα προς τα άρθρα 28, 30 ΕΚ, η μη ανάλογη εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 47a του LMBG σε τέτοια φάρμακα; Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, μπορεί το γερμανικό δημόσιο να αποφύγει την εκτέλεση διαταγής εκδοθείσας από γερμανικό δικαστήριο για την έκδοση πράξεως γενικής ισχύος κατά το άρθρο 47a του LMBG (αναλογικώς εφαρμοζόμενου), άνευ παραβιάσεως του κοινοτικού δικαίου, προβάλλοντας αυτό ή η αρμόδια για τα τρόφιμα, όχι όμως για τα φάρμακα, αρχή την αντίρρηση ότι, δεδομένου ότι κατά τον γερμανικό χαρακτηρισμό πρόκειται για φάρμακο, δεν μπορεί να εκδοθεί η πράξη γενικής ισχύος κατά το άρθρο 47a του LMBG (αναλογικώς εφαρμοζόμενου):
- α) λόγω αναρμοδιότητας, στον τομέα των φαρμάκων, της αρμόδιας για την έκδοση πράξεων γενικής ισχύος κατά το άρθρο 47a του LMBG αρχής,

β) λόγω ελλείψεως εγκρίσεως ως φαρμάκου;

- VII. Αν το Δικαστήριο δεν απαντήσει το ίδιο στα ερωτήματα που διατυπώνονται στο στοιχείο Α, μπορεί τότε το εθνικό δικαστήριο να απευθύνει ερωτήματα για τον χαρακτηρισμό προϊόντων ή ερωτήματα που αφορούν ζητήματα επιστημονικά ή μεθοδολογικά στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τροφίμων και ποιο δεσμευτικό αποτέλεσμα έχουν ενδεχομένως οι γνωμοδοτήσεις της εν λόγω αρχής για το εθνικό δικαστήριο; Υφίσταται δυνατότητα ελέγχου των γνωμοδοτήσεων (ή υποχρέωση ελέγχου) αποκλειστικά από τα κοινοτικά δικαστήρια ή και από το αιτούν εθνικό δικαστήριο;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oberwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen με διάταξη της 3ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση Orthica B. V. κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από το ομοσπονδιακό Υπουργείο Προστασίας των Καταναλωτών, Τροφίμων και Γεωργίας, εκπροσωπούμενου από την ομοσπονδιακή υπηρεσία προστασίας καταναλωτών και ασφαλείας τροφίμων, Μετέχων της διαδικασίας: ο κυβερνητικός επίτροπος ενώπιον του Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Υπουργείο Εσωτερικών

(Υπόθεση C-316/03)

(2003/C 275/42)

Με διάταξη της 3ης Ιουλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 24 Ιουλίου 2003, το Oberwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Orthica B. V. και Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από το ομοσπονδιακό Υπουργείο Προστασίας των Καταναλωτών, Τροφίμων και Γεωργίας, εκπροσωπούμενου από την ομοσπονδιακή υπηρεσία προστασίας καταναλωτών και ασφαλείας τροφίμων, Μετέχων της διαδικασίας: ο κυβερνητικός επίτροπος ενώπιον του Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Υπουργείο Εσωτερικών που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- A. 1. είναι το επίδικο προϊόν

«OPC 85»

τρόφιμο (ενδεχομένως συμπλήρωμα διατροφής) ή φάρμακο; Είναι η διαπίστωση αυτή δεσμευτική για όλα τα κράτη μέλη;

2. Αν το Δικαστήριο αποφανθεί ότι το εν λόγω προϊόν είναι φάρμακο, αλλά στα κράτη μέλη, στα οποία μέχρι τούδε χαρακτηριζόταν τρόφιμο, εξακολουθεί να θεωρείται τρόφιμο, ανακύπτουν για το αιτούν τμήμα προβλήματα, τα οποία εκτίθενται στο ερώτημα Β VI σε συνδυασμό με το ερώτημα Β III, στα οποία παραπέμπει το αιτούν τμήμα, καθώς και στις σχετικές με αυτά επεξηγήσεις, ζητώντας από το Δικαστήριο να απαντήσει σχετικώς.

- B. Στην περίπτωση κατά την οποία τα υποβαλλόμενα στο σημείο Α ερωτήματα (κατατάξεως) — ως μέχρι τούδε — πρέπει να κριθούν, όχι από το Δικαστήριο, αλλά από τα εθνικά δικαστήρια, ανακύπτουν, κατά την άποψη του παρόντος δικαστηρίου, τα ακόλουθα ερωτήματα:
- I. α) Ο χαρακτηρισμός του επίδικου προϊόντος πρέπει να γίνει βάσει του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, σε συνδυασμό με την παράγραφο 3, στοιχείο δ', του κανονισμού ΕΚ 178/2002, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της ευρωπαϊκής αρχής για την ασφάλεια των τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31, σ. 1 — βασικός κανονισμός — ή — μετά τη λήξη της προθεσμίας μεταφοράς στο εσωτερικό δικαίο την 31η Ιουλίου 2003 — βάσει της οδηγίας 2002/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 2002, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί των συμπληρωμάτων διατροφής (ΕΕ L 183, σ. 51 — οδηγία περί συμπληρωμάτων διατροφής —), ενδεχομένως δε βάσει ποιων διατάξεων της οδηγίας;
- β) Στην περίπτωση κατά την οποία έχει εφαρμογή το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, σε συνδυασμό με την παράγραφο 3, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού, ανακύπτει το ακόλουθο ερώτημα: είναι ορθό ότι δεν πρέπει πλέον να αποδίδεται σημασία στον υπέρτερο χαρακτήρα του (αντικειμενικού) προορισμού του προϊόντος, αλλά, αντιθέτως, στο στοιχείο ότι προϊόν, το οποίο πληροί τόσο τις προϋποθέσεις ενός τροφίμου όσο και ενός φαρμάκου, είναι πάντοτε από νομικής απόψεως — αποκλειστικώς — φάρμακο; Κατά πόσον έχει σημασία εν προκειμένω το είδος του προϊόντος και κατά πόσον το προϊόν για το οποίο πρόκειται στη συγκεκριμένη περίπτωση;
- II. α) Πώς πρέπει να οριστεί από απόψεως κοινοτικού δικαίου — μεταξύ άλλων — κατά το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, σε συνδυασμό με την παράγραφο 3, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού, ο ουσιώδης για τον χαρακτηρισμό του προϊόντος όρος «φαρμακολογική δράση»; Αποτελεί ιδίως στοιχείο του ορισμού η αναγκαιότητα κινδύνου για την υγεία;
- β) Δεδομένου ότι η οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67, στο εξής: κώδικας), καθιέρωσε με το πρώτο άρθρο του, σημείο 2, δεύτερη φράση (όσον αφορά τα λεγόμενα λειτουργικά φάρμακα), την έννοια των «φυσιολογικών λειτουργιών», ανακύπτει το ζήτημα της σημασίας αυτής της έννοιας και της σχέσεώς της με την έννοια «φαρμακολογική δράση»;
- III. Ισχύει η κρίση που εξέφερε το Δικαστήριο επ' ευκαιρία της γενικής εκτιμήσεως βιταμινούχων παρασκευασμάτων με απόφαση της 30ής Νοεμβρίου 1983 — 227/82, van Bennekom, Συλλογή 1983, σ. 3883, σκέψη 39 — ότι η εισαγωγή ενός προϊόντος το οποίο μπορεί να διατίθεται στο εμπόριο ως τρόφιμο εντός του κράτους μέλους παρασκευής πρέπει να επιτρέπεται μέσω χορηγήσεως αδείας εμπορίας, όταν θεωρείται μεν ως φάρμακο στο κράτος προορισμού, πλην όμως η άδεια εμπορίας ανταποκρίνεται στις ανάγκες προστασίας της υγείας, επίσης και για προβιοτικά προϊόντα αυτού του είδους και εμμένει το Δικαστήριο στην κρίση αυτή ενόψει του μεταγενέστερου κοινοτικού δικαίου;
- IV. α) Καθόσον, σε συνάρτηση με την έννοια «κίνδυνος υγείας» στο ερώτημα II ή III ή σε συνάρτηση με άλλες σχετικές διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, όπως των άρθρων 28 και 30 ΕΚ, έχει σημασία αυτή η έννοια: πρέπει να λαμβάνεται ως βάση το αποκαλούμενο Upper-Safe-Level ή μπορεί να υπάρξει απόκλιση από το κριτήριο αυτό, παραδείγματος χάριν διότι οι επίμαχες ουσίες λαμβάνονται ήδη και με την τροφή και/ή διότι — τουλάχιστον σε περίπτωση μακρόχρονης λήψεως — μπορεί να πρέπει να λαμβάνονται υπόψη διάφορες κατηγορίες καταναλωτών και η διαφορετική τους ευαισθησία; Ποιά είναι η έννοια του χρησιμοποιούμενου στο άρθρο 5 όρου «ομάδες καταναλωτών»;
- β) Αντιβαίνει προς το κοινοτικό δικαίο, στην περίπτωση — ατομικού — προσδιορισμού του Upper-Safe-Level και ενδεχομένως των — ατομικών — αποκλίσεων από το κριτήριο αυτό, ένα εκ μέρους των δικαστηρίων μόνο περιορισμένα ελεγχόμενο πεδίο εκτιμήσεως των αρμοδίων αρχών;
- V. α) Έχει σημασία για την ελεύθερη κυκλοφορία ενός προϊόντος ως τροφίμου (συμπληρώματος διατροφής) εντός της Γερμανίας, στην περίπτωση που αυτό δύναται να διατεθεί στο εμπόριο εντός τουλάχιστον ενός άλλου κράτους μέλους ως τρόφιμο, το γεγονός ότι η γερμανική αρμόδια αρχή δηλώνει ουσιαστικώς ότι ουδόλως υφίσταται στη Γερμανία για το προϊόν αυτό «διατροφική ανάγκη»;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: συνάδει προς το κοινοτικό δικαίο το εν προκειμένω υφιστάμενο υπέρ της κατά το εθνικό δικαίο αρμόδιας αρχής δικαίωμα εκτιμήσεως το οποίο υπόκειται μόνο περιορισμένα σε δικαστικό έλεγχο;
- VI. Αν το Δικαστήριο απαντήσει καταφατικά στα ερωτήματα που διατυπώνονται στο στοιχείο III ως προς την απόφαση «van Bennekom» και δεν υφίσταται εν προκειμένω καμία αναντιστοιχία προς τις απαιτήσεις της προστασίας της υγείας: πως μπορεί να ασκηθεί το δικαίωμα για χορήγηση αδείας εμπορίας; Μπορεί η αίτηση εκδόσεως πράξεως γενικής ισχύος κατά την έννοια του άρθρου 47α του LMBG να απορριφθεί χωρίς παραβίαση του κοινοτικού δικαίου, διότι κατά τον γερμανικό χαρακτηρισμό πρόκειται για φάρμακο, ενώ στο κράτος μέλος παρασκευής το προϊόν μπορεί να διατίθεται στο εμπόριο ως τρόφιμο; Συνάδει προς το κοινοτικό δικαίο, ειδικότερα προς τα άρθρα 28, 30 ΕΚ, η μη ανάλογη εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 47α του LMBG σε τέτοια φάρμακα; Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, μπορεί το γερμανικό δημόσιο να αποφύγει την εκτέλεση διαταγής εκδοθείσας από γερμανικό δικαστήριο για την έκδοση πράξεως γενικής ισχύος

κατά το άρθρο 47a του LMVG (αναλογικώς εφαρμοζόμενου), άνευ παραβίασεως του κοινοτικού δικαίου, προβάλλοντας αυτό ή η αρμόδια για τα τρόφιμα, όχι όμως για τα φάρμακα, αρχή την αντίρρηση ότι, δεδομένου ότι κατά τον γερμανικό χαρακτηρισμό πρόκειται για φάρμακο, δεν μπορεί να εκδοθεί η πράξη γενικής ισχύος κατά το άρθρο 47a του LMVG (αναλογικώς εφαρμοζόμενου):

- α) λόγω αναρμοδιότητας, στον τομέα των φαρμάκων, της αρμόδιας για την έκδοση πράξεων γενικής ισχύος κατά το άρθρο 47a του LMVG αρχής,
- β) λόγω ελλείψεως εγκρίσεως ως φαρμάκου;

VII. Αν το Δικαστήριο δεν απαντήσει το ίδιο στα ερωτήματα που διατυπώνονται στο στοιχείο Α, μπορεί τότε το εθνικό δικαστήριο να απευθύνει ερωτήματα για τον χαρακτηρισμό προϊόντων ή ερωτήματα που αφορούν ζητήματα επιστημονικά ή μεθοδολογικά στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τροφίμων και ποιο δεσμευτικό αποτέλεσμα έχουν ενδεχομένως οι γνωμοδοτήσεις της εν λόγω αρχής για το εθνικό δικαστήριο; Υφίσταται δυνατότητα ελέγχου των γνωμοδοτήσεων (ή υποχρέωση ελέγχου) αποκλειστικά από τα κοινοτικά δικαστήρια ή και από το αιτούν εθνικό δικαστήριο;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oberwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen με διάταξη της 7ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση Orthica B. V. κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από το ομοσπονδιακό Υπουργείο Προστασίας των Καταναλωτών, Τροφίμων και Γεωργίας, εκπροσωπούμενου από την ομοσπονδιακή υπηρεσία προστασίας καταναλωτών και ασφαλείας τροφίμων, Μετέχων της διαδικασίας: Ο κυβερνητικός επίτροπος ενώπιον του Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Υπουργείο Εσωτερικών

(Υπόθεση C-317/03)

(2003/C 275/43)

Με διάταξη της 7ης Ιουλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 24 Ιουλίου 2003, το Oberwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Orthica B. V. και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από το ομοσπονδιακό Υπουργείο Προστασίας των Καταναλωτών, Τροφίμων και Γεωργίας, εκπροσωπούμενου από την ομοσπονδιακή υπηρεσία προστασίας καταναλωτών και ασφαλείας τροφίμων, Μετέχων της διαδικασίας: Ο κυβερνητικός επίτροπος ενώπιον του Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Υπουργείο Εσωτερικών που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

A. 1. είναι το επίδικο προϊόν
«Acid Free C-1000»

τρόφιμο (ενδεχομένως συμπλήρωμα διατροφής) ή φάρμακο; Είναι η διαπίστωση αυτή δεσμευτική για όλα τα κράτη μέλη;

2. Αν το Δικαστήριο αποφανθεί ότι το εν λόγω προϊόν είναι φάρμακο, αλλά στα κράτη μέλη, στα οποία μέχρι τούδε χαρακτηριζόταν τρόφιμο, εξακολουθεί να θεωρείται τρόφιμο, ανακύπτουν για το αιτούν τμήμα προβλήματα, τα οποία εκτίθενται στο ερώτημα Β VI σε συνδυασμό με το ερώτημα Β III, στα οποία παραπέμπει το αιτούν τμήμα, καθώς και στις σχετικές με αυτά επεξηγήσεις, ζητώντας από το Δικαστήριο να απαντήσει σχετικά.

B. Στην περίπτωση κατά την οποία τα υποβαλλόμενα στο σημείο Α ερωτήματα (κατατάξεως) — ως μέχρι τούδε — πρέπει να κριθούν, όχι από το Δικαστήριο, αλλά από τα εθνικά δικαστήρια, ανακύπτουν, κατά την άποψη του παρόντος δικαστηρίου, τα ακόλουθα ερωτήματα:

I. α) Ο χαρακτηρισμός του επίδικου προϊόντος πρέπει να γίνει βάσει του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, σε συνδυασμό με την παράγραφο 3, στοιχείο δ', του κανονισμού ΕΚ 178/2002, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της ευρωπαϊκής αρχής για την ασφάλεια των τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31, σ. 1 — βασικός κανονισμός — ή — μετά τη λήξη της προθεσμίας μεταφοράς στο εσωτερικό δικαιο την 31η Ιουλίου 2003 — βάσει της οδηγίας 2002/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 2002, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί των συμπληρωμάτων διατροφής (ΕΕ L 183, σ. 51 — οδηγία περί συμπληρωμάτων διατροφής —), ενδεχομένως δε βάσει ποιων διατάξεων της οδηγίας;

β) Στην περίπτωση κατά την οποία έχει εφαρμογή το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, σε συνδυασμό με την παράγραφο 3, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού, ανακύπτει το ακόλουθο ερώτημα: είναι ορθό ότι δεν πρέπει πλέον να αποδίδεται σημασία στον υπέρτερο χαρακτήρα του (αντικειμενικού) προορισμού του προϊόντος, αλλά, αντίθετως, στο στοιχείο ότι προϊόν, το οποίο πληροί τόσο τις προϋποθέσεις ενός τροφίμου όσο και ενός φαρμάκου, είναι πάντοτε από νομικής απόψεως — αποκλειστικώς — φάρμακο; Κατά πόσον έχει σημασία εν προκειμένω το είδος του προϊόντος και κατά πόσον το προϊόν για το οποίο πρόκειται στη συγκεκριμένη περίπτωση;

II. α) Πώς πρέπει να οριστεί από απόψεως κοινοτικού δικαίου — μεταξύ άλλων — κατά το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, σε συνδυασμό με την παράγραφο 3, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού, ο ουσιώδης για τον χαρακτηρισμό του προϊόντος όρος «φαρμακολογική δράση»; Αποτελεί ιδίως στοιχείο του ορισμού η αναγκαιότητα κινδύνου για την υγεία;

β) Δεδομένου ότι η οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67, στο εξής: κώδικας), καθιέρωσε με το πρώτο άρθρο του, σημείο 2, δεύτερη φράση (όσον αφορά τα λεγόμενα λειτουργικά φάρμακα), την έννοια των «φυσιολογικών

λειτουργιών», ανακύπτει το ζήτημα της σημασίας αυτής της έννοιας και της σχέσεώς της με την έννοια «φαρμακολογική δράση»

- III. Ισχύει η κρίση που εξέφερε το Δικαστήριο επ' ευκαιρία της γενικής εκτιμήσεως βιταμινούχων παρασκευασμάτων με απόφαση της 30ής Νοεμβρίου 1983 — 227/82, van Bennekom, Συλλογή 1983, σ. 3883, σκέψη 39 — ότι η εισαγωγή ενός προϊόντος το οποίο μπορεί να διατίθεται στο εμπόριο ως τρόφιμο εντός του κράτους μέλους παρασκευής πρέπει να επιτρέπεται μέσω χορηγήσεως αδείας εμπορίας, όταν θεωρείται μεν ως φάρμακο στο κράτος προορισμού, πλην όμως η άδεια εμπορίας ανταποκρίνεται στις ανάγκες προστασίας της υγείας, επίσης και για προβιοτικά προϊόντα αυτού του είδους και εμμένει το Δικαστήριο στην κρίση αυτή ενόψει του μεταγενέστερου κοινοτικού δικαίου;
- IV. α) Καθόσον, σε συνάρτηση με την έννοια «κίνδυνος υγείας» στο ερώτημα II ή III ή σε συνάρτηση με άλλες σχετικές διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, όπως των άρθρων 28 και 30 ΕΚ, έχει σημασία αυτή η έννοια: πρέπει να λαμβάνεται ως βάση το αποκαλούμενο Upper-Safe-Level ή μπορεί να υπάρξει απόκλιση από το κριτήριο αυτό, παραδείγματος χάριν διότι οι επίμαχες ουσίες λαμβάνονται ήδη και με την τροφή και/ή διότι — τουλάχιστον σε περίπτωση μακρόχρονης λήψεως — μπορεί να πρέπει να λαμβάνονται υπόψη διάφορες κατηγορίες καταναλωτών και η διαφορετική τους ευαισθησία; Ποιά είναι η έννοια του χρησιμοποιούμενου στο άρθρο 5 όρου «ομάδες καταναλωτών»;
- β) Αντιβαίνει προς το κοινοτικό δίκαιο, στην περίπτωση — ατομικού — προσδιορισμού του Upper-Safe-Level και ενδεχομένως των — ατομικών — αποκλίσεων από το κριτήριο αυτό, ένα εκ μέρους των δικαστηρίων μόνο περιορισμένα ελεγχόμενο πεδίο εκτιμήσεως των αρμοδίων αρχών;
- V. α) Έχει σημασία για την ελεύθερη κυκλοφορία ενός προϊόντος ως τροφίμου (συμπληρώματος διατροφής) εντός της Γερμανίας, στην περίπτωση που αυτό δύναται να διατεθεί στο εμπόριο εντός τουλάχιστον ενός άλλου κράτους μέλους ως τρόφιμο, το γεγονός ότι η γερμανική αρμόδια αρχή δηλώνει ουσιαστικά ότι ουδόλως υφίσταται στη Γερμανία για το προϊόν αυτό «διατροφική ανάγκη»;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: συνάδει προς το κοινοτικό δίκαιο το εν προκειμένω υφιστάμενο υπέρ της κατά το εθνικό δίκαιο αρμόδιας αρχής δικαίωμα εκτιμήσεως το οποίο υπόκειται μόνο περιορισμένα σε δικαστικό έλεγχο;
- VI. Αν το Δικαστήριο απαντήσει καταφατικά στα ερωτήματα που διατυπώνονται στο στοιχείο III ως προς την απόφαση «van Bennekom» και δεν υφίσταται εν προκειμένω καμία αναντιστοιχία προς τις απαιτήσεις της προστασίας της υγείας: πώς μπορεί να ασκηθεί το δικαίωμα για χορήγηση αδείας εμπορίας; Μπορεί η αίτηση εκδόσεως πράξεως γενικής ισχύος κατά την έννοια του άρθρου 47α του LMVG να απορριφθεί χωρίς παραβίαση του κοινοτικού δικαίου, διότι κατά τον γερμανικό χαρακτηρισμό πρόκειται για φάρμακο, ενώ στο κράτος μέλος παρασκευής το προϊόν μπορεί να

διατίθεται στο εμπόριο ως τρόφιμο; Συνάδει προς το κοινοτικό δίκαιο, ειδικότερα προς τα άρθρα 28, 30 ΕΚ, η μη ανάλογη εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 47α του LMVG σε τέτοια φάρμακα; Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, μπορεί το γερμανικό δημόσιο να αποφύγει την εκτέλεση διαταγής εκδοθείσας από γερμανικό δικαστήριο για την έκδοση πράξεως γενικής ισχύος κατά το άρθρο 47α του LMVG (αναλογικώς εφαρμοζόμενου), άνευ παραβιάσεως του κοινοτικού δικαίου, προβάλλοντας αυτό ή η αρμόδια για τα τρόφιμα, όχι όμως για τα φάρμακα, αρχή την αντίρρηση ότι, δεδομένου ότι κατά τον γερμανικό χαρακτηρισμό πρόκειται για φάρμακο, δεν μπορεί να εκδοθεί η πράξη γενικής ισχύος κατά το άρθρο 47α του LMVG (αναλογικώς εφαρμοζόμενου):

- α) λόγω αναρμοδιότητας, στον τομέα των φαρμάκων, της αρμόδιας για την έκδοση πράξεων γενικής ισχύος κατά το άρθρο 47α του LMVG αρχής,
- β) λόγω ελλείψεως εγκρίσεως ως φαρμάκου;

- VII. Αν το Δικαστήριο δεν απαντήσει το ίδιο στα ερωτήματα που διατυπώνονται στο στοιχείο Α, μπορεί τότε το εθνικό δικαστήριο να απευθύνει ερωτήματα για τον χαρακτηρισμό προϊόντων ή ερωτήματα που αφορούν ζητήματα επιστημονικά ή μεθοδολογικά στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τροφίμων και ποιο δεσμευτικό αποτέλεσμα έχουν ενδεχομένως οι γνωμοδοτήσεις της εν λόγω αρχής για το εθνικό δικαστήριο; Υφίσταται δυνατότητα ελέγχου των γνωμοδοτήσεων (ή υποχρέωση ελέγχου) αποκλειστικά από τα κοινοτικά δικαστήρια ή και από το αιτούν εθνικό δικαστήριο;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, με διάταξη της 8ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση Orthica B.V. κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από το ομοσπονδιακό Υπουργείο προστασίας των καταναλωτών, τροφίμων και γεωργίας, εκπροσωπούμενου από την ομοσπονδιακή υπηρεσία προστασίας καταναλωτών και ασφαλείας τροφίμων, μετέχων της διαδικασίας: ο κυβερνητικός επίτροπος ενώπιον του Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Υπουργείο Εσωτερικών

(Υπόθεση C-318/03)

(2003/C 275/44)

Με διάταξη της 8ης Ιουλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 24 Ιουλίου 2003, το Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Orthica B.V. και Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από το ομοσπονδιακό Υπουργείο προστασίας των καταναλωτών, τροφίμων και γεωργίας, εκπροσωπούμενου από την ομοσπονδιακή υπηρεσία προστασίας καταναλωτών και ασφαλείας τροφίμων, μετέχων της διαδικασίας: ο κυβερνητικός επίτροπος ενώπιον του Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Υπουργείο Εσωτερικών, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- A. 1. είναι το επίδικο προϊόν
«E-400»
τρόφιμο (ενδεχομένως συμπλήρωμα διατροφής) ή φάρμακο; Είναι η διαπίστωση αυτή δεσμευτική για όλα τα κράτη μέλη;
2. Αν το Δικαστήριο αποφανθεί ότι το εν λόγω προϊόν είναι φάρμακο, αλλά στα κράτη μέλη, στα οποία μέχρι τούδε χαρακτηριζόταν τρόφιμο, εξακολουθεί να θεωρείται τρόφιμο, ανακύπτουν για το αιτούν τμήμα προβλήματα, τα οποία εκτίθενται στο ερώτημα Β VI σε συνδυασμό με το ερώτημα Β III, στα οποία παραπέμπει το αιτούν τμήμα, καθώς και στις σχετικές με αυτά επεξηγήσεις, ζητώντας από το Δικαστήριο να απαντήσει σχετικώς.
- B. Στην περίπτωση κατά την οποία τα υποβαλλόμενα στο σημείο Α ερωτήματα (κατατάξεως) — ως μέχρι τούδε — πρέπει να κριθούν, όχι από το Δικαστήριο, αλλά από τα εθνικά δικαστήρια, ανακύπτουν, κατά την άποψη του παρόντος δικαστηρίου, τα ακόλουθα ερωτήματα:
- I. α) Ο χαρακτηρισμός του επίδικου προϊόντος πρέπει να γίνει βάσει του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, σε συνδυασμό με την παράγραφο 3, στοιχείο δ', του κανονισμού ΕΚ 178/2002, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της ευρωπαϊκής αρχής για την ασφάλεια των τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31, σ. 1 — βασικός κανονισμός — ή — μετά τη λήξη της προθεσμίας μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο την 31η Ιουλίου 2003 — βάσει της οδηγίας 2002/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 2002, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί των συμπληρωμάτων διατροφής (ΕΕ L 183, σ. 51 — οδηγία περί συμπληρωμάτων διατροφής —), ενδεχομένως δε βάσει ποιων διατάξεων της οδηγίας;
- β) Στην περίπτωση κατά την οποία έχει εφαρμογή το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, σε συνδυασμό με την παράγραφο 3, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού, ανακύπτει το ακόλουθο ερώτημα: είναι ορθό ότι δεν πρέπει πλέον να αποδίδεται σημασία στον υπέρτερο χαρακτήρα του (αντικειμενικού) προορισμού του προϊόντος, αλλά, αντιθέτως, στο στοιχείο ότι προϊόν, το οποίο πληροί τόσο τις προϋποθέσεις ενός τροφίμου όσο και ενός φαρμάκου, είναι πάντοτε από νομικής απόψεως — αποκλειστικώς — φάρμακο; Κατά πόσον έχει σημασία εν προκειμένω το είδος του προϊόντος και κατά πόσον το προϊόν για το οποίο πρόκειται στη συγκεκριμένη περίπτωση;
- II. α) Πώς πρέπει να οριστεί από απόψεως κοινοτικού δικαίου — μεταξύ άλλων — κατά το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, σε συνδυασμό με την παράγραφο 3, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού, ο ουσιώδης για τον χαρακτηρισμό του προϊόντος όρος «φαρμακολογική δράση»; Αποτελεί ιδίως στοιχείο του ορισμού η αναγκαιότητα κινδύνου για την υγεία;
- β) Δεδομένου ότι η οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67, στο εξής: κώδικας), καθιέρωσε με το πρώτο άρθρο του, σημείο 2, δεύτερη φράση (όσον αφορά τα λεγόμενα λειτουργικά φάρμακα), την έννοια των «φυσιολογικών λειτουργιών», ανακύπτει το ζήτημα της σημασίας αυτής της έννοιας και της σχέσής της με την έννοια «φαρμακολογική δράση»
- III. Ισχύει η κρίση που εξέφερε το Δικαστήριο επ' ευκαιρία της γενικής εκτιμήσεως βιταμινούχων παρασκευασμάτων με απόφαση της 30ής Νοεμβρίου 1983 — 227/82, van Bennekom, Συλλογή 1983, σ. 3883, σκέψη 39 — ότι η εισαγωγή ενός προϊόντος το οποίο μπορεί να διατίθεται στο εμπόριο ως τρόφιμο εντός του κράτους μέλους παρασκευής πρέπει να επιτρέπεται μέσω χορηγήσεως αδειάς εμπορίας, όταν θεωρείται μεν ως φάρμακο στο κράτος προορισμού, πλην όμως η άδεια εμπορίας ανταποκρίνεται στις ανάγκες προστασίας της υγείας, επίσης και για προβιοτικά προϊόντα αυτού του είδους και εμμένει το Δικαστήριο στην κρίση αυτή ενόψει του μεταγενέστερου κοινοτικού δικαίου;
- IV. α) Καθόσον, σε συνάρτηση με την έννοια «κίνδυνος υγείας» στο ερώτημα II ή III ή σε συνάρτηση με άλλες σχετικές διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, όπως των άρθρων 28 και 30 ΕΚ, έχει σημασία αυτή η έννοια: πρέπει να λαμβάνεται ως βάση το αποκαλούμενο Upper-Safe-Level ή μπορεί να υπάρξει απόκλιση από το κριτήριο αυτό, παραδειγματος χάριν διότι οι επίμαχες ουσίες λαμβάνονται ήδη και με την τροφή και/ή διότι — τουλάχιστον σε περίπτωση μακρόχρονης λήψεως — μπορεί να πρέπει να λαμβάνονται υπόψη διάφορες κατηγορίες καταναλωτών και η διαφορετική τους ευαισθησία; Ποιά είναι η έννοια του χρησιμοποιούμενου στο άρθρο 5 όρου «ομάδες καταναλωτών».
- β) Αντιβαίνει προς το κοινοτικό δίκαιο, στην περίπτωση — ατομικού — προσδιορισμού του Upper-Safe-Level και ενδεχομένως των — ατομικών — αποκλίσεων από το κριτήριο αυτό, ένα εκ μέρους των δικαστηρίων μόνο περιορισμένα ελεγχόμενο πεδίο εκτιμήσεως των αρμοδίων αρχών;
- V. α) Έχει σημασία για την ελεύθερη κυκλοφορία ενός προϊόντος ως τροφίμου (συμπληρώματος διατροφής) εντός της Γερμανίας, στην περίπτωση που αυτό δύναται να διατεθεί στο εμπόριο εντός τουλάχιστον ενός άλλου κράτους μέλους ως τρόφιμο, το γεγονός ότι η γερμανική αρμόδια αρχή δηλώνει ουσιαστικώς ότι ουδόλως υφίσταται στη Γερμανία για το προϊόν αυτό «διατροφική ανάγκη»;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: συνάδει προς το κοινοτικό δίκαιο το εν προκειμένω υφιστάμενο υπέρ της κατά το εθνικό δίκαιο αρμόδιας αρχής δικαίωμα εκτιμήσεως το οποίο υπόκειται μόνο περιορισμένα σε δικαστικό έλεγχο;

VI. Αν το Δικαστήριο απαντήσει καταφατικά στα ερωτήματα που διατυπώνονται στο στοιχείο III ως προς την απόφαση «van Bennekom» και δεν υφίσταται εν προκειμένω καμία αναντιστοιχία προς τις απαιτήσεις της προστασίας της υγείας: πώς μπορεί να ασκηθεί το δικαίωμα για χορήγηση αδειας εμπορίας; Μπορεί η αίτηση εκδόσεως πράξεως γενικής ισχύος κατά την έννοια του άρθρου 47α του LMBG να απορριφθεί χωρίς παραβίαση του κοινοτικού δικαίου, διότι κατά τον γερμανικό χαρακτηρισμό πρόκειται για φάρμακο, ενώ στο κράτος μέλος παρασκευής το προϊόν μπορεί να διατίθεται στο εμπόριο ως τρόφιμο; Συνάδει προς το κοινοτικό δίκαιο, ειδικότερα προς τα άρθρα 28, 30 ΕΚ, η μη ανάλογη εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 47α του LMBG σε τέτοια φάρμακα; Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, μπορεί το γερμανικό δημόσιο να αποφύγει την εκτέλεση διαταγής εκδοθείσας από γερμανικό δικαστήριο για την έκδοση πράξεως γενικής ισχύος κατά το άρθρο 47α του LMBG (αναλογικώς εφαρμόζομενου), άνευ παραβιάσεως του κοινοτικού δικαίου, προβάλλοντας αυτό ή η αρμόδια για τα τρόφιμα, όχι όμως για τα φάρμακα, αρχή την αντίρρηση ότι, δεδομένου ότι κατά τον γερμανικό χαρακτηρισμό πρόκειται για φάρμακο, δεν μπορεί να εκδοθεί η πράξη γενικής ισχύος κατά το άρθρο 47α του LMBG (αναλογικώς εφαρμόζομενου):

- α) λόγω αναρμοδιότητας, στον τομέα των φαρμάκων, της αρμόδιας για την έκδοση πράξεων γενικής ισχύος κατά το άρθρο 47α του LMBG αρχής,
- β) λόγω ελλείψεως εγκρίσεως ως φαρμάκου;

VII. Αν το Δικαστήριο δεν απαντήσει το ίδιο στα ερωτήματα που διατυπώνονται στο στοιχείο A, μπορεί τότε το εθνικό δικαστήριο να απευθύνει ερωτήματα για τον χαρακτηρισμό προϊόντων ή ερωτήματα που αφορούν ζητήματα επιστημονικά ή μεθοδολογικά στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τροφίμων και ποιο δεσμευτικό αποτέλεσμα έχουν ενδεχομένως οι γνωμοδοτήσεις της εν λόγω αρχής για το εθνικό δικαστήριο; Υφίσταται δυνατότητα ελέγχου των γνωμοδοτήσεων (ή υποχρέωση ελέγχου) αποκλειστικά από τα κοινοτικά δικαστήρια ή και από το αιτούν εθνικό δικαστήριο;

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που ασκήθηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-372/03)

(2003/C 275/45)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε προσφυγή, στις 2 Σεπτεμβρίου 2003, κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Εκπροσωπείται από τους Gerald Braun και Wouter Wils, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να εκδώσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991 ⁽¹⁾, για την άδεια οδηγήσεως, παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από την οδηγία αυτή·
2. να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή φρονεί ότι η γερμανική νομοθεσία δεν συνάδει προς την οδηγία 91/439/ΕΟΚ ως προς τα ακόλουθα:

- Κατώτατη ηλικία για την άμεση πρόσβαση σε μεγάλα μηχανοκίνητα δίκυκλα της κατηγορίας A

Το άρθρο 6, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του «Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr» (του λεγόμενου «Fahrerlaubnisverordnung 1998», ήτοι της κανονιστικής πράξεως περί αδειας οδηγήσεως — στο εξής: FeV) θέτει ως κατώτατο όριο ηλικίας για την άμεση πρόσβαση στα μεγάλα μηχανοκίνητα δίκυκλα της κατηγορίας A τα 25 έτη. Αντιθέτως, το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', πρώτη περίπτωση, τελευταία πρόταση, της οδηγίας θέτει ως ελάχιστο όριο τα 21 έτη.

- Το δικαίωμα οδηγήσεως οχημάτων της κατηγορίας ΔΕ με άδεια οδηγήσεως για οχήματα των κατηγοριών Γ1Ε και Δ.

Σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 3, αριθ. 6, του FeV επιτρέπεται η οδήγηση οχημάτων της κατηγορίας ΔΕ με άδεια οδηγήσεως των κατηγοριών Γ1Ε και Δ, ενώ το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας ρητώς επιτρέπει την οδήγηση οχημάτων της κατηγορίας ΔΕ μόνον με άδεια οδηγήσεως της κατηγορίας ΓΕ και Δ.

- Δικαίωμα οδηγήσεως οχημάτων της κατηγορίας Δ από κατόχους αδειών οδηγήσεως της κατηγορίας Γ1, Γ1Ε, Γ ή ΓΕ σε ορισμένες περιπτώσεις

Το άρθρο 6, παράγραφος 4, του FeV επιτρέπει σε κατόχους αδειών οδηγήσεως των κατηγοριών Γ1, Γ1Ε, Γ ή, κατά περίπτωση, ΓΕ να οδηγούν εντός της χώρας, οχήματα της κατηγορίας Δ (λεωφορεία) χωρίς επιβάτες, εάν η κίνηση έχει ως αποκλειστικό σκοπό τον έλεγχο της τεχνικής καταστάσεως του οχήματος ή τη μεταφορά του σε άλλο τόπο. Αντιθέτως, στην οδηγία δεν γίνεται διάκριση μεταξύ μεταφοράς προσώπων και οδηγήσεως κενού λεωφορείου. Οδήγηση οχημάτων της κατηγορίας Δ χωρίς αντίστοιχη άδεια δεν προβλέπεται στην οδηγία, αλλά μπορεί να θεωρηθεί ανεκτή, για πρακτικούς λόγους, προς έλεγχο της τεχνικής καταστάσεως κατόπιν επισκευών. Περαιτέρω επέκταση του δικαιώματος

οδηγήσεως οχημάτων κατηγορίας Δ με άδεια οδηγήσεως της κατηγορίας Γ αντιβαίνει σαφώς προς το γράμμα του άρθρου 3, παράγραφος 1, πέμπτη περίπτωση, της οδηγίας.

- Κατώτατη ηλικία για την πρόσβαση στις κατηγορίες Γ1 και Γ1Ε

Το άρθρο 10, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του FeV διευκολύνει την πρόσβαση στις κατηγορίες Γ1 και Γ1Ε στην ηλικία των 17 ετών, εφόσον πρόκειται για άτομα που παρακολουθούν κατάρτιση για να γίνουν επαγγελματίες οδηγοί. Η εν λόγω ρύθμιση αντιβαίνει προς τις διατάξεις του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', τρίτη περίπτωση, της οδηγίας, σε συνδυασμό — όσον αφορά την πρόσβαση σε οχήματα των κατηγοριών Γ1 και Γ1Ε άνω των 7,5 τόνων — με το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3820/85.

- Καταχώριση των αδειών οδηγήσεως που έχουν εκδοθεί σε άλλα κράτη μέλη

Η συστηματική καταχώριση των αδειών οδηγήσεως κατά το άρθρο 29, παράγραφος 1, του FeV, καθώς και οι προβλεπόμενες με το άρθρο 75, αριθμός 11, του FeV, ποινές, παραβιάζουν κατ' αρχήν την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, την οποία προβλέπει το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας.

- Αντικατάσταση των αδειών οδηγήσεως που έχουν εκδοθεί σε άλλα κράτη μέλη

Η προβλεπόμενη, κατά το άρθρο 29, παράγραφος 3, του FeV, αντικατάσταση της άδειας οδηγήσεως λόγω καταχώρισης με ενδεχομένως βραχύτερη διάρκεια ισχύος στο κράτος μέλος αντίκειται προς το ισχύον κοινοτικό δίκαιο. Όσον αφορά την προβλεπόμενη, κατά το άρθρο 47, παράγραφος 2, του FeV, αντικατάσταση της άδειας οδηγήσεως, σε περίπτωση που, λόγω της καταστάσεως της άδειας οδηγήσεως, δεν είναι δυνατή η καταχώριση των περιορισμών ή όρων, επιτρέπεται βεβαίως αντικατάσταση για τους λόγους που απαριθμούνται με το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας (το οποίο περιλαμβάνει επίσης την καταχώριση ιατρικής φύσεων περιορισμών). Ωστόσο, η καταχώριση άλλων διοικητικών στοιχείων (επί παραδείγματι, της εφαρμογής των διατάξεων περί άδειας οδηγήσεως υπό δοκιμή) δεν καλύπτεται από το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας, οπότε, επομένως, ούτε οι σχετικές καταχωρίσεις ούτε η αντικατάσταση της άδειας συνάδουν προς το κοινοτικό δίκαιο.

(1) ΕΕ 1991, L 237, σ. 1.

Προσφυγή της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 10 Σεπτεμβρίου 2003 (τηλεομοιοτυπία της 9ης Σεπτεμβρίου 2003)

(Υπόθεση C-380/03)

(2003/C 275/46)

Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας άσκησε προσφυγή, στις 10 Σεπτεμβρίου 2003 (τηλεομοιοτυπία της 9ης Σεπτεμ-

βρίου 2003), κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Εκπροσωπείται από τους Wolf-Dieter Plessing, Ministerialrat, Moritz Lumma, Regierungsdirektor, Ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών (Γερμανία), καθώς και από τον Joachim Sedemund, Rechtsanwalt, με τόπο επιδόσεων στο Ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών, Βερολίνο (Γερμανία).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να ακυρώσει τα άρθρα 3 και 4 της οδηγίας 2003/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τη διαφήμιση και τη χορηγία υπέρ των προϊόντων καπνού (1),
- 2) να καταδικάσει τα καθών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η Κυβέρνηση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας προσάπτει στο Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ότι, εκδίδοντας τις προσβαλλόμενες διατάξεις της οδηγίας, υπερέβησαν τα όρια της αρμοδιότητας του κοινοτικού νομοθέτη, όπως αυτή ορίστηκε από το Δικαστήριο με την απόφασή του της 5ης Οκτωβρίου 2000, C-376/98, Γερμανία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (Συλλογή 2000, σ. I-8419) και δεν έλαβαν υπόψη τις τεθείσες από το Δικαστήριο πραγματικές προϋποθέσεις της κοινοτικής αρμοδιότητας. Οι προσβαλλόμενες διατάξεις ρυθμίζουν σχεδόν αποκλειστικώς καταστάσεις χωρίς διασυννορικά αποτελέσματα. Ως εκ τούτου, δεν υπάρχουν ούτε εν τοις πράγμασι εμπόδια στο εμπόριο, ούτε αισθητές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, των οποίων η εξάλειψη συνιστά, σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου επί της υποθέσεως C-376/98, αναγκαία πραγματική προϋπόθεση της κοινοτικής αρμοδιότητας κατά το άρθρο 95 ΕΚ. Το άρθρο 95 ΕΚ δεν θεμελιώνει, εξ αυτών των λόγων, αρμοδιότητα του κοινοτικού νομοθέτη για την έκδοση των προσβαλλομένων διατάξεων. Δεδομένου ότι, με τις προσβαλλόμενες διατάξεις, ελλείπει εμπόδιον στο εμπόριο και αισθητών στρεβλώσεων του ανταγωνισμού, δεν επιδιώκεται πράγματι ο σκοπός της βελτιώσεως της εσωτερικής αγοράς, αλλά σκοποί προστασίας της δημόσιας υγείας, παραβιάζεται επίσης η απαγόρευση εναρμονίσεως κατά το άρθρο 152, παράγραφος 4, στοιχείο γ', ΕΚ.

Κατά τα λοιπά, η Γερμανική Κυβέρνηση προβάλλει επικουρικές έλλειψη αιτιολογίας. Ο κοινοτικός νομοθέτης δεν αιτιολόγησε επαρκώς τη συνδρομή των πραγματικών προϋποθέσεων του άρθρου 95 ΕΚ, οι οποίες θεμελιώνουν την αρμοδιότητά του, ιδίως δε την ύπαρξη εμποδίων στο εμπόριο ούτε ανέφερε, με τις αιτιολογικές σκέψεις, την παρουσία στρεβλώσεων του ανταγωνισμού στον τομέα του Τύπου και των ραδιοηλεκτρικών προγραμμάτων, με αποτέλεσμα η οδηγία να παραβιάζει, εν πάση περιπτώσει, την υποχρέωση αιτιολογήσεως κατά το άρθρο 253 ΕΚ.

Περαιτέρω, οι τροποποιήσεις του κειμένου της οδηγίας, τις οποίες επέφερε το Συμβούλιο μετά τη λήψη αποφάσεως από το Κοινοβούλιο, παρέχουν βάση στην αιτίαση ότι προσβλήθηκε το κατά το άρθρο 251 ΕΚ δικαίωμα συναποφάσεως του Κοινοβουλίου.

Τέλος, η Γερμανική Κυβέρνηση προβάλλει επικουρικούς παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον η επιβαλλόμενη με τα άρθρα 3 και 4 γενική απαγόρευση της διαφημίσεως στον Τύπο και σε όλα τα έντυπα μέσα, καθώς και στη ραδιοφωνία και στο διαδίκτυο, εν επιγνώσει και εσκεμμένως αφορά σχεδόν κατ' αποκλειστικότητα πραγματικές καταστάσεις τοπικού ή περιφερειακού χαρακτήρα, οι οποίες δεν παράγουν αποτελέσματα πέραν των συνόρων, με συνέπεια οι ευρείες απαγορεύσεις να μην είναι απαραίτητες, κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 1, ΕΚ, για τη βελτίωση της εσωτερικής αγοράς και, ως εκ τούτου, να είναι δυσανάλογες. Η παραβίαση αυτή της αρχής της αναλογικότητας επιβαρύνεται περαιτέρω από το γεγονός ότι οι εν λόγω απαγορεύσεις, λόγω του ευρύτατου και ασαφούς ορισμού των εννοιών «διαφήμιση» στο άρθρο 2, στοιχείο β', και «Τύπος και άλλα έντυπα μέσα» στα άρθρα 1, στοιχείο α', και 3 της οδηγίας, προσβάλλουν, συγχρόνως, ουσιωδώς τα θεμελιώδη δικαιώματα της ελευθερίας εκφράσεως και της ελευθερίας του Τύπου.

(¹) ΕΕ L 152, σ. 16.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) με διάταξη της 2ας Απριλίου 2003 στην υπόθεση Ryanair Ltd κατά Aer Rianta

(Υπόθεση C-382/03)

(2003/C 275/47)

Με διάταξη της 2ας Απριλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Σεπτεμβρίου 2003, το Supreme Court (Ιρλανδία), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Ryanair Ltd και Aer Rianta που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- A. Εμπίπτουν στην έννοια των «εγκαταστάσεων του αερολιμένα» κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 3, της οδηγίας τα γραφεία ελέγχου εισιτηρίων (check-in desks) (¹);
- B. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα Α, συνιστά το μίσθωμα που απαιτείται για την εξασφάλιση του δικαιώματος αποκλειστικής χρήσεως συγκεκριμένου γραφείου ελέγχου εισιτηρίων για περίοδο ενός έτους ή μεγαλύτερη αντίτιμο για την πρόσβαση σε εγκαταστάσεις του αερολιμένα, κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 3, της οδηγίας;

(¹) Οδηγία 96/67/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1996, σχετικά με την πρόσβαση στην αγορά υπηρεσιών εδάφους στους αερολιμένες της Κοινότητας (ΕΕ L 272 της 25.10.1996, σ. 36).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με διάταξη της 30ής Ιουλίου 2003 στην υπόθεση Hauptzollamt Hamburg-Jonas κατά Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co KG

(Υπόθεση C-385/03)

(2003/C 275/48)

Με διάταξη της 30ής Ιουλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Σεπτεμβρίου 2003, το Bundesfinanzhof, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Hauptzollamt Hamburg-Jonas και Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co KG, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

«Έχει το άρθρο 11, παράγραφος 1, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 (¹), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2945/94 (²), —λαμβάνομένης υπόψη της αρχής της αναλογικότητας— την έννοια ότι μόνη η υποβολή ψευδών στοιχείων που αφορούν μεμονωμένες κλάσεις εμπορευμάτων στη διασάφηση εξαγωγής, που μπορεί να οδηγήσει σε μεγαλύτερη επιστροφή κατά την εξαγωγή από αυτή που δικαιούται ο εξαγωγέας, οδηγεί σε μείωση της επιστροφής κατά το ποσό της κυρώσεως που ορίζεται στο άρθρο αυτό, μολονότι στην ειδική αίτηση πληρωμής, που απαιτείται κατά το εθνικό δίκαιο, διευκρινίζεται ρητώς ότι για τις οικείες κλάσεις εμπορευμάτων της διασάφησης δεν ζητείται πληρωμή της επιστροφής;»

(¹) ΕΕ L 351 της 14.12.1987, σ. 1.

(²) ΕΕ L 310 της 3.12.1994, σ. 57.

Προσφυγή του Βασιλείου των Κάτω Χωρών κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 5 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-388/03)

(2003/C 275/49)

Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, εκπροσωπούμενο από την Η. G. Sevenster, προϊσταμένη του τμήματος Ευρωπαϊκού Δικαίου του Υπουργείου Εξωτερικών, άσκησε στις 5 Σεπτεμβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να ακυρώσει την υπό στοιχεία SG (2003) D/230248 απόφαση της Επιτροπής, της 26ης Ιουνίου 2003, η οποία αφορά την ενίσχυση N 35/2003 σχετικά με διαπραγματεύσιμα δικαιώματα εκπομπής για οξείδια του αζώτου, κατά το μέρος που στην εν λόγω απόφαση η Επιτροπή λαμβάνει ως αφετηρία ότι η ανακοινωθείσα ρύθμιση αποτελεί κρατική ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ ⁽¹⁾.
2. Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών ανακοίνωσε στην Επιτροπή, βάσει του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ, ένα «Σύστημα διαπραγματεύσιμων δικαιωμάτων εκπομπής για οξείδια του αζώτου». Ζήτησε από την Επιτροπή να λάβει απόφαση «μη ενίσχυση» υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 659/99/ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1). Με τη ρύθμιση αυτή, η Ολλανδική Κυβέρνηση, όσον αφορά τη μείωση των εκπομπών των μεγάλων βιομηχανικών μονάδων, τήρησε τις υποχρεώσεις μεταφοράς που απορρέουν από την οδηγία 2001/81/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους (ΕΕ L 309, σ. 22). Η οδηγία αυτή καθορίζει σε 260 χιλιοτόνους το εθνικό ανώτατο όριο που οι Κάτω Χώρες πρέπει να επιτύχουν μέχρι το 2010. Στην προσβαλλόμενη απόφαση της 26ης Ιουνίου 2003, η Επιτροπή συνάγει ότι η ρύθμιση αποτελεί κρατική ενίσχυση, αλλά ότι η Επιτροπή δεν πρέπει να διατυπώσει αντιρρήσεις κατά του μέτρου που της ανακοινώθηκε. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η ρύθμιση έχει αξιόλογη συμβολή στην κοινοτική περιβαλλοντική πολιτική.

Η Ολλανδική Κυβέρνηση, μολονότι χαιρέται που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν διατύπωσε αντιρρήσεις κατά της ρυθμίσεως που της ανακοινώθηκε για περισσότερη ασφάλεια, ζητεί με την παρούσα προσφυγή να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που η Επιτροπή συνήγαγε ότι η ανακοινωθείσα ρύθμιση αποτελεί κρατική ενίσχυση. Κατά την Ολλανδική Κυβέρνηση, δεν πρόκειται για ενίσχυση.

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει παράβαση του άρθρου 87 ΕΚ. Με το ολλανδικό σύστημα δεν χρησιμοποιούνται κρατικοί πόροι υπό την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ. Τα μέτρα για τα δικαιώματα εκπομπής χρηματοδοτούνται πλήρως με ιδιωτικά κεφάλαια. Τα έσοδα που οι επιχειρήσεις ενδέχεται να έχουν από την πώληση πιστώσεων δεν οφείλονται στη χορήγηση δικαιωμάτων από τις δημόσιες αρχές, αλλά στην ικανότητα των ίδιων των επιχειρήσεων καθόσον έχουν μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα απ' ό,τι συνηθίζεται. Οι επιχειρήσεις δεν λαμβάνουν κανένα πλεονέκτημα. Κατά συνέπεια, δεν πρόκειται για ενίσχυση που νοθεύει τον ανταγωνισμό και επηρεάζει το εμπόριο.

Το προσφεύγον προβάλλει περαιτέρω παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως. Το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι το σύστημα

σχετικά με διαπραγματεύσιμα δικαιώματα εκπομπής για οξείδια του αζώτου αποτελεί κρατική ενίσχυση, και ως εκ τούτου χρειάζεται να εγκριθεί από την Επιτροπή, δεν στηρίζεται στην αναγκαία προς τούτο ρητή και στέρεη αιτιολογία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 213 της 30.7.1998, σ. 13.

Αναίρεση ασκηθείσα στις 24 Σεπτεμβρίου 2003 από τις Archer Daniels Midland Company και Archer Daniels Midland Ingredients Limited κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 9 Ιουλίου 2003 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) επί της υποθέσεως T-224/00 ⁽¹⁾ μεταξύ Archer Daniels Midland Company και Archer Daniels Midland Ingredients Limited, αφενός, και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αφετέρου

(Υπόθεση C-397/03 P)

(2003/C 275/50)

Οι Archer Daniels Midland Company, με έδρα το Decatur του Illinois (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), και Archer Daniels Midland Ingredients Limited, με έδρα το Erith (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενες από τους C. O. Lenz, L. Martin Alegi, E. W. Batchelor και M. Garcia, lawyers, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησαν στις 24 Σεπτεμβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 9 Ιουλίου 2003 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) επί της υποθέσεως T-224/00 μεταξύ Archer Daniels Midland Company και Archer Daniels Midland Ingredients Limited, αφενός, και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αφετέρου.

Οι ανααιρεσίουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- i) να αναρέσει την απόφαση καθ' ο μέτρο απορρίπτει την ασκηθείσα από τις ανααιρεσίουσες (ADM) προσφυγή με αντικείμενο την Απόφαση [της Επιτροπής] ⁽²⁾.
- ii) να ακυρώσει το άρθρο 2 της ως άνω Αποφάσεως καθ' ο μέτρο αφορά τις ADM.
- iii) εναλλακτικώς σε σχέση με το ii), να τροποποιήσει το άρθρο 2 της Αποφάσεως, μειώνοντας ή ακυρώνοντας το επιβληθέν στις ADM πρόστιμο.
- iv) εναλλακτικώς σε σχέση με τα ii) και iii), να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο προκειμένου να την εκδικάσει σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου.

ν) εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδά της καθώς και στα έξοδα των ADM τόσο ενόπιον του Πρωτοδικείου όσο και ενόπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι αναιρέσεως που επικαλούνται οι αναιρεσείουσες έχουν ως εξής:

- 1) το Πρωτοδικείο παραβιάζει την αρχή της μη αναδρομικότητας, επικυρώνοντας την εκ μέρους της Επιτροπής αναδρομική εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών περι προστίμων·
- 2) το Πρωτοδικείο παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως:
 - α) επικυρώνοντας την προκληθείσα εκ μέρους της Επιτροπής δυσμενή διάκριση σε σχέση με τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που εφαρμόζονται σε διαπραχθείσες ταυτοχρόνως παραβάσεις του δικαίου περι ανταγωνισμού, ανάλογα με το αν η Επιτροπή εκδίδει την απόφασή της προ ή μετά τη δημοσίευση των κατευθυντηρίων γραμμών·
 - β) επικυρώνοντας την εκκίνηση από το αυτό σημείο για την επιβολή του προστίμου στις ADM και Ajinomoto, μολονότι το μερίδιο της Ajinomoto στην αγορά του EOX είναι σχεδόν διπλάσιο σε μέγεθος εκείνου των ADM·
- 3) το Πρωτοδικείο παραβιάζει την αρχή *ne bis in idem* κρίνοντας ότι η Επιτροπή δεν απαιτείται να συμψηφίζει ή να λαμβάνει υπόψη πρόστιμα καταβληθέντα από τις ADM σε άλλες αρχές για τις ίδιες πράξεις·
- 4) το Πρωτοδικείο αθετεί την υποχρέωση αιτιολογήσεως:
 - α) κρίνοντας ότι η Επιτροπή δεν απαιτείται να λαμβάνει υπόψη πρόστιμα που κατέβαλαν οι ADM σε τρίτες χώρες, μολονότι το πρόστιμο της Επιτροπής έχει ως αφετηρία, μεταξύ άλλων, τον συνολικό κύκλο εργασιών των ADM, οπότε επιβάλλει κυρώσεις στις ADM με βάση τις πωλήσεις τους σε χώρες όπου τους έχουν ήδη επιβληθεί πρόστιμα·
 - β) εκτιμώντας ότι το πρόστιμο είναι εύλογο, μολονότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της τις πωλήσεις λυσίνης στον EOX των ADM·

- 5) το Πρωτοδικείο καταστρατηγεί την αποδεικτική διαδικασία κρίνοντας ότι η Επιτροπή απέδειξε την ύπαρξη οικονομικής επιπτώσεως, καθ' ο μέτρο το ως άνω αποδεικτικό στοιχείο δεν αναλύει την έλλειψη συμπτώσεως επί των τιμών και ως εκ τούτου δεν συνεπάγεται ότι οι τιμές ήσαν υψηλότερες από το επίπεδο που θα αναμενόταν σε διαφορετική περίπτωση·
- 6) το Πρωτοδικείο, παρέχοντας στην Επιτροπή τη δυνατότητα να αθετεί τις κατευθυντηρίες γραμμές, παραβιάζει την αρχή ότι η Επιτροπή αυτοδεσμεύεται από τους κανόνες της·
- 7) το Πρωτοδικείο παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας, όπως αυτή ερμηνεύεται από το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο, σύμφωνα με την οποία τα πρόστιμα επιβάλλονται ως ένα βαθμό με γνώμονα τον συναφή κύκλο εργασιών.

(1) ΕΕ C 316 της 4.11.2002, σ. 32.

(2) Απόφαση 2001/418/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2000, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/36.545/F3 — Αμινοξέα) (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ L 152 της 7.6.2001, σ. 24).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Helsingin hallinto-oikeus με απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση E. Gavrielides Oy

(Υπόθεση C-398/03)

(2003/C 275/51)

Με απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 24 Σεπτεμβρίου 2003, το Helsingin hallinto-oikeus, στο πλαίσιο της υποθέσεως E. Gavrielides Oy που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Έχει την έννοια το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 90/642/ΕΟΚ (!) του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1990, που αφορά τον καθορισμό των ανώτατων περιεκτικότητων για τα κατάλοιπα φυτοφαρμάκων επάνω ή μέσα σε ορισμένα προϊόντα φυτικής προέλευσης, συμπεριλαμβανομένων των οπωροκηπευτικών, ότι η οδηγία αυτή εφαρμόζεται στα αμπελόφυλλα;

Αν η οδηγία έχει εφαρμογή,

έχει την έννοια το παράρτημα Ι της οδηγίας ότι τα αμπελόφυλλα κατατάσσονται στην ομάδα των φυλλωδών λαχανικών και φρέσκων αρωματικών φυτών, το δε παράρτημα ΙΙ ότι τα αμπελόφυλλα κατατάσσονται στην κατηγορία των άλλων αρωματικών φυτών;

Σε περίπτωση που τα αμπελόφυλλα δεν κατατάσσονται στην κατηγορία των άλλων αρωματικών φυτών, σε ποια κατηγορία πρέπει να καταταγούν;

(¹) ΕΕ L 350 της 14.12.1990, σ. 71.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 25 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-399/03)

(2003/C 275/52)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους G. Rozet et V. di Bucci, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 25 Σεπτεμβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να ακυρώσει την απόφαση 2003/531/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουλίου 2003 (¹),
2. να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την από 16 Ιουλίου 2003 απόφαση του Συμβουλίου εγκρίνεται η χορήγηση κρατικών ενισχύσεων όμοιων με εκείνες που είχαν κριθεί, με την τελική αρνητική απόφαση της Επιτροπής, της 17ης Φεβρουαρίου 2003, ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά. Οι ατομικές αποφάσεις του Συμβουλίου στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων δεν εντάσσονται, καταρχήν, στο καθεστώς ελέγχου που εισάγει η Συνθήκη και πρέπει να περιορίζονται σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

Η απόφαση του Συμβουλίου ενέχει διάφορες πλημμέλειες:

- Αναρμοδιότητα του Συμβουλίου. Μόνο μία ανεξάρτητη από τα κράτη που χορηγούν τις ενισχύσεις αρχή είναι σε θέση να εξετάζει με αντικειμενικότητα και αμεροληψία τα διάφορα

εθνικά μέτρα. Συνεπώς, πρέπει να θεωρηθεί ότι, κατά κανόνα, απόκειται στην Επιτροπή να προβαίνει στον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων. Το Συμβούλιο έχει, βεβαίως, εξουσία λήψεως αποφάσεων στον τομέα αυτό, πρόκειται, όμως, για κατ' εξαίρεση χορηγούμενη εξουσία, η οποία πρέπει να ερμηνεύεται στενά.

- Κατάχρηση εξουσίας και καταστρατήγηση διαδικασίας. Η χορηγούμενη στο Συμβούλιο εξουσία να εγκρίνει κατ' εξαίρεση κρατικές ενισχύσεις αντί της Επιτροπής και, σε περίπτωση κινήσεως διαδικασίας, εντός σαφώς καθορισμένων χρονικών ορίων, ασκήθηκε προκειμένου να εξουδετερωθεί η από 17 Φεβρουαρίου 2003 απόφαση της Επιτροπής, ήτοι για να αρθούν τα αποτελέσματά της, μέσω της εγκρίσεως ενισχύσεων ομοίων με τις κηρυχθείσες ασυμβίβαστες. Η προσβαλλόμενη πράξη είναι προϊόν καταχρήσεως εξουσίας, διότι εκδόθηκε επίσης για να παραγάγει αποτελέσματα όμοια με αυτά που θα επέφερε μια ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου.

- Παράβαση της Συνθήκης και παραβίαση των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου. Η προσβαλλόμενη πράξη όχι μόνο εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, ΕΚ, αλλά διαταράσσει επίσης τη θεσμική ισορροπία που καθιερώνει η Συνθήκη μεταξύ Επιτροπής και Συμβουλίου. Στο πλαίσιο αυτής της ισορροπίας, τα άλλα όργανα, μεταξύ αυτών και το Συμβούλιο, δεν πρέπει να θίγουν τα όρια των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής. Αυτό σημαίνει ότι το Συμβούλιο δεν δύναται, πλην ρητώς προβλεπόμενης εξαιρετικής αρμοδιότητας, να σφετερίζεται τις αρμοδιότητες της Επιτροπής. Εν προκειμένω, όμως, το Συμβούλιο υπερέβη τα όρια των αρμοδιοτήτων του. Η συμπεριφορά αυτή διαταράσσει επίσης την ισορροπία μεταξύ των «εκτελεστικών» οργάνων και του κοινοτικού δικαστή και θίγει, εν γένει, το δικαιοδοτικό σύστημα που καθιερώνει η Συνθήκη. Τέλος, η απόφαση του Συμβουλίου αντιβαίνει στο ουσιαστικό δικαίο περί κρατικών ενισχύσεων και στην οδηγία 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου και παραβαίνει την υποχρέωση αιτιολογήσεως.

- Επικουρικός, πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και κατάχρηση εξουσίας όσον αφορά την περί συνδρομής εξαιρετικών περιστάσεων διαπίστωση. Το Συμβούλιο υπέπεσε σε σφάλμα εκτιμήσεως, κυρίως, διότι θεώρησε ότι, εν προκειμένω, συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις για τον λόγο ότι το Βέλγιο δεν διέθετε τον αναγκαίο χρόνο για να λάβει διαφορετικά μέτρα, μετά την κήρυξη, με την από 17 Φεβρουαρίου 2003 απόφαση της Επιτροπής, ως ασυμβίβαστων με την κοινή αγορά των μέτρων υπέρ των εγκατεστημένων στο έδαφός του συντονιστικών κέντρων.

(¹) Απόφαση 2003/531/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουλίου 2003, σχετικά με τη χορήγηση ενίσχυσης από τη βελγική κυβέρνηση σε ορισμένα συντονιστικά κέντρα εγκατεστημένα στο Βέλγιο (ΕΕ L 184 της 23.7.2003, σ. 17).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris με απόφαση της 21ης Αυγούστου 2003 στην υπόθεση WATERMAN, S.A., κατά Γενικού Διευθυντή δασμών και εμμέσων φόρων

(Υπόθεση C-400/03)

(2003/C 275/53)

Με απόφαση της 21ης Αυγούστου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26 Σεπτεμβρίου 2003, το tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ WATERMAN, S.A., και Γενικού Διευθυντή δασμών και εμμέσων φόρων που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Αντιβαίνει στο δασμολόγιο η επεξηγηματική σημείωση της συνδυασμένης ονοματολογίας των κλάσεων 4202 12 11 και 4202 12 19 που διευκρινίζει ως εξής τον όρο «από φύλλα πλαστικών υλών»: «σε περίπτωση που το εξωτερικό περίβλημα κάποιου προϊόντος είναι σύνθετο υλικό του οποίου η εξωτερική στρώση η οποία φαίνεται με γυμνό μάτι είναι φύλλο από πλαστική ύλη (π.χ. ύφσμα από υφαντική ύλη συνδυασμένο με φύλλο από πλαστική ύλη), η κατάταξη σ' αυτές τις διακρίσεις πραγματοποιείται ανεξάρτητα από το γεγονός ότι το φύλλο αυτό έχει παραχθεί πριν από την κατάταξη του σύνθετου υλικού ή ανεξάρτητα από το γεγονός ότι η στρώση από πλαστική ύλη έχει ληφθεί με εμβάπτιση ή επικάλυψη κάποιου υλικού (π.χ. υφάσματος από πλαστική ύλη) με πλαστική ύλη, εφόσον η εξωτερική στρώση που φαίνεται με γυμνό μάτι μοιάζει εξωτερικά με φύλλο πλαστικής ύλης που έχει παραχθεί και έχει τοποθετηθεί εκεί.»

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το tribunal de grande instance του Mans με απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2003, στην υπόθεση Procureur de la République κατά Olivier Dupuy και Hervé Rouvne

(Υπόθεση C-404/03)

(2003/C 275/54)

Με απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Σεπτεμβρίου 2003, το tribunal de grande instance του Mans, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Procureur de la République και Olivier Dupuy και Hervé Rouvne που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Μήπως οι διατάξεις του κοινοτικού δικαίου σχετικά με τον περιορισμό της διαθέσεως στην αγορά επικίνδυνων ουσιών ή παρασκευασμάτων και ειδικότερα οι διατάξεις των οδηγιών 76/769⁽¹⁾ και 94/60⁽²⁾, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, απαγορεύουν τη διάθεση στην αγορά προς πώληση στο κοινό ξηραντικών προϊόντων που περιέχουν μίγματα μολύβδου τα οποία έχουν ταξινομηθεί ως τοξικά για την αναπαραγωγή, ή οι διατάξεις αυτές επιτρέπουν να εφαρμόζεται για τα εν λόγω προϊόντα η παρέκκλιση που προβλέπεται στον τομέα αυτόν για τα «χρώματα ζωγραφικής»;

(1) Οδηγία 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1976, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσεως μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/004, σ. 178).

(2) Οδηγία 94/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1994 για τη δέκατη τέταρτη τροποποίηση της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσεως μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων (ΕΕ L 365 της 31.12.1994, σ. 1).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Φινλανδικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-407/03)

(2003/C 275/55)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους M. van Beek και M. Huttunen, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή στις 29 Σεπτεμβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Φινλανδικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Φινλανδική Δημοκρατία, μη προβλέποντας στη νομοθεσία της, με επαρκή νομική βεβαιότητα, ότι πρέπει να πραγματοποιείται κατάλληλη εκτίμηση για όλα τα σχέδια, περιλαμβανομένων των αφορώντων την εκτίμηση των συνεπειών για το περιβάλλον, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ⁽¹⁾, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας·
- 2) να καταδικάσει τη Φινλανδική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Φινλανδική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία περί φυσικών οικοτόπων μη προβλέποντας στη νομοθεσία της, με επαρκή νομική βεβαιότητα, ότι πρέπει να πραγματοποιείται κατάλληλη εκτίμηση για όλα τα σχέδια, περιλαμβανομένων των αφορώντων την εκτίμηση των συνεπειών για το περιβάλλον. Το γεγονός αυτό και μόνον αρκεί προς στήριξη της παρούσας προσφυγής.

Με την απάντησή της στην επίσημη σχετική ανακοίνωση η Φινλανδία θεώρησε ότι, όταν εφαρμόζεται ο φινλανδικός νόμος περί εκτιμήσεων των συνεπειών επί του περιβάλλοντος («Ympäristönvaikutusten arvioinnista annettu laki» = YVA) στο οικείο σχέδιο, τότε οι λεπτομέρειες εφαρμογής της σχετικής διαδικασίας μπορούν να θεωρούνται ως δέουσα εκτίμηση κατά το άρθρο 65 του νόμου περί προστασίας της φύσεως. Έτσι, κατά τη Φινλανδία, αποφεύγεται η ύπαρξη επάλληλων διαδικασιών. Η Φινλανδική Δημοκρατία επανέλαβε την άποψή της στην απάντησή της στην αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής.

Καθόσον η Φινλανδία επικαλείται πρακτικές δυσχέρειες όσον αφορά την τροποποίηση της νομοθεσίας της σύμφωνα με τις εκ της Συνθήκης υποχρεώσεις της, η Επιτροπή υπενθυμίζει την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, κατά την οποία τέτοιες εσωτερικού χαρακτήρα δυσχέρειες σχετικά με τις συνθήκες ψηφίσεως νόμων και διαταγμάτων δεν μπορούν να απαλλάσσουν τα κράτη μέλη από τις υποχρεώσεις που υπέχουν από το κοινοτικό δίκαιο. Ακόμη, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η ύπαρξη παραβάσεως εκ μέρους κράτους μέλους πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την κατάσταση του κράτους μέλους όπως αυτή παρουσιάζεται κατά τη λήξη της οικείας προθεσμίας.

Μέχρι στιγμής δεν έχει περιέλθει στη γνώση της Επιτροπής ότι η Φινλανδική Δημοκρατία έλαβε τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να καταστήσει την εθνική της νομοθεσία σύμφωνη προς το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας περί φυσικών οικοτόπων, ούτε της έχει ανακοινωθεί η λήψη τέτοιων μέτρων.

(¹) Οδηγία της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου, που ασκήθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-408/03)

(2003/C 275/56)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Μ. Κοντού Durande και τον D. Martin, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου
 - εξαρτώντας το δικαίωμα διαμονής των πολιτών της Ενώσεως από την προϋπόθεση ότι διαθέτουν επαρκείς ατομικούς πόρους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 18 ΕΚ και από την οδηγία 90/364/ΕΟΚ σχετικά με το δικαίωμα διαμονής·
 - προβλέποντας τη δυνατότητα να κοινοποιείται αυτομάτως διαταγή περί εγκαταλείψεως της επικρατείας στους πολίτες της Ενώσεως που δεν έχουν προσκομίσει εντός συγκεκριμένης προθεσμίας τα αναγκαία για τη λήψη τίτλου διαμονής έγγραφα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 90/364/ΕΟΚ σχετικά με το δικαίωμα διαμονής (¹), από το άρθρο 4 της οδηγίας 68/360/ΕΟΚ περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και στη διαμονή των εργαζομένων των κρατών μελών και των οικογενειών τους στο εσωτερικό της Κοινότητας (²), από το άρθρο 4 της οδηγίας 73/148/ΕΟΚ περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και στη διαμονή των υπηκόων των κρατών μελών στο εσωτερικό της Κοινότητας στον τομέα της εγκαταστάσεως και της παροχής υπηρεσιών (³), από το άρθρο 2 της οδηγίας 93/96/ΕΟΚ σχετικά με το δικαίωμα διαμονής των σπουδαστών (⁴) και από το άρθρο 2 της οδηγίας 90/365/ΕΟΚ σχετικά με το δικαίωμα διαμονής των μισθωτών και μη μισθωτών εργαζομένων που έχουν παύσει την επαγγελματική δραστηριότητά τους (⁵).

2. να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η βελγική κανονιστική ρύθμιση και διοικητική πρακτική αντικεινται στο κοινοτικό δίκαιο στον βαθμό που προβλέπουν:

- Ως προϋπόθεση να διατίθενται επαρκείς ατομικοί πόροι

Το άρθρο 1 της οδηγίας 90/364/ΕΟΚ απαιτεί ο πολίτης της Ενώσεως να αποδεικνύει ότι διαθέτει, για ίδιο λογαριασμό και για τα μέλη της οικογενείας του, επαρκείς πόρους, αλλά δεν απαιτεί οι πόροι αυτοί να προέρχονται από τον ίδιο. Η οδηγία εγκαθιδρύει για το κράτος μέλος υποδοχής εύκαμπτο και εξελικτικό διαχρονικό σύστημα εγγυήσεων, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στον πολίτη της Ενώσεως να κυκλοφορεί ευχερώς στην επικράτεια των κρατών μελών, χωρίς να οφείλει να αποδεικνύει ότι διαθέτει μέσα επιβιώσεως για όλη τη διάρκεια της διαμονής του. Η συλλογιστική των βελγικών αρχών στοχεύει στην εγκαθίδρυση επιπροσθέτων εγγυήσεων ώστε να αποφεύγεται *ab initio* ο πολίτης της Ενώσεως να καταντά βάρος για την κοινωνική πρόνοια, πράγμα που αντίκειται αφεαυτού στο πνεύμα της οδηγίας 90/364/ΕΟΚ.

— Τη δυνατότητα να κοινοποιείται διαταγή εγκαταλείψεως της επικρατείας στους πολίτες της Ενώσεως που δεν έχουν προσκομίσει εντός συγκεκριμένης προθεσμίας τα αναγκαία για την έκδοση τίτλου διαμονής έγγραφα

Κράτος μέλος δεν μπορεί να αρνείται ή να θέτει τέρμα στο δικαίωμα διαμονής πολίτη της Ενώσεως παρά μόνον εφόσον δεν πληρούνται ή δεν πληρούνται πλέον οι προϋποθέσεις ασκήσεως του ως άνω δικαιώματος. Αντιθέτως, το γεγονός ότι δεν τηρήθηκαν οι αφορώσες τη χορήγηση της αποδεικτικής του ως άνω δικαιώματος κάρτας διαμονής διοικητικές λεπτομέρειες δεν μπορεί να οδηγήσει στην επιβολή κυρώσεως, όπως είναι η άρνηση χορηγήσεως του δικαιώματος διαμονής ή η απομάκρυνση από την επικράτεια, οι οποίες ισοδυναμούν με την άρνηση του ίδιου του δικαιώματος διαμονής που αναγνωρίζει και κατοχυρώνει η Συνθήκη. Η κοινοποίηση διαταγής περί εγκαταλείψεως της επικρατείας δεν μπορεί να στηρίζεται αμιγώς σε διοικητικούς λόγους αλλά σε γεγονότα επιτρέποντα τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι ο ενδιαφερόμενος δεν πληροί τις προϋποθέσεις κτήσεως του δικαιώματός του διαμονής που επιβάλλει μία από τις επί του θέματος οδηγίες.

(¹) EE L 180 της 13.7.1990, σ. 26.

(²) EE ειδ. έκδ. 05/001, σ. 43.

(³) EE ειδ. έκδ. 06/001, σ. 144.

(⁴) EE L 317 της 18.12.1993, σ. 59.

(⁵) EE L 180 της 13.7.1990, σ. 28.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με διάταξη της 15ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση SEPA Société d'Exportation de Produits Agricoles S.A. κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Υπόθεση C-409/03)

(2003/C 275/57)

Με διάταξη της 15ης Ιουλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την 1η Οκτωβρίου 2003, το Bundesfinanzhof, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ SEPA Société d'Exportation de Produits Agricoles S.A. και Hauptzollamt Hamburg-Jonas που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1) Απαιτεί το άρθρο 13 του κανονισμού 3665/87 (¹), για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα, με την έννοια της σύμφωνης με τα συναλλακτικά ήθη ποιότητας, η παραγωγή και η διανομή των υποκειμένων σε αυτόν προϊόντων να υπόκεινται αποκλειστικώς σε έννομες ρυθμίσεις γενικής εφαρμογής, όπως αυτές ισχύουν για κάθε προϊόν αυτής της κατηγορίας, αποκλείει δε, κατά συνέπεια, τη χορήγηση επιστροφής κατά την εξαγωγή για προϊόντα, επί των οποίων έχουν εφαρμογή ειδικοί περιορισμοί, ιδίως ως προς την παραγωγή, την επεξεργασία ή τη διανομή τους, όπως είναι, επί παραδείγματι, η εντολή διενέργειας ειδικού

ελέγχου της καταλληλότητας προς βρώση ή ο περιορισμός το προϊόν να διανέμεται με ορισμένους μόνον τρόπους;

2) Απαιτεί το άρθρο 13 του κανονισμού 3665/87, με την έννοια της σύμφωνης με τα συναλλακτικά ήθη ποιότητας, μέση ποιότητα του προς εξαγωγή εμπορεύματος, αποκλείει δε, ως εκ τούτου, από τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή, τα προϊόντα υποδεέστερης ποιότητας, τα οποία όμως μπορούν να διατεθούν στο εμπόριο με την ονομασία που εμφανίζεται στην αίτηση χορηγήσεως της επιστροφής; Συμβαίνει τούτο ακόμη και στην περίπτωση, κατά την οποία η υποδεέστερη ποιότητα δεν άσκησε επιρροή επί της εκτελέσεως της εμπορικής συναλλαγής;

(¹) EE L 351, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 2 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση C-413/03)

(2003/C 275/58)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Xavier Lewis, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 2 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να αναγνωρίσει ότι, μη λαμβάνοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2001/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάρτιση της οδηγίας 90/220/EOK του Συμβουλίου (¹), ή παραλείποντας να κοινοποιήσει τις ως άνω διατάξεις στην Επιτροπή, η Ιρλανδία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 34 της οδηγίας.
2. Να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 17 Οκτωβρίου 2002.

(¹) EE L 106 της 17.4.2001, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που ασκήθηκε στις 2 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση C-414/03)

(2003/C 275/59)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε προσφυγή, στις 2 Οκτωβρίου 2003, κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Εκπροσωπείται από τον Klaus Wiedner, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις της από την οδηγία 92/50 ⁽¹⁾ εκ του γεγονότος ότι η περιφέρεια (Landkreis) Friesland ανέθεσε σύμβαση διαθέσεως απορριμάτων χωρίς να τηρηθούν οι διατάξεις περί δημοσιεύσεως προκηρύξεως του άρθρου 8, σε συνδυασμό με τους τίτλους III έως VI της εν λόγω οδηγίας, και
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η καθής παραδέχθηκε μεν την προσαπτόμενη παράβαση και δήλωσε ότι προτίθεται να προκηρύσσει μελλοντικώς τις συμβάσεις υπηρεσιών διαθέσεως απορριμάτων σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο περί αναθέσεως δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, πλην όμως δεν προέβη σε ενέργειες για τη λύση της συμβάσεως η οποία ισχύει μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2004.

Επίσης, δεν έχει την άποψη ότι η λύση της συμβάσεως δεν είναι δυνατή κατά το γερμανικό δίκαιο. Επισημαίνει απλώς το γεγονός ότι πρόωγη λύση της συμβάσεως μπορεί να οδηγήσει στην έγερση αξιώσεων αποζημιώσεως. Ωστόσο, στην αποτελεσματικότητα του κοινοτικού δικαίου περί αναθέσεως δημοσίων συμβάσεων συμβάλλει πολύ το γεγονός ότι οι αναθέτουσες αρχές οφείλουν επίσης να λάβουν υπόψη το ενδεχόμενο καταβολής αποζημιώσεων.

Η υποχρέωση άρσεως των παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου περί αναθέσεως δημοσίων συμβάσεων, ακόμη και δια της λύσεως ήδη συναφθεισών συμβάσεων, δεν μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω με το άρθρο 2, παράγραφος 6, της οδηγίας 89/665 ⁽²⁾, η οποία έχει ως αντικείμενο τον έλεγχο ενδεχόμενων παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου περί αναθέσεως δημοσίων συμβάσεων. Παραβίαση της Συνθήκης μπορεί να θεωρηθεί ως λήξασα μόνον όταν, αφενός, το κράτος μέλος αναγνωρίσει τον παράνομο χαρακτήρα της ενέργειας και, αφετέρου, παύσει πλήρως την παράβαση.

⁽¹⁾ ΕΕ L 209, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 395, σ. 33.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση C-416/03)

(2003/C 275/60)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Μ. Κωνσταντινίδη, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, άσκησε στις 3 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προς συμμόρφωση με την οδηγία 2001/18/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάρτιση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ή εν πάση περιπτώσει, μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής,
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 17 Οκτωβρίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 106 της 17.4.2001, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου, που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση C-417/03)

(2003/C 275/61)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Β. Stromsky, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 3 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να αναγνωρίσει ότι, μη λαμβάνοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, και, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας κοινοποιήσει τις ανωτέρω στην Επιτροπή, το Βασίλειο του Βελγίου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την ως άνω οδηγία.
2. Να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 17 Οκτωβρίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 106 της 17.4.2001, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση C-418/03)

(2003/C 275/62)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον B. Stromsky, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή, στις 3 Οκτωβρίου 2003, κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να εκδώσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί με την οδηγία 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾ και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις του από την οδηγία αυτή·

2. να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 17 Οκτωβρίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 106 της 17.4.2001, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση C-419/03)

(2003/C 275/63)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον U. Wölker και την F. Simonetti, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή, στις 3 Οκτωβρίου 2003, κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να εκδώσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για να συμμορφωθεί με την οδηγία 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾ και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις της από την οδηγία αυτή·
2. να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 17 Οκτωβρίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 106 της 17.4.2001, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση C-420/03)

(2003/C 275/64)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον καθηγητή Dr. Ulrich Wölker, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή, στις 3 Οκτωβρίου 2003, κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να εκδώσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί με την οδηγία 2001/18/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις της από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 17 Οκτωβρίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ 2001, L 106, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση C-421/03)

(2003/C 275/65)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον καθηγητή Dr. Ulrich Wölker, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή, στις 3 Οκτωβρίου 2003, κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, παραλείποντας να εκδώσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού

Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾ και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις της από την οδηγία αυτή·

- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 17 Οκτωβρίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ 2001, L 106, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση C-422/03)

(2003/C 275/66)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Michel van Beek, άσκησε στις 3 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη θεσπίζοντας όλα τα αναγκαία νομοθετικά και κανονιστικά μέτρα για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, ή τουλάχιστον μη κοινοποιώντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- Να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία μεταφοράς της οδηγίας έληξε στις 17 Οκτωβρίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ 2001, L 106, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Φινλανδικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση C-423/03)

(2003/C 275/67)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους U. Wölker και M. Huttunen, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή στις 3 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Φινλανδικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Φινλανδική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/18/EK⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ή μη ανακοινώνοντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- 2) να καταδικάσει τη Φινλανδική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία προς μεταφορά της οδηγίας στην εθνική έννομη τάξη έληξε στις 17 Οκτωβρίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 106 της 17.4.2001, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση C-424/03)

(2003/C 275/68)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Gregorio Valero Jordana, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 3 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου της Ισπανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναγνωρίσει ότι, μη λαμβάνοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2001/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾, και, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας κοινοποιήσει τις ανωτέρω στην Επιτροπή, το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την ως άνω οδηγία.
- Να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 17 Οκτωβρίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 106 της 17.4.2001, σ. 1.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 17ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση T-137/01: **Stadtssportverband Neuss eV** κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(«Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόγραμμα Eurathlon — Κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή — Μερική επιστροφή — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Μέθοδος υπολογισμού — Παραγραφή — Μη επιλέξιμες δαπάνες»)**

(2003/C 275/69)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-137/01, Stadtssportverband Neuss eV, με έδρα το Neuss (Γερμανία), εκπροσωπούμενο από τους H. G. Hüsch και S. Schnelle, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. Sack), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 9ης Απριλίου 2001, σχετικά με τη μερική επιστροφή επιδοτήσεως που χορηγήθηκε στο προσφεύγον στο πλαίσιο του προγράμματος Eurathlon, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από την V. Tiili, Πρόεδρο, και τους P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 17 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το προσφεύγον στα δικαστικά έξοδα.

(1) ΕΕ C 245 της 1.9.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 17ης Σεπτεμβρίου 2003

στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-309/01 και T-239/02: **Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH** και **Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar-Produkte mbH** κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(«Εκ των υστέρων βεβαίωση εισαγωγικών δασμών — Προϋποθέσεις — Άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 2193/92 — Σφάλμα που μπορούσε να εντοπισθεί — Επιμέλεια — Κανονισμός (ΕΚ) 774/94 — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Δασμολογικές ποσοτώσεις ΠΟΕ»)**

(2003/C 275/70)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-309/01 και T-239/02, Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH, με έδρα τη Φρανκφούρτη επί του

Μάιν (Γερμανία), Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar-Produkte mbH, με έδρα το Langen (Γερμανία), εκπροσωπούμενες από τους K. Landry και L. Harings, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J.-C. Schieferer, R. Tricot, X. Lewis και M. Núñez-Müller), με αντικείμενο, αφενός, τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2001) 2533 της Επιτροπής, της 14ης Αυγούστου 2001 (REC 4/00), με την οποία αναγνωρίζεται ότι είναι δικαιολογημένη η εκ των υστέρων βεβαίωση εισαγωγικών δασμών που δεν επιβλήθηκαν στην εταιρία Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH για την εισαγωγή κρέατος πουλερικών προελεύσεως Ταϊλάνδης κατά το χρονικό διάστημα από 13 έως 18 Ιουλίου 1995 και από 4 έως 22 Σεπτεμβρίου 1995 (υπόθεση T-309/01) και, αφετέρου, την ακύρωση της αποφάσεως C(2002) 857 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2002 (REC 4/01), με την οποία αναγνωρίζεται ότι είναι δικαιολογημένη η εκ των υστέρων βεβαίωση εισαγωγικών δασμών που δεν επιβλήθηκαν στην εταιρία Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar-Produkte mbH για την εισαγωγή κρέατος πουλερικών προελεύσεως Ταϊλάνδης στις 24 Ιουλίου 1995 (υπόθεση T-239/02), το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από την V. Tiili, Πρόεδρο, και τους P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 17 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Καταδικάζει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

(1) ΕΕ C 56 της 2.3.2002 και C 247 της 12.10.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 18ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση T-321/01, **Internationaler Hilfsfonds eV** κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Συνεργασία για την ανάπτυξη — Κοινοτική συγχρηματοδότηση δράσεων των ΜΚΟ — Μη επιλεξιμότητα μιας ΜΚΟ — Απόρριψη της αιτήσεως συγχρηματοδοτήσεως)**

(2003/C 275/71)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-321/01, Internationaler Hilfsfonds eV, με έδρα το Rosbach (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον H. Kaltenecker, δικηγόρο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M.-J. Joczky και S. Fries), με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως αποφάσεως της Επιτροπής της 16ης Οκτωβρίου 2001 περί απορρίψεως των αιτήσεων συγχρηματοδοτήσεως δύο σχεδίων, που υπέβαλε η προσφεύγουσα, αντιστοίχως, τον Δεκέμβριο 1996 και

τον Σεπτέμβριο 1997, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους Κ. Lenaerts, Πρόεδρο, J. Azizi και Μ. Jaeger, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 18 Σεπτεμβρίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η απόφαση της Επιτροπής της 16ης Οκτωβρίου 2001, περί απορρίψεως των αιτήσεων συγχρηματοδότησεως της προσφεύγουσας του Δεκεμβρίου 1996 και του Σεπτεμβρίου 1997, ακυρώνεται.
- 2) Η Επιτροπή φέρει, εκτός των δικών της δικαστικών εξόδων, τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

(¹) EE C 56 της 2.3.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 17ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση T-71/02: Classen Holding KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Παραδεκτό της ενώπιον του τμήματος προσφυγών προσφυγής — Τυπικές προϋποθέσεις — Κατάθεση υπομνήματος εκθέτοντος τους λόγους της προσφυγής — Προθεσμία υποβολής της αιτήσεως περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση — Άρθρα 59 και 78 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2003/C 275/72)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-71/02, Classen Holding KG, με έδρα το Essen (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον S. von Petersdorff-Campen, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: S. Laitinen), παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου International Paper Co., με έδρα τη Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον E. Armijo Chánari, δικηγόρο, με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 14ης Δεκεμβρίου 2001 (υπόθεση R 810/1999-2), με την οποία κριθήκε απαράδεκτη, κατόπιν απορρίψεως του αιτήματος περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, η ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών προσφυγή, αφορώσα τη διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Classen Holding KG και της International Paper Co., το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τη V. Tiili, Πρόεδρο, τους P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 17 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 156 της 29.6.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 17ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση T-76/02: Mara Messina κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Πρόσβαση στα έγγραφα — Μη κοινολόγηση εγγράφου εκδοθέντος από κράτος μέλος χωρίς την προηγούμενη συναίνεση του εν λόγω κράτους»)

(2003/C 275/73)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-76/02, Mara Messina, κάτοικος Νεαπόλεως (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον M. Calabrese, δικηγόρο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: U. Wölker, V. Di Bucci και P. Aalto), με αντικείμενο αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής να μην επιτρέψει στην προσφεύγουσα την πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα αφορώντα το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που αποτέλεσε αντικείμενο της αποφάσεως της Επιτροπής της 2ας Αυγούστου 2000 [κρατική ενίσχυση N 715/99 — Ιταλία (SG 2000 D/10574)], το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τη V. Tiili, πρόεδρο, και τους J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 17 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει το ήμισυ των δικαστικών εξόδων της. Η Επιτροπή καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της καθώς και στο ήμισυ των εξόδων της προσφεύγουσας.

(¹) EE C 109 της 4.5.2002.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 25ης Ιουνίου 2003

στην υπόθεση T-41/01, Rafael Pérez Escolar κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Κρατικές ενισχύσεις — Καταγγελία — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Νομιμοποίηση — Παραδεκτό)**

(2003/C 275/74)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση T-41/01, Rafael Pérez Escolar, κάτοικος Μαδρίτης (Ισπανία), εκπροσωπούμενος από τον F. Moreno Pardo, δικηγόρο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: I. Martínez del Peral και J. Flett), με αντικείμενο αίτημα βασιζόμενο στο άρθρο 232 ΕΚ, το οποίο σκοπεί στη διαπίστωση ότι η Επιτροπή παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ με το να μη λάβει απόφαση επί καταγγελίας του προσφεύγοντος κατά του Βασιλείου της Ισπανίας για παράβαση του άρθρου 87 ΕΚ και παραλείποντας να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ για τις κρατικές ενισχύσεις που προβάλλεται ότι χορηγήθηκαν από τις ισπανικές αρχές υπέρ των τραπεζών Banco Español de Crédito και Banco Santander, το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από την V. Tiili, πρόεδρο, και τους J. Pirrung, P. Mengozzi, A.W.H. Meij και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 25 Ιουνίου 2003 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 134 της 5.5.2001.**ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**

της 15ης Ιουλίου 2003

στην υπόθεση T-371/02, Bernard Barbé κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾**(«Διαδικασία κατασχέσεως μισθού — Μη καταβολή στον πιστωτή που ζητεί την κατάσχεση των προγενέστερων της άρσεως κατασχέσεως κρατήσεων επί του μισθού — Προδήλως απαράδεκτο»)**

(2003/C 275/75)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-371/02, Bernard Barbé, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Λουξεμβούργου (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τον A. Lorang, δικηγόρο, με τόπο επιδό-

σεων στο Λουξεμβούργο, κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (εκπρόσωποι: H. von Herten και L. Knudsen), με αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης του Κοινοβουλίου περί μη καταβολής στον προσφεύγοντα του ποσού που αντιστοιχεί στις κρατήσεις που πραγματοποιήθηκαν επί του μισθού της πρώην συζύγου του μεταξύ Μαρτίου και Νοεμβρίου 1998, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο, J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 15 Ιουλίου 2003 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 44 της 22.2.2003.**ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**

της 5ης Αυγούστου 2003

στην υπόθεση T-79/03 R: Industrie riunite odolesi Spa (IRO) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(«Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Ανταγωνισμός — Πληρωμή προστήμου — Τραπεζική εγγύηση — Επείγον — Απουσία»)

(2003/C 275/76)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-79/03 R, Industrie riunite odolesi Spa (IRO), με έδρα το Odolo (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον A. Giardina, δικηγόρο, υποστηριζόμενη από την Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: I. M. Braguglia), κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Pignataro και A. Whelan), με αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της απόφασης της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 65 ΑΧ (COMP/37.956 — Ράβδοι χάλυβα), καθόσον επιβάλλει στην αιτούσα πρόστιμο ύψους 3,58 εκαταμμυρίων ευρώ, ο πρόεδρος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εξέδωσε στις 5 Αυγούστου 2003 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της Canali Ireland Limited κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 29 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση T-301/03)

(2003/C 275/77)

(Η γλώσσα διαδικασίας θα οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 131, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας — Γλώσσα καταθέσεως της προσφυγής: η αγγλική)

Η Canali Ireland Limited, Δουβλίνο (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους C. Gielen και O. Schmutzer, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Αυγούστου 2003 προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς. Έτερος διάδικος στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία ήταν η Canali S.p.A.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών της 17ης Ιουνίου 2003·
- να δεχθεί την ανακοπή, η οποία ασκήθηκε κατά της αιτήσεως του αιτήσαντος την καταχώριση του σήματος CANAL JEAN CO και να απορρίψει την αίτηση καταχώρισεως του σήματος αυτού ολικώς ή/και να διατάξει κάθε μέτρο που ήθελε κρίνει σκόπιμο το Πρωτοδικείο·
- να καταδικάσει την αιτούσα την καταχώριση στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος:	Canal Jean Co., Inc.
Κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση:	Εικονιστικό σήμα «CANAL — JEAN CO.» αριθ. αιτήσεως 425.363, αφορών προϊόντα της κατηγορίας 25 (ενδύματα: υποδήματα: είδη πιλοποίας).
Δικαιούχος σήματος ή σημείου που προβάλλεται προς στήριξη ανακοπής:	Η προσφεύγουσα.
Σήμα ή σημείο επί του οποίου στηρίζεται η ανακοπή:	Αριθ. καταχωρίσεως ιταλικού σήματος 513.948, λεκτικού σήματος «CANALI», για προϊόντα και υπηρεσίες των κατηγοριών 3, 6, 9, 14, 16, 18, 20, 25, 34 και 32.
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Η ανακοπή έγινε δεκτή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Η απόφαση του τμήματος ανακοπών εξαφανίστηκε και η αίτηση ανακοπής απορρίφθηκε.

Λόγοι της παρούσας προσφυγής: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (κίνδυνος συγχύσεως).

Προσφυγή της Lidl Stiftung & Co. KG κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 4 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-303/03)

(2003/C 275/78)

(Η γλώσσα διαδικασίας θα καθοριστεί βάσει του άρθρου 131, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας — Γλώσσα στην οποία συντάχθηκε η προσφυγή: η γερμανική)

Η Lidl Stiftung & Co. KG, με έδρα το Neckarsulm (Γερμανία), άσκησε στις 4 Σεπτεμβρίου 2003 προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η προσφεύγουσα εκπροσωπείται από τον δικηγόρο P. Grob. Ο έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν η REWE-Zentral AG, με έδρα την Κολωνία (Γερμανία).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 30ής Ιουνίου 2003 επί της προσφυγής R 408/2002-1 για την καταχώριση του κοινοτικού σήματος «Salvita» με τον αριθμό καταθέσεως 609339·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος:	Η REWE-Zentral AG
Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Το λεκτικό σήμα «Salvita» για προϊόντα των κλάσεων 5, 29, 30 και 32 - αίτηση καταχώρισεως υπ' αρ. 609 339

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος δικαιώματος επί σήματος ή σημείου:	Η προσφεύγουσα	Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα	
Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου:	Το γερμανικό λεκτικό σήμα «SOLEVITA» για προϊόντα της κλάσεως 32	Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος:	Η προσφεύγουσα
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της ανακοπής	Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Το λεκτικό/εικονιστικό σήμα «OpusDent» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 10 και 42 (μεταξύ άλλων, λέιζερ, όχι για φαρμακευτικούς σκοπούς, λέιζερ ιατρικής, οδοντοιατρικής και αισθητικής χρήσεως και ιατρική και οδοντοιατρική φροντίδα) — αρ. καταχωρίσεως 1 331 230
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας	Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος δικαιώματος επί σήματος ή σημείου:	Dornier Medizintechnik GmbH
Λόγοι ακυρώσεως:	Η προσφεύγουσα προσκόμισε επαρκή μέσα αποδείξεως για την επιδεκτική δικαιώματος χρησιμοποίηση του κατά την ανακοπή σήματος: <ul style="list-style-type: none"> — παραβίαση της αρχής της πρωτοβουλίας των διαδίκων κατά το άρθρο 74, παράγραφος 1, πρώτη φράση, του κανονισμού 40/94· — προσβολή του δικαιώματος ακρόασεως. 	Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου:	Το κοινοτικό σήμα «Opus» για προϊόντα της κλάσεως 10 (μεταξύ άλλων, ιατρικά τραπέζια εξετάσεως, συσκευές Röntgen και επιφάνειες εργασίας Röntgen)
		Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Η ανακοπή έγινε δεκτή όσον αφορά τα προϊόντα «λείζερ ιατρικής, οδοντοιατρικής και αισθητικής χρήσεως» και απορρίφθηκε για τα λοιπά προϊόντα και τις λοιπές υπηρεσίες
		Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της προσφυγής
		Λόγοι ακυρώσεως:	Δεν υφίσταται κανένας κίνδυνος συγχύσεως.

Προσφυγή της OpusDent GmbH κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 8 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-305/03)

(2003/C 275/79)

(Η γλώσσα διαδικασίας θα καθοριστεί βάσει του άρθρου 131, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας — Γλώσσα στην οποία συντάχθηκε η προσφυγή: η γερμανική)

Η OpusDent GmbH, με έδρα το Freising (Γερμανία), άσκησε στις 8 Σεπτεμβρίου 2003 προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η προσφεύγουσα εκπροσωπείται από τον δικηγόρο P. Munzinger. Ο έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν η Dornier Medizintechnik GmbH, με έδρα το Weßling (Γερμανία).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την με αρ. υποθ. R 579/2002-2 απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του καθού που εκδόθηκε στις 23 Ιουνίου 2003·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή του Manel Camós Grau κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 8 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-309/03)

(2003/C 275/80)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Manel Camós Grau, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον Marc-Albert Lucas, δικηγόρο, άσκησε στις 8 Σεπτεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 17 Μαΐου 2002 απόφαση της OLAF (Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολεμήσεως της Απάτης) ή του Διευθυντή της, με την οποία, λόγω συγκρούσεως συμφερόντων, αποπέμπεται ένας από τους ελεγκτές που διενεργούν την έρευνα της Υπηρεσίας για το IRELA (Ίδρυμα για τις σχέσεις Ευρώπης-Λατινικής Αμερικής), για τον λόγο ότι η απόφαση αυτή διατήρησε σε ισχύ τις πράξεις που εκδόθηκαν από τον εν λόγω ελεγκτή ή με τη σύμπραξή του,
- να ακυρώσει την από 29 Νοεμβρίου 2002 απόφαση της OLAF ή του Διευθυντή της, με την οποία απορρίπτεται σιωπηρώς η διοικητική ένσταση που υπέβαλε στις 29 Ιουλίου 2002 κατά της αποφάσεως της 17ης Μαΐου 2002,
- να ακυρώσει την από 17 Οκτωβρίου 2002 έκθεση περατώσεως της έρευνας της OLAF για το IRELA ή την απόφαση του Διευθυντή της περί αποδοχής της εν λόγω εκθέσεως ή των πορισμάτων της,
- να ακυρώσει την από 28 Μαΐου 2003 απόφαση του Διευθυντή της OLAF, με την οποία απορρίπτεται σιωπηρώς η διοικητική ένσταση που υπέβαλε ο προσφεύγων-ενάγων στις 4 Φεβρουαρίου 2003 κατά της εκθέσεως αυτής,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να του καταβάλει ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη ποσό 10 000 ευρώ, υπολογιζόμενο προσωρινώς και κατά δίκαιη κρίση,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να του καταβάλει προς αποκατάσταση της ζημίας που επήλθε στη σταδιοδρομία του ένα ευρώ, υπολογιζόμενο προσωρινώς,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να του αποδώσει το ποσό των δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε για την άμυνά του στο πλαίσιο της έρευνας και των διοικητικών ενστάσεων κατά της αποφάσεως της 17ης Μαΐου 2002 και της εκθέσεως περατώσεως,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων, υπάλληλος της καθής-εναγομένης, έχει ήδη ασκήσει προσφυγή-αγωγή ενώπιον του Πρωτοδικείου (υπόθεση T-96/03 (1)), με την οποία ζητεί, ομοίως, την ακύρωση της από 17 Μαΐου 2002 αποφάσεως της OLAF, καθώς και αποζημίωση. Με την παρούσα προσφυγή-αγωγή, ο προσφεύγων-ενάγων επαναλαμβάνει τα αιτήματα που διατύπωσε στο πλαίσιο της πρώτης προσφυγής-αγωγής, αλλά προσβάλλει και την έκθεση περατώσεως της έρευνας. Προς στήριξη της παρούσας προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει, καταρχάς, εκ νέου τους προβληθέντες στην υπόθεση T-96/03 λόγους ακυρώσεως.

Εν συνεχεία, προβάλλει δύο πρόσθετους λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και

της χρηστής διοικήσεως, καθώς και παράβαση της αποφάσεως 396/1999 της Επιτροπής, σχετικά με τους όρους και τις λεπτομέρειες των εσωτερικών ερευνών. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 6 και 9 του κανονισμού 1073/1999 (2), καθώς από παραβίαση της αρχής της αντικειμενικότητας των ερευνών της OLAF, καθόσον η προσβαλλόμενη έκθεση καταρτίστηκε χωρίς τη σύμπραξη του μόνου αρμόδιου ελεγκτή.

(1) Η σχετική ανακοίνωση δημοσιεύθηκε στην ΕΕ C 112 της 10.5.2003, σ. 44.

(2) Κανονισμός (ΕΚ) 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολεμήσεως της Απάτης (OLAF), που δημοσιεύθηκε στην ΕΕ L 136 της 31.5.1999, σ. 1-7.

Προσφυγή της Nürburgring GmbH κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-311/03)

(2003/C 275/81)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Nürburgring GmbH, εκπροσωπούμενη από τον καθηγητή δρα H.-J. Rabe, επικουρούμενο από τον καθηγητή δρα M. A. Dausen, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Σεπτεμβρίου 2003 προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την οδηγία 2003/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τη διαφήμιση και τη χορηγία υπέρ των προϊόντων καπνού, ιδίως το άρθρο 5, παράγραφος 1, αυτής.
- Να καταδικάσει τους καθών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα διοργανώνει στο Νύρμπουργκρινγκ αγώνες ταχύτητας αυτοκινήτων της φόρμουλας 1. Για τη διοργάνωση αυτών των αγώνων, οι επιχειρήσεις της καπνοβιομηχανίας προβαίνουν σε σημαντικές συνεισφορές. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι λόγω της απαγορεύσεως του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας υπάρχει κίνδυνος να μη πραγματοποιείται πλέον στο Νύρμπουργκρινγκ κανένας αγώνας ταχύτητας της φόρμουλας 1.

Η προσφεύγουσα διατυπώνει την αιτίαση διαδικαστικής πλημμέλειας κατά τη θέσπιση της οδηγίας. Το κείμενο της οδηγίας που αποφάσισε το Συμβούλιο δεν συμφωνεί σε πολλά σημεία με τη μορφή του κειμένου που αποφάσισε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αυτό συνιστά παράβαση του άρθρου 251 ΕΚ. Περαιτέρω, το άρθρο 95 ΕΚ δεν παρέχει επαρκές νομοθετικό έρεισμα. Το άρθρο 5, παράγραφος 1, ανεξαρτήτως του φαινομενικού περιορισμού του σε δραστηριότητα χορηγού εκτεινόμενη πέρα των συνόρων, περιέχει γενική απαγόρευση της χορηγίας σε σχέση με προϊόντα καπνού. Κατά την απόφαση, εντούτοις, του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-376/981⁽¹⁾ το άρθρο 95 ΕΚ ουδόλως δικαιολογεί γενική απαγόρευση της χορηγίας.

Η προσφεύγουσα προβάλλει περαιτέρω ότι με την επιλογή της νομικής βάσεως του άρθρου 95 ΕΚ καταστρατηγήθηκε η κατά το άρθρο 152, παράγραφος 4, ΕΚ απαγόρευση εναρμονίσεως στον τομέα της υγείας. Ακόμη, η προσφεύγουσα διατυπώνει την αιτίαση ότι η ασαφής διατύπωση της απαγορεύσεως χορηγίας συνιστά παραβίαση της επιταγής της βεβαιότητας που αποτελεί έκφραση της επίσης υφισταμένης στο κοινοτικό δίκαιο θεμελιώδους αρχής της ασφάλειας δικαίου.

Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας, όσον αφορά τόσο τον τιθέμενο από τον κοινοτικό νομοθέτη ως κατευθυντήρια γραμμική στόχο της εσωτερικής αγοράς όσο και την πράγματι επιδιωκόμενη προστασία της υγείας, είναι αντίθετο προς την αρχή της αναλογικότητας και, επομένως, συνιστά παραβίαση μιας συνταγματικής αρχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιπλέον, η απαγόρευση αποτελεί επέμβαση στην προστατευόμενη από τα ατομικά δικαιώματα ιδιοκτησιακή θέση της προσφεύγουσας.

⁽¹⁾ Απόφαση της 5.10.2000, C-376/98, Γερμανία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (Σύλλογή 2000, σ. I-8419).

Προσφυγή της Annelies Keyman κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-313/03)

(2003/C 275/82)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Annelies Keyman, κάτοικος Overijse (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον Carlos Mourato, avocat, άσκησε στις 11 Σεπτεμβρίου 2003 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις της 11ης Δεκεμβρίου 2002 και της 11ης Ιουνίου 2003 με τις οποίες εγκρίθηκε η έκθεση βαθμολογίας 1999-2001 της προσφεύγουσας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, κατ' άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, στα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβλήθηκε για τη δίκη αυτή, και ιδίως τα έξοδα διορισμού αντικλήτου, μετακινήσεως και διαμονής, καθώς και στην αμοιβή και τα έξοδα των δικηγόρων, κατ' άρθρο 91 β' του ίδιου Κανονισμού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 43 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως. Επιπλέον η προσφεύγουσα προβάλλει κατάχρηση εξουσίας.

Προσφυγή της εταιρίας Musée Grévin κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-314/03)

(2003/C 275/83)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η εταιρία Musée Grévin, με έδρα στο Παρίσι, εκπροσωπούμενη από τον Bernard Geneste και την Olivia Davidson, δικηγόρους, άσκησε στις 15 Σεπτεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 8ης Ιουλίου 2003, βάσει της οποίας η εταιρία Musée Grévin υποχρεούται να αποδώσει τα αχρεωστήτως, κατά την άποψη της Επιτροπής, καταβληθέντα ποσά,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Το 1996 η προσφεύγουσα έλαβε από την Επιτροπή επιχορήγηση στο πλαίσιο ενός σχεδίου συστάσεως κοινής επιχειρήσεως με μια πολωνική επιχείρηση. Η αίτηση επιχορήγησης βασιζόταν στην εφαρμογή ενός προγράμματος τοπικής αναπτύξεως με τίτλο «Joint Venture PHARE TACIS Program». Κατόπιν έρευνας που διεξήχθη το 2002 στα γραφεία της προσφεύγουσας και κατόπιν ανταλλαγής επιστολών μεταξύ της προσφεύγουσας και της Επιτροπής, η Επιτροπή ζήτησε, με έγγραφο της 8ης Ιουλίου 2003 το οποίο κοινοποίησε στην τράπεζα που ενεργούσε ως ενδιάμεσος χρηματοπιστωτικός φορέας του προγράμματος αναπτύξεως, όλα τα ποσά που είχαν καταβληθεί στην προσφεύγουσα. Η κοινοποίηση αυτή αποτελεί την απόφαση που προσβάλλει η προσφεύγουσα.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται, καταρχάς, παράβαση των διατάξεων του κανονισμού 1⁽¹⁾, για τον λόγο ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν συντεταγμένη στην αγγλική και όχι στη γαλλική, παρά το γεγονός ότι απευθυνόταν στην προσφεύγουσα που είναι γαλλική εταιρία. Επικαλείται, επίσης, μη τήρηση της τετραετούς προθεσμίας παραγραφής του άρθρου 3 του κανονισμού 2988/95⁽²⁾ του Συμβουλίου. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία δεν φέρει την υπογραφή του αρμόδιου επιτρόπου αλλά την υπογραφή ενός προϊσταμένου μονάδας και ενός υπαλλήλου διοικήσεως, παραβιάζει την αρχή της συλλογικότητας και προέρχεται από αναρμόδια αρχή.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, περαιτέρω, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει ανακρίβειες όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά, στερείται νομικής βάσεως, παραβαίνει την υποχρέωση αιτιολογήσεως, παραβιάζει τις αρχές της αναλογικότητας και της εκατέρωθεν ακρόασεως και προσβάλλει τα δικαιώματα άμυνας.

(¹) Κανονισμός 1 του Συμβουλίου, περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, ΕΕ ειδ. έκδ. 1/01, σ. 14.

(²) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ΕΕ L 312 της 23.12.1995, σ. 1-4.

Προσφυγή της Citicorp κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-320/03)

(2003/C 275/84)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Citicorp, Νέα Υόρκη (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τους Dr V. von Bomhard, Dr A. Pohlmann και Dr. A. Renck, δικηγόρους, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 15 Σεπτεμβρίου 2003 προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 25ης Ιουνίου 2003 (υπόθεση R 85/2002-3).
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα του «LIVE RICHLIY» (λεκτικό) — Αίτηση οποιού ζητείται η καταχώριση:

Προϊόντα ή υπηρεσίες:

«Χρηματοπιστωτικές και νομισματικές υπηρεσίες και κτηματομεσιτικές υποθέσεις· ειδικότερα: τραπεζικές υπηρεσίες· πιστωτικές κάρτες· εμπορικός και καταναλωτικός δανεισμός και χρηματοδότηση· πρακτόρευση ακινήτων και υποθηκών· διαχείριση, σχεδιασμός και παροχή συμβουλών σε θέματα καταπιστευμάτων, ακινήτων και πίστωσης· επενδύσεις και παροχή συμβουλών σε θέματα επενδύσεων· υπηρεσίες χρηματιστηριακής διαπραγματεύσεως και συναλλαγών χρεογράφων για διευκόλυνση ασφαλών χρηματοοικονομικών συναλλαγών· ασφαλιστικές υπηρεσίες· ειδικότερα, ανάληψη ασφαλιστικών κινδύνων και πώληση περιουσιακών στοιχείων, ασφαλιστήρια συμβολαίων ατυχημάτων και ζωής και συμβόλαια ετησίων προσόδων» (κατηγορία 36).

Προσβληθείσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών απόφαση:

Λόγοι της παρούσας προσφυγής:

Η απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως από τον εξεταστή.

Παράβαση των άρθρων 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 73, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94.

Αγωγή των Juckem GmbH και λοιπών κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 8 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-321/03)

(2003/C 275/85)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Juckem GmbH και άλλες 244 εταιρείες, εκπροσωπούμενες από τον Denis Waelbroeck και την Nathalie Rampal, δικηγόρους, άσκησαν στις 8 Σεπτεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αγωγή αποζημιώσεως κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι ενάγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας, λόγω των ενεργειών του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και να υποχρεώσει τα εναγόμενα να αποκαταστήσουν κάθε ζημία που οι ενάγουσες υπέστησαν λόγω της επίμαχης οδηγίας,
- να υποχρεώσει τα εναγόμενα να καταβάλουν τόκους, υπολογιζόμενους από της ημερομηνίας εκδόσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου με την οποία θα αναγνωρίζεται η ευθύνη της Κοινότητας μέχρι τον χρόνο καταβολής, με επιτόκιο 8 % ετησίως (ή με το επιτόκιο που το Πρωτοδικείο θα ορίσει κατά την κρίση του),
- να καταδικάσει τα εναγόμενα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αντικείμενο της παρούσας αγωγής είναι η αποκατάσταση της ζημίας που οι ενάγουσες ισχυρίζονται ότι υπέστησαν λόγω της οδηγίας 2002/2/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 79/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου, περί κυκλοφορίας των σύνθετων ζωοτροφών, και για την κατάργηση της οδηγίας 91/357/ΕΟΚ της Επιτροπής ⁽¹⁾.

Η εν λόγω οδηγία επιβάλλει στους παρασκευαστές σύνθετων ζωοτροφών την υποχρέωση να παρέχουν με την επισήμανση ακριβή ποσοτική ένδειξη (σε ποσοστό) για όλες τις πρώτες ύλες που περιλαμβάνονται στη σύνθεση κάθε τροφής. Καθιερώνει, έτσι, ένα νεό καθεστώς επισημάνσεως για τις σύνθετες τροφές, το οποίο, κατά τις ενάγουσες, θα έχει ως αποτέλεσμα την υποχρεωτική κοινολόγηση της τεχνογνωσίας και των βασικών επιχειρηματικών απορρήτων των παρασκευαστών συνθέτων ζωοτροφών. Με την καθιέρωση αυτού του καθεστώτος, οι πελάτες των παρασκευαστών συνθέτων ζωοτροφών θα μπορούν να γνωρίζουν όχι μόνον το είδος, αλλά και το ακριβές κόστος των πρώτων υλών, με αποτέλεσμα οι ενάγουσες να απολέσουν το πιο σημαντικό τους μέσο ανταγωνισμού και να τεθεί σε κίνδυνο η ίδια τους η ύπαρξη.

Προς στήριξη των αιτημάτων τους, οι ενάγουσες ισχυρίζονται ότι η επίμαχη οδηγία:

- παραβιάζει την αρχή της κοινοτικής έννομης τάξης περί προστασίας της τεχνογνωσίας και των επιχειρηματικών απορρήτων,
- δεν διασφαλίζει την ύπαρξη ανόθευτου ανταγωνισμού, την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της κοινοτικής βιομηχανίας, καθώς και την προαγωγή της έρευνας και της τεχνολογικής αναπτύξεως,
- προσβάλλει το δικαίωμα ιδιοκτησίας και το δικαίωμα ελεύθερης ασκήσεως οικονομικής δραστηριότητας,
- αποτελεί εμπόδιο στη βελτίωση των γεωργικών προϊόντων και στην προστασία του περιβάλλοντος,

- παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας,
- εισάγει διάκριση εις βάρος των εναγουσών έναντι των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα της παραγωγής προϊόντων διατροφής για τον άνθρωπο,
- στηρίζεται σε εσφαλμένη νομική βάση. Κατά τις ενάγουσες, βάση της επίμαχης οδηγίας έπρεπε να αποτελεί το άρθρο 37 της Συνθήκης ΕΚ και όχι το άρθρο 152, παράγραφος 4, στοιχείο β', ΕΚ, δεδομένου ότι η εν λόγω οδηγία δεν έχει καμία σχέση με τον κτηνιατρικό και φυτοϋγειονομικό τομέα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 63 της 6.3.2002, σ. 23.

Προσφυγή της **Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana** κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 24 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση T-323/03)

(2003/C 275/86)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana, με έδρα την Turis, Βαλένθια (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον Juan José Carreño Moreno, άσκησε στις 12 Σεπτεμβρίου 2003 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) της 9ης Ιουλίου 2003, επί της υποθέσεως R 57/2003-2,
- να διατάξει τη μη καταχώριση του κοινοτικού σήματος 2 057 487 «LA BARONNIE» για προϊόντα της κλάσεως 33 της διεθνούς ταξινόμησης, της εταιρίας Baron Philippe de Rothschild, S.A.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών το κοινοτικό σήμα: Baron Philippe de Rothschild, S.A.

Κοινοτικό σήμα αντικείμενο της αιτήσεως:	Λεκτικό σήμα «LA BARONNIE» — Αίτηση 2 057 487 για προϊόντα της κλάσεως 33 [«οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου)»].	— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής περί μη εγγραφής του ονόματός του στον πίνακα των προαχθέντων υπαλλήλων, ο οποίος δημοσιεύθηκε στις ΔΠ αριθ. 2002-69 στις 14 Αυγούστου 2002,
Δικαιούχος του σήματος ή σημείου του οποίου γίνεται επίκληση στη δίκη της ανακοπής:	Η προσφεύγουσα.	— να υποχρεώσει την Επιτροπή να του καταβάλει το συμβολικό ποσό του ενός ευρώ προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη από τη μη κατάρτιση εκθέσεως βαθμολογίας για το διάστημα 1997-1999,
Αντιτιθέμενο σήμα ή σημείο:	Εθνικό λεκτικό σήμα «BARONIA» για προϊόντα της κλάσεως 33 («οίνοι κάθε είδους»).	— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της ανακοπής.	<i>Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα</i>
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της προσφυγής.	Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων — ενάγων επικαλείται παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ, παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθώς και πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.
Προβαλλόμενοι λόγοι της ένδικης προσφυγής:	Πλημμελής εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (κίνδυνος συγχύσεως).	

Προσφυγή-αγωγή του Heinrich Winter κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-324/03)

(2003/C 275/87)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Heinrich Winter, κάτοικος Overijse (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis και Etienne Marchal, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 15 Σεπτεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή — αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων — ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής περί μη εγγραφής του ονόματός του στον πίνακα των πλέον άξιων να προαχθούν στον βαθμό Α4 κατά την περίοδο προαγωγών 2002 υπαλλήλων, ο οποίος δημοσιεύθηκε στις Διοικητικές Πληροφορίες (ΔΠ) αριθ. 2002-68 στις 12 Αυγούστου 2002,

Προσφυγή της O₂ (Germany) GmbH & Co. OHG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 25 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-328/03)

(2003/C 275/88)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η O₂(Germany) GmbH & Co. OHG, με έδρα το Μόναχο, Γερμανία, εκπροσωπούμενη από τον N. Green QC, τον K. Bacon, Barrister, τον B. Amory και την Francesca Marchini Camia, δικηγόρους, άσκησε στις 25 Σεπτεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 2 και 3, στοιχείο α', της αποφάσεως της Επιτροπής, της 16ης Ιουλίου 2003, στην υπόθεση COMP/38.369·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα·
- να διατάξει τη λήψη οποιουδήποτε άλλου μέτρου κρίνει αναγκαίο.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά συμφωνία μεταξύ της προσφεύγουσας, O₂, και της T-Mobile Deutschland GmbH. Η συμφωνία προβλέπει κοινή χρήση υποδομής και εθνική περιαγωγή στην αγορά της Γερμανίας για τις υπηρεσίες κινητών τηλεπικοινωνιών τρίτης γενιάς.

Η συμφωνία κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή και οι O₂ και T-Mobile ζήτησαν αρνητική πιστοποίηση, σύμφωνα με το άρθρο 81, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 53, παράγραφος 1, της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, ή, εναλλακτικώς, απαλλαγή σύμφωνα με το άρθρο 81, παράγραφος 3, ΕΚ και το άρθρο 53, παράγραφος 3, της συμφωνίας για τον ΕΟΧ. Η Επιτροπή χορήγησε αρνητική πιστοποίηση για το τμήμα της συμφωνίας που αφορούσε την κοινή χρήση υποδομής. Έκρινε, ωστόσο, ότι οι περι εθνικής περιαγωγής όροι της συμφωνίας περιορίζουν τον ανταγωνισμό και, ως προς τους εν λόγω όρους, χορήγησε, βάσει του άρθρου 81, παράγραφος 3, ΕΚ και του άρθρου 53, παράγραφος 3, της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, ατομική απαλλαγή για συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα.

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση των διατάξεων της αποφάσεως σχετικά με τον περιορισμό του ανταγωνισμού που, κατά την Επιτροπή, επέρχεται από την εθνική περιαγωγή, ήτοι των άρθρων 2 και 3, στοιχείο α', της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη και ότι η αιτιολογία της αποφάσεως είναι ελλιπής.

Καταρχάς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν υπάρχει περιορισμός στον ανταγωνισμό κατά την έννοια των άρθρων 81, παράγραφος 1, ΕΚ και 53, παράγραφος 1, της συμφωνίας για τον ΕΟΧ. Κατά την προσφεύγουσα, η απόφαση της Επιτροπής δεν βασίζεται σε συνολική εκτίμηση των πραγματικών συνεπειών της συμφωνίας στον ανταγωνισμό. Η Επιτροπή στηρίζεται απλώς στην υπόθεση ότι η εκ μέρους φορέα εκμεταλλεύσεως δικτύου αγορά υπηρεσιών από άλλο φορέα θα περιορίσει τον μεταξύ τους ανταγωνισμό όσον αφορά την κάλυψη, την ποιότητα, το κόστος υπηρεσιών ή τις τιμές χονδρικής. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο ισχυρισμός αυτός διαψεύδεται από τις διαπιστώσεις των πραγματικών περιστατικών της ίδιας της Επιτροπής, καθώς και από τη νομολογία του Δικαστηρίου και την πρακτική της Επιτροπής.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο φερόμενος περιορισμός του ανταγωνισμού δεν είναι αποτέλεσμα συμφωνίας κατά την έννοια του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ ή του άρθρου 53, παράγραφος 1, της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, αλλά αποτέλεσμα μονόπλευρων ενεργειών της. Κατά την προσφεύγουσα, η συμφωνία δεν περιλαμβάνει καμία διάταξη που περιορίζει τον ασκούμενο από την ίδια ανταγωνισμό όσον αφορά την κάλυψη, την ποιότητα, το κόστος υπηρεσιών και τις τιμές χονδρικής και οποιοσδήποτε περιορισμός ενδέχεται να επέλθει από τη συμφωνία θα είναι αποτέλεσμα μονομερών επιχειρηματικών αποφάσεων της προσφεύγουσας. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η συμφωνία δεν αποτελεί, συνεπώς, αιτία του φερόμενου περιορισμού του ανταγωνισμού.

Προσφυγή του Ricci Fabio Andrés κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 25 Σεπτεμβρίου 2003**(Υπόθεση T-329/03)**

(2003/C 275/89)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Ο Ricci Fabio Andrés, εκπροσωπούμενος από τον Massimo Condinanzi, avvocato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 25 Σεπτεμβρίου 2003 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος στον διαγωνισμό COMR/B/04/2000 — ακτινοπροστασία, η οποία κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα με επιστολή του διευθυντή της ΓΔ ΚΚΕρ, Jean-Pierre Vandersteen, της 28ης Νοεμβρίου 2003, αριθ. B01-HR/RRA/BDU/D (2002) 14307·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως που περιέχεται στην επιστολή του Διευθυντή πόρων του ΚΚΕρ της Ispra, της 28ης Νοεμβρίου 2003, με την οποία κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα ότι, καίτοι το όνομά του αναγραφόταν στον πίνακα μελλοντικών προσλήψεων της διαδικασίας επιλογής COMR/B/04/2000, δεν διέθετε όλες τις απαιτούμενες για την πρόσληψή του προϋποθέσεις και ότι, επομένως, έπρεπε να εγκαταλειφθεί η κινηθείσα διαδικασία προσλήψεώς του.

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων επικαλείται:

- Προσβολή της ανεξαρτησίας και των εξουσιών της εξεταστικής επιτροπής του εν λόγω διαγωνισμού.
- Παράβαση της προκηρξέως διαδικασίας επιλογής, διότι δεν ελήφθη υπόψη ότι αυτή επέτρεπε την πρόσβαση στη σταδιοδρομία κατηγορίας C. Συναφώς ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η προκήρυξη διαδικασίας επιλογής περιείχε αναφορά στην πρόσβαση στην κατηγορία C3-B5/B3 του επιστημονικού κλάδου. Εσφαλμένως η καθής, κατά το πέρας του διαγωνισμού, έκρινε ότι η διαδικασία επιλογής επέτρεπε την πρόσβαση αποκλειστικώς στη σταδιοδρομία της κατηγορίας Β.

- Παράβαση της προκηρύξεως διαδικασίας επιλογής, καθ' όσον η Επιτροπή, παραγνωρίζοντας την επιλογή στην οποία είχε προβεί η εξεταστική επιτροπή, αξιολόγησε εσφαλμένως τα επαγγελματικά προσόντα του υποψηφίου, τα οποία αντιστοιχούσαν πλήρως προς τα χαρακτηριστικά που περιγράφονται στην προκήρυξη διαδικασίας επιλογής και τα οποία επιτρέπουν μάλιστα την πρόσβαση και στη σταδιοδρομία κατηγορίας Β.
- Προσβολή της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και των κανόνων της χρηστής διοικήσεως.

Μερική διαγραφή της υποθέσεως T-33/01 ⁽¹⁾

(2003/C 275/90)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 24ης Ιουνίου 2003, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή του ονόματος της προσφεύγουσας Kirch Media GmbH & Co. KgaA από τον κατάλογο των ονομάτων των προσφευγουσών στην υπόθεση T-33/01, Kirch Media GmbH & Co KgaA και KirchMedia WM AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 134 της 5.5.2001.

Διαγραφή της υποθέσεως T-58/02 ⁽¹⁾

(2003/C 275/91)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 15ης Ιουλίου 2003, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-58/02, Kabushiki Kaisha Kenwood κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

⁽¹⁾ EE C 131 της 1.6.2002.

Διαγραφή της υποθέσεως T-143/03 R

(2003/C 275/92)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 17ης Ιουλίου 2003, ο πρόεδρος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-143/03 R, Elisabeth Saskia Smit κατά Ευρωπαϊκήν.

III

(Πληροφορίες)

(2003/C 275/93)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 264 της 1.11.2003

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 251 της 18.10.2003

EE C 239 της 4.10.2003

EE C 226 της 20.9.2003

EE C 213 της 6.9.2003

EE C 200 της 23.8.2003

EE C 184 της 2.8.2003

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
